WWW.ZVIAZDA.BY — на 12 гадзін раней

Родная газета на роднай мове

ЗВЯЗДА

БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА

3 САКАВІКА 2010 г. СЕРАДА № 39 (26647)

Кошт 650 рублёў

ВЫДАЕЦЦА З 9 ЖНІЎНЯ 1917 г.

ДЛЯ РАЗВІЦЦЯ БІЗНЭСУ Ў МАЛЫХ ГАРАДАХ БЕЛАРУСІ І Ў ВЁСЦЫ СТВОРАНЫ ДАДАТКОВЫЯ МАГЧЫМАСЦІ

Прэзідэнт Беларусі 1 сакавіка выдаў дэкрэт № 4, якім унесены змяненні і дапаўненні ў дэкрэты ад 20 снежня 2007 г. № 9 і ад 28 студзеня 2008 г. № 1, які рэгулюе прымяненне спецыяльных рэжымаў ажыццяўлення прадпрымальніцкай дзейнасці ў рэгіёнах.

Дакумент накіраваны на ўстараненне праблем, якія перашкаджаюць стварэнню новых вытворчасцяў у малых гарадах і ў сельскай мясцовасці, павышэнню інвестыцыйнай прывабнасці эканамічнага патэнцыялу рэгіёнаў.

У мэтах стварэння роўных умоў дзейнасці для суб'ектаў, фактычна размешчаных на адной і той жа тэрыторыі, дазваляецца прымяненне асаблівага парадку прадпрымальніцкай дзейнасці для арганізацый і індывідуальных прадпрымальнікаў, якія знаходзяцца (пражываюць) у любой сельскай мясцовасці, пры ажыццяўленні такой дзейнасці на яе тэрыторыі.

Акрамя таго, дазваляецца прымяненне парадку, устаноўленага дэкрэтам Прэзідэнта ад 20 снежня 2007 года № 9, пры аднагасовым ажыццяўленні ў сельскай мясцовасці вытворчай і гандлёва-пасрэдніцкай дзейнасці пры наяўнасці ў арганізацый і індывідуальных прадпрымальнікаў раздзельнага ўліку выручкі па відах дзейнасці.

Для зняцця адміністрацыйных бар'ераў дзеянне льготы па выплаце мытных пошлін і падатку на дабаўленую вартасць распаўсюджана на ўсе тавары, якія класіфікуюцца як тэхналагічнае абсталяванне. Пры гэтым магчымасць пры захаванні інвестыцыйнай накіраванасці гэтай льготы забяспечыць яе аўтаматычнае прадастаўленне, выключыўшы неабходнасць атрымання заключэнняў аблвыканкамаў, якія пацвярджаюць прыналежнасць увозімых тавараў да тэхналагічнага абсталявання.

У мэтах стварэння роўных умоў ажыццяўлення прадпрымальніцкай дзейнасці адносна арганізацый з замежнымі інвестыцыямі, якія прымяняюць дэкрэт Прэзідэнта ад 28 студзеня 2008 года № 1, выключана адміністрацыйная працэдура пацвярджэння правільнасці фарміравання статутнага фонду, адменена неабходнасць кампенсавання падатковых льгот у выпадку вываду са складу ўдзельнікаў арганізацыі.

У той жа час навастворанным беларускім арганізацыям прадастаўлена права на атрыманне льгот па безнаяўным і бяспошлінным увозе тавараў у якасці ўкладаў у статутныя фонды, як гэта прадугледжана цяпер для замежных інвестараў.

Для прадастаўлення дадатковых гарантый акцыянерам прадпрыемстваў, рэалізуемых арганізацыямі, якія прымяняюць дэкрэт ад 28 студзеня 2008 года № 1, пашыраны дыяпазон дзеяння льготы па падатку на прыбытак з 5 да 7 гадоў. За камерцыйнымі арганізацыямі, якія прымяняюць гэты дэкрэт, замацавана права іх далейшага прымянення ў выпадку далучэння да сябе іншай юрыдычнай асобы.

Для надання стабільнасці праваму рэжыму, устаноўленаму для патэнцыяльных інвестараў дэкрэтам ад 28 студзеня 2008 года № 1, выключаецца неабходнасць кампенсацыі ў поўным аб'ёме атрыманых падатковых льгот у выпадку ліквідацыі або рэарганізацыі камерцыйнай арганізацыі ў перыяд дзеяння падатковых льгот або на працягу 3 гадоў пасля яго заканчэння.

Як растлумачылі ў прэс-службе, у цэлым дэкрэт № 4 будзе садзейнічаць лібералізацыі эканамічнай дзейнасці ў Беларусі.

Прэс-служба Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь.

Нацбанк Беларусі рэкамендуе банкам зніжаць працэнтныя стаўкі на 0,5-1 працэнтны пункт штомесяц

Аб гэтым гаворыцца ў дакладзе старшыні праўлення Нацбанка Пятра ПРАКАПОВІЧА, тэкст якога размешчаны ў ведамасным часопісе «Банкаўскі веснік», паведамляе карэспандэнт БЕЛТА.

Плануецца, што стаўка рэфінансавання ў Беларусі да канца 2010 года павінна скласці 9—12 працэнтаў. «Аднак, улічваючы цяперашнія макраэканамічныя ўмовы і дынаміку інфляцыі, на паказчык 12 працэнтаў неабходна выходзіць ужо ў другім квартале. Гэта звязана з тым, што запланаваны эканамічны рост не можа мець месца пры высокіх працэнтных стаўках», — лічыць Пётр Пракаповіч.

Цяпер пытанні крэдытавання дзяржаўных і буйных прадпрыемстваў вырашаюцца шляхам патанення працэнтных ставак за кошт бюджэту. На гэта выдзелены вялікія рэсурсы. Іначай ідзе справа з крэдытаваннем насельніцтва, малога і сярэдняга бізнэсу. Гэтыя катэгорыі пазычальнікаў у поўным аб'ёме адчулі на сабе ўдар росту працэнтных ставак. «У нас ёсць магчымасць для таго, каб забяспечыць іх паступовае зніжэнне і выйсці да канца другога квартала на ўзровень стаўкі рэфінансавання 12 працэнтаў, стаўкі па крэдытах — 15 працэнтаў, стаўкі па дэпазітах — 11—13 працэнтаў гадавых», — падкрэсліў Пётр Пракаповіч.

Для забеспячэння неабходнай гібкасці рэагавання абменнага курсу на змяненне сітуацыі на знешніх рынках будзе выкарыстоўвацца калідор ваганняў кошту кошыка валют ± 10 працэнтаў ад кошту кошыка, што склаўся да пачатку 2010 года. «У гэтым годзе рэзкіх ваганняў курсу беларускага рубля не прадбачыцца, для гэтага няма ніякіх падстаў. Пры гэтым у цэлым па году можа мець месца назначае ўмацаванне рубля», — адзначыў Пётр Пракаповіч.

Старшыня праўлення Нацбанка ў ліку важнейшых задач на гэты год назваў павелічэнне золатавалютных рэзерваў краіны. «За 2010 год золатавалютныя рэзервы павінны ўзрасці ў памеры ад $500 млн да $1,8 млрд, — сказаў Пётр Пракаповіч. — Аднак неабходна імкнуцца да таго, каб да канца гэтага года яны дасягнулі не менш як $10 млрд. Сума нашых рэзерваў павінна адпавядаць трохмесячнаму аб'ёму імпарту».

«Катэдж. Лазня. Ландшафт. Кветкі. Насенне»

ВЯСНА ДЫКТУЕ СВАЕ СПРАДВЕЧНЫЯ ПРАВІЛЫ. ВЫСТАВА ДАПАМОЖА ІХ З ГОДНАСЦЮ ВЫКАНАЦЬ

Учора зранку ў сталічным выставачным павільёне на праспекце Пераможцаў, 14 яшчэ працягваўся заезд многіх удзельнікаў форуму «Катэдж. Лазня. Ландшафт. Кветкі. Насенне», а паралельна з гэтым на многіх радах ужо ішоў бойкі гандаль выстаўленай прадукцыяй. Найперш, вядома, садовымі і агароднымі культурамі, кветкамі, пладова-ягаднымі культурамі — насеннем, цыбулінамі, расадай, саджанцамі. Звярталі наведвальнікі ўвагу і на садова-агародны рыштунак, глебу для раслін, угнаенні, стымулятары росту і іншае. У прынцыпе, чаго здзіўляцца? Веснавая пара дыктуе свае спрадвечныя правілы: рыхтавацца да сяўбы, да будучага сезону, да добраўпарадкавання жылля і тэрыторый. Дапамагчы ў гэтай справе якраз і можа практычна першы напярэдадні адказнай справы «профільны» прадстаўнічы форум. Тут галоўнае — не разгубіцца ад багацця выбару.

Дырэктар «Чырвонага клёна» Таццяна ТЫЦІК: нашы лілеі будуць цвісці ўжо сёлета.

Што б гэта магло быць? Кавамашына ад Дзмітрыя ЦІХАНЕНКІ.

Будзеце на выставе — не абмініце архітэктара Аляксандра БАРАДЗІНА.

НАПРЫКЛАД, прыватнае прадпрыемства «Чырвоны клён» з пасёлка Бараўляны Мінскага раёна аптовым продажам толькі лілей прапануе 120 гатункаў, ружаў — 90, гладыёлусаў — 58 гатункаў, мнагалетнікаў — 45...

— І гэтак далей, — смяецца на мой запыт прадавец-кансультант прадпрыемства Марыя НЕСЦЯРОВІЧ, — бо пералічваць можна даволі доўга. І цыбульныя расліны, і вазонныя шматгадовыя, і хвойныя з лісцевымі... Прадукцыя з Польшчы, Галандыі, Германіі. У прадпрыемства, — працягвае суразмоўца, — ёсць гадавальнік з дзікарослымі раслінамі, уладкаваны па еўрапейскіх стандартах па сістэмах паліву, падкормкі, догляду. Там свайго пакупніка чакаюць буйнапамерныя — ад двух метраў — сосны, елкі. Можна нават пяціметровы клён у 300-літровым вазоне набыць. І набываюць. Напрыклад, прадукцыя прадпрыемства пайшла на азеляненне тэрыторыі Магілёўскага заапарка, аквапарку ў Гродне і іншых аб'ектаў. Зрэшты, гэта не азначае, што карыстацца яго паслугамі могуць толькі заможныя пакупнікі. Звыклыя спажыўцы — не толькі ландшафтныя дызайнеры, але і простыя садаводы, агароднікі.

— Цыбуліна лілеі каштуе 3,5 тысячы рублёў, а эксклюзіўны гатунак махровай лілеі — 15 тысяч. Затое апошні будзе цвісці пасля пасадкі ўжо сёлета, — дадае дырэктар прадпрыемства Таццяна ТЫЦІК.

У рамках форуму праходзіць і спецыялізаваная выстава, прысвечаная драўлянаму домабудаванню. Наведвальнікі могуць пабачыць праекты дамоў, катэджаў, дачных домікаў, лазняў, адпаведныя тавары для добраўпарадкавання дома і прысядзібнага ўчастка. Выбар прадстаўленай прадукцыі і паслуг — ад элітных да даступных.

Нам пашчасціла мець размову з архітэктарам Аляксандрам БАРАДЗІНЫМ, які мае ўласную студыю, пачуць яго развагі не толькі адносна прафесіі, але і ў больш шырокім сэнсе — пра само жыццё. Не сказаць, каб у іх было нешта «рэвалюцыйнае», але за простымі словамі чуўся глыбокі сэнс.

— Цяпер я мінчанін, але родам са Львова. Галоўнае, як я лічу, чаму мяне навучыла львоўская архітэктурная школа: любі і паважай народ, сярод якога жывеш. Можаце так і напісаць: я люблю Беларусь, таму што кахаю жонку-беларуску. А калі любіш і паважаеш народ — вывучай беларускую спадчыну і будуй беларускае!

Шкада, што нельга словамі перадаць чытачу ў поўнай меры той імпэт суразмоўцы, які падчас нашай гутаркі імгненна пачаў прыцягваць староннях наведвальнікаў.

— Калі ты працуеш у Венгрыі або Эстоніі, дык і будуй адпаведна для венграў і эстонцаў! Бяром і вывучаем літаратуру пра колішнія беларускія вёскі, пра дамы 200-гадовай даўніны... Што мы бачым? Беларуская архітэктура, сама вёска ніколі не былі заможнымі. Як, напрыклад, эстонскі маёнтак або заможны архангельскі дом, гэткая махіна. У Францыі можна знайсці і хлеў, які паболей гэтага павільёна будзе. У Беларусі ж гэтага не было, наша вёска была беднай. Гэта была простая архітэктура: мінімум сродкаў — максімум эфекту. Як удар палачкай па барабане — намаганні невялікія, а гучанне?!.

Спадзяюся, хоць здымкі макетаў беларускіх дамкоў, якімі яны бачацца архітэктару Аляксандру Барадзіну, трохі дапамогуць перадаць усю паўнату ўражанняў ад стасункаў з гэтым чалавекам. Будзеце на выставе, не забудзьце падысці!

СТАР. 2

Наталля ПЯТКЕВІЧ:

«ЖАНЧЫНЫ Ў БЕЛАРУСІ МАЮЦЬ УСЕ МАГЧЫМАСЦІ ДЛЯ САМАРЭАЛІЗАЦЫІ»

У Беларусі каласальная ўвага ўдзяляецца жанчыне — маці, спецыялісту, грамадскаму дзеячу. Аб гэтым заявіла першы намеснік кіраўніка Адміністрацыі Прэзідэнта Беларусі Наталля ПЯТКЕВІЧ учора на ўрачыстай цырымоніі падвядзення вынікаў другога рэспубліканскага конкурсу «Жанчына года», перадае карэспандэнт БЕЛТА.

«Напэўна, мы прывыклі і не заўважаем, як шмат у нашай дзяржаве зроблена для рэальнага забеспячэння паўнацэннага статусу жанчыны з вялікай літары, — сказала Наталля Пяткевіч. — А сапраўды ж, жанчыны маюць усе магчымасці для таго, каб рэалізавацца ў сваёй краіне ва ўсіх іпастасях». Паводле яе слоў, «найвялікшае шчасце — адчуваць, што ты патрэбны сваёй сям'і, сваёй краіне».

Член журы конкурсу, старшыня Цэнтрвыбаркама Лідзія Ярмошына адзначыла, што гэты конкурс «культывуе не толькі гламур (на жаль, ім захапіліся апошнім часам) — ён культывуе лепшыя жаночыя якасці: дабрыню, міласэрнасць, мужнасць, уменне процістаяць цяжкасцям».

Урачыстая цырымонія ўшанавання лепшых жанчын краіны прайшла ўчора ў Нацыянальным акадэмічным Вялікім тэатры оперы і балета Рэспублікі Беларусь. На святочны вечар былі запрошаны вядомыя грамадскія і палітычныя дзеячы, члены Савета Рэспублікі, дэпутаты Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу, прадстаўнікі рэспубліканскіх органаў улады, кіраўнікі прадпрыемстваў, арганізацый, устаноў, прадпрымальнікі, вучоныя, дзеячы культуры і мастацтва, кіраўнікі і актывісткі ГА «Беларускі саюз жанчын», якое з'яўляецца арганізатарам конкурсу пры падтрымцы Міністэрства інфармацыі, Міністэрства працы і сацыяльнай абароны.

Кацярына ЧЫЖЫК:

«У БУЙНЫХ ГАРАДАХ РАСІІ МОЖНА ПРАДАВАЦЬ ЛЮБУЮ БЕЛАРУСКУЮ ПРАДУКЦЫЮ»

Пяць месяцаў ужо дзейнічае Указ Прэзідэнта № 477, які стварыў па-сапраўднаму льготныя ўмовы для таго, каб індывідуальныя прадпрымальнікі мелі магчымасць везці беларускія тавары на экспарт. Дарэчы, ініцыятарамі гэтага ўказа выступілі самі прадпрымальнікі — летам 2009 года яны прапанавалі ўраду сваю дапамогу ў разгрузцы затавараных складоў. Сёння пра практыку прымянення гэтага ўказа і пра далейшыя перспектывы ўдзелу ІП у экспарце беларускага мы гутарым з Кацярынай ЧЫЖЫК, прадпрымальнікам, віцэ-старшынёй Беларускага саюза прадпрымальнікаў, членам Савета па развіцці прадпрымальніцтва, якая першая і падняла пытанне льготных умоў для ІП-экспарцёраў.

— Ільготныя ўмовы па экспарце для індывідуальных прадпрымальнікаў дзейнічаюць толькі да 1 ліпеня. Па-ранейшаму лічыце, што не трэба было абмяжоўваць тэрміны?

— Безумоўна, патрэбна пралангацыя дзеяння гэтага ўказа. Чыноўнікі кажуць, што з 1 ліпеня пачне дзейнічаць Мытны саюз і будуць іншыя ўмовы, але калі станецца так, што саюз не пачне дзейнічаць? А калі і пачне — то на якіх умовах? Таму я мяркую, што паралельна трэба весці працу і наконт далейшай падтрымкі экспарту беларускага. У 477-м указе добрыя моманты, якія нас задавальняюць, але ён абмежаваны па часе...

— Ну а калі будзе Мытны саюз і свабодны рух тавараў паміж краінамі-ўдзельніцамі, то мо і не будзе тады патрэбы ў 477-м указе?

— Разумееце, свабодны рух — гэта вельмі добра. Але ва Указе № 477 прапісаны яшчэ і льготы — гэта і адзіны гандлёвы збор у памеры 35 тысяч, і вызваленне ад іншых падаткаў. Гэта значыць дзейнічае прынцып «бяры і вязі». А калі нават з 1 ліпеня і сапраўды не стане прапускных пунктаў на мяжы, то стымулы для вывазу беларускага ўсё адно павінны быць створаныя. І наогул, ці будзе лічыцца гэта экспартам, ці будзе кваціраванне — карацей, пытанняў вельмі шмат.

— Прайшло ўжо некалькі месяцаў пасля таго, як быў прыняты 477-мы ўказ. Інтарэс у прадпрымальнікаў праявіўся?

— Працэс пайшоў, прадпрымальнікі зацікавіліся. Можа і не так актыўна, як хацелася, але я яшчэ тады казала, што ўказ падпісалі не зусім у зручны час — восенню. Гэта не лепшы варыянт, бо найбольш эфектыўны варыянт продажаў — гэта рынкі, дзе ўвосень і ўзімку не вельмі добра гандляваць. Зараз, калі меркаваць па званках у саюз і асабіста мне, ёсць вялікі інтарэс да гэтай тэмы. Прадпрымальнікі шукаюць шляхі, цікавяцца практычнымі момантамі, хочуць атрымаць пабольш інфармацыі. Мы гатовыя дзяліцца інфармацыяй, дапамагаць, бо гэта агульны інтарэс — прасоўваць беларускае. А ў мяне нават асабістая цікавасць: як кажуць — назваўся груздом, лезь у кош.

СТАР. 2

КАЛІ ЎСЁ Ж ТАКІ БЕЛАРУСЫ ПЕРАСТАНУЦЬ ПІЦЬ ПІВА НА ВУЛІЦЫ?

Напярэдадні прафесійнага свята прадстаўнікі МУС адказалі на пытанні журналістаў

« ДЛЯ ТАГО, КАБ ПЕРАВЫХАВАЦЬ ГРАМАДЗЯН, ПАТРЭБНЫ ЧАС»

Першы намеснік кіраўніка МУС Алег ПЯКАРСКІ нагадаў, што з 23 лютага супрацоўнікі міліцыі пачалі штрафаваць аматараў выпіць піва ў грамадскіх месцах. Штраф, прадугледжаны новай рэдакцыяй КаАП, можа дасягаць васьмі базавых велічыняў.

Паводле слоў **начальніка ўпраўлення інфармацыі і грамадскіх сувязяў МУС Святланы БАРОЎСКАЙ,** у першы ж дзень — 23 лютага — было складзена некалькі дзясяткаў пратаколаў. І гэта нягледзячы на тое, што пра запланаванае новаўвядзенне задоўга гаварылася і пісалася, бадай, ва ўсіх СМІ. На яе думку, што сярод аштрафаваных нямала «піўных экстрэмалаў».

СТАР. 2

ХРОНІКА АПОШНІХ ПАДЗЕЙ

МІХАІЛ ГАРБАЧОЎ АДСВЯТКАВАЎ СВАЁ 79-годдзе Ў ГЕРМАНІІ

На 79-годдзе Міхаіла Гарбачова ў Берліне прайшлі ўшанаванні першага прэзідэнта СССР. Нямецкі таблоід Bild падараваў Гарбачову яго бронзавы бюст, выкананы скульптарам Сержам Мангінсам, паведамляецца на сайце выдання. Гэта адзіны ў свеце бюст палітыка, стварэнне якога ўхваліў ён сам.

Бюст выпушчаны ў колькасці ўсяго 25 асобнікаў і каштуе 9900 еўра. Цырымонія ўручэння падарунка адбылася ў галерэі выдавецтва Axel Springer у Берліне. З урачыстай прамовай выступіў былы міністр замежных спраў ФРГ ва ўрадзе Гельмута Коля Ханс-Дытрых Геншар.

У ЕЎРОПЕ ДАЗВОЛІЛІ ВЫРОШЧВАЦЬ ТРАНСГЕННУЮ БУЛЬБУ

Еўрапейская камісія 2 сакавіка ўхваліла вырошчванне ў Еўропе генетычна мадыфікаванай бульбы, выведзенай нямецкай хімічнай кампаніяй BASF.

Камісія падкрэсліла, што вырошчваць такую бульбу будуць толькі для прамысловых патрэб, уключаючы перапрацоўку яе на корм для жывёл. Для ўжывання чалавекам у ежу такая прадукцыя не прадугледжваецца. Акрамя гэтага, Еўракамісія дазволіла прадаваць у Еўропе тры віды трансгеннай кукурузы. Пры гэтым вырошчваць у Еўропе іх будзе нельга. Цяперашняе рашэнне стала першым падобным для Еўропы за апошнія 12 гадоў — папярэдняе было прынята ў 1998 годзе і датычылася вырошчвання геннамадыфікаванай кукурузы. Сёння ў Еўрасаюзе можна вырошчваць толькі адзін від трансгеннай кукурузы — MON 810, выведзены кампаніяй Monsanto.

РАСІЙСКІЯ ДЗЯРЖАЎНЫЯ ФОНДЫ СКАРАЧАЮЦЦА ДРУГІ МЕСЯЦ ЗАПАР

Рэзервовы фонд Расіі скараціўся ў лютым 2010 года на 3,2 працэнта да 1,764 трыльёна рублёў (58,9 мільярда долараў), тады як Фонд нацыянальнага дабрабыту (ФНБ) паменшыўся на 2,7 працэнта да 2,684 трыльёна рублёў (89,63 мільярда долараў). Пра гэта гаворыцца ў прэс-рэлізе Мінфіна.

СОРАС ГУЛЯЕ СУПРАЦЬ ЕЎРА І СЫХОДЗІЦЬ З ВАЛЮТНАГА РЫНКУ

Мільярдэр і філантроп Джордж Сорас у чарговы раз папярэдзіў: еўрапейская валюта можа не перажыць бягучы крызіс. Ён таксама абвясціў аб сыходзе з валютнага рынку на залаты.

Еўрапейскіх чыноўнікаў хвалюе, што фундатар гуляе супраць еўра. Занепакоенасць не пазбаўленая падстаў, бо Сорас вядомы як «чалавек, які ўзламаў Банк Англіі».

Еўрабюракраты вінавацяць прыналежны фундатару фонд Soros Fund Management, а таксама шэраг іншых буйных фондаў у тым, што тыя агрэсіўна прадаюць еўрапейскую валюту з мэтай яе дэстабілізацыі. Прэм'ер-міністры Грэцыі і Іспаніі ўжо асудзілі спекулянтаў за падрыў устойлівасці еўра.

Варта нагадаць, што на мінулым тыдні Сорас апублікаваў вялізны артыкул у Financial Times, дзе раскрытыкаваў фінансавую сістэму, выбудаваную ў аб'яднанай Еўропе, і прадрок крах еўра. Паводле інфармацыі Wall Street Journal, буйныя хеджавыя фонды свету робяць велізарныя стаўкі на хуткае рэзкае падзенне курсу еўра адносна долара. Усё гэта прымусіла экспертаў узгадаць валютную спекуляцыю Джорджа Сораса, якая выклікала ў 1992 годзе рэкорднае падзенне курсу брытанскага фунта. Тады на паніжэнні кошту гэтай валюты фундатар, як мяркуецца, зарабіў каля 1 млрд долараў.

Выплата пенсій за 8 сакавіка пачнецца ў Беларусі з 4 сакавіка

У Беларусі графік выплаты пенсій скарэктаваны ў сувязі са святкаваннем Міжнароднага жаночага дня, паведамілі карэспандэнту БЕЛТА ў РУП «Белпошта».

Датэрміновая выплата пенсій (дапамог) за 8 сакавіка ў Мінску пачнецца ўжо з 4 сакавіка, у Брэсцкай вобласці — з 5 сакавіка, у Віцебскай, Гомельскай, Гродзенскай, Мінскай і Магілёўскай абласцях — з 6 сакавіка.

Дарэчы, субота 6 сакавіка — рабочы дзень для ўсіх аддзяленняў паштовай сувязі, а ў панядзелак 8 сакавіка будуць функцыянаваць толькі дзяжурныя аддзяленні паштовай сувязі.

Фінансаванне для выплаты пенсій будзе ажыццёўлена своечасова і ў неабходным аб'ёме, запэўнілі ў РУП «Белпошта».

ИЗВЕЩЕНИЕ О ПРОВЕДЕНИИ АУКЦИОНА

КУП «МИНСКИЙ ОБЛАСТНОЙ ЦЕНТР УЧЕТА НЕДВИЖИМОСТИ» (ОРГАНИЗАТОР АУКЦИОНА) ПО ПОРУЧЕНИЮ КОМИССИИ ПО РАБОТЕ С ИМУЩЕСТВОМ, ОБРАЩЕННЫМ В ДОХОД ГОСУДАРСТВА, ПРИ ПУХОВИЧСКОМ РАЙИСПОЛКОМЕ

ПРОВОДИТ ОТКРЫТЫЙ АУКЦИОН

по продаже компрессорной станции, об. пл. 214,4 кв. м, расположенной по адресу: Минская обл., Пуховичский р-н, Шацкий с/с, д. Габриелевка.

Начальная цена – 51 308 000 бел. рублей. Задаток 10 % от начальной цены перечисляется на р/с № 3012020200010 в Октябрьском отделении ОАО «БПС-Банк», МФО 153001357, КУП «Минский областной центр учета недвижимости», УНП 690324015. Оплата за объект должна быть осуществлена в течение 2 месяцев и 25-ти дней с даты проведения торгов. Порядок проведения аукциона оговорен в условиях его проведения. Аукцион состоится **06.04.2010 в 12.00** по адресу: г. Минск, ул. Чкалова, д. 5, к. 324. Заявления на участие и необходимые документы принимаются **по 05.04.2010 до 17.00** по адресу: г. Минск, ул. Чкалова, д. 5, к. 324.

Тел.: (8017) 224 61 34, 500 47 12.
Сайт в интернете: www.rlt.by

КУП «Минский областной центр учета недвижимости», УНП 690324015.

«Знайсці скарбы? ЛЁГКА!»

ДУМАЛАСЯ, што пошукамі скарбаў займаюцца людзі ў вольны ад працы час. Для чалавека гэта забава ці хобі, а аказалася, што скарбашукальніцтва стала прафесіяй. З надыходам вясны «ў поле» выходзяць сотні тых, хто спадзяецца на ўдачу. Скарбаманія, як карцёжніцтва ці іншая азартная гульня, зацягвае многіх, і яны вераць, што ім абавязкова пашанцуе.

Выпадкова сустрэўся са знаёмым, якога не бачыў гадоў дзесяць. Алегу В. пад сорак, але такі ж жвавы і камунікабельны, як раней. Халасты, жыве з маці, а на пытанне наконт працы адказаў: «Шукаю скарбы» і запрасіў да сябе паглядзець на знойдзенае падчас палявых экспедыцый. Пры гэтым ён падкрэсліў, што з «чорнымі капальнікамі» ён і яго калегі па пошуках нічога не маюць агульнага. Магілы яны абыходзяць, зброю, нават патрон, не падымаюць (каб не мець праблемаў з законам), на месцы замчышчаў, курганоў і тэрыторыі помнікаў архітэктуры таксама не капаюць — яны «белыя капальнікі».

У пакоі Алега на шафе фуражкі і ржавыя каскі, шмат рознай драбязы і хламу, а на самым відным месцы металашукальнік і рыдлёўка. Апошняя каштуе 180 тысяч і яе прывезлі, нібыта, з Германіі.

Алег уключыў камп'ютар і паказаў здымкі. На некаторых была такая колькасць аўтамашын, што тусоўку шукальнікаў скарбаў можна прыняць за фэст, на які з'ехаліся людзі з розных рэгіёнаў. Гэты момант найперш прыцягнуў маю ўвагу.

СТАР. 5

ИЗВЕЩЕНИЕ О ПРОВЕДЕНИИ АУКЦИОНА

КУП «МИНСКИЙ ОБЛАСТНОЙ ЦЕНТР УЧЕТА НЕДВИЖИМОСТИ» (ОРГАНИЗАТОР АУКЦИОНА) ПО ПОРУЧЕНИЮ ОАО «КУЗНЕЧНЫЙ ЗАВОД ТЯЖЕЛЫХ ШТАМПОВОК» (ПРОДАВЕЦ)

ПРОВОДИТ ОТКРЫТЫЙ АУКЦИОН

по продаже незавершенных строительством незаконсервированных объектов, расположенных по адресу: г. Жодино, ул. Кузнечная, 26, в составе:

цех крупного литья, об. пл. 40 224 кв.м; **административно-бытовой корпус**, об. пл. 2 146 кв.м; **блок мокрой очистки**, об. пл. 2 383 кв.м. Начальная цена с НДС – 8 740 359 600 бел. руб. Задаток в сумме 100 000 000 бел. руб. перечисляется на р/с № 3012020200010 в Октябрьском отделении ОАО «БПС-Банк», МФО 153001357, УНП 690324015, КУП «Минский областной центр учета недвижимости». Объект продается без условий. Договор купли-продажи должен быть подписан в течение 15 дней после проведения аукциона. Оплата за объект производится в течение 30 дней со дня проведения аукциона, если иное не предусмотрено договором купли-продажи. Порядок проведения аукциона оговорен в условиях его проведения. Аукцион состоится **06.04.2010 в 12.00** по адресу: г. Минск, ул. Чкалова, 5, каб. 324. Заявления на участие и необходимые документы принимаются по **05.04.2010 до 17.00** по указанному адресу.

Тел.: (8017) 224 61 34, 500 47 12. Сайт в интернете: www.rlt.by.

ISSN 1990 - 763X

Курсы замежных валют, устаноўленыя НБ РБ з 3.03.2010 г. (для б/н разлікаў)

▲ 1 долар ЗША	2 939,00	1 чэшская крона	153,39
▼ 1 еўра	3 974,12	1 польскі злоты	1 008,82
1 латвійскі лат	5 589,58	▲ 1 расійскі рубель	98,04
1 літоўскі літ	1 148,14	1 украінская грыўня	368,30

Курсы замежных валют для безнаяўных разлікаў Цэнтрабанк РФ

USD	29,9779
UAH	37,5663
1000 BYR	10,2279
EUR	40,5271

Агенцтва Уладзіміра Граўцова

Практыка прымянення залогу маёмасці пашыраецца ў Беларусі

У Беларусі пашыраецца практыка прымянення залогу маёмасці. Як паведамілі БЕЛТА ў прэс-службе Прэзідэнта Беларусі, кіраўнік дзяржавы 1 сакавіка выдаў дэкрэт № 3 «Аб некаторых пытаннях залогу маёмасці».

Дакумент накіраваны на ўдасканаленне працэдур залогу маёмасці, растлумачылі ў прэс-службе.

У ім прадугледжваецца пашырэнне прымянення залогу (у тым ліку іпатэкі) шляхам прадастаўлення ў залог маёмасці, замацаванай за арганізацыямі на праве аператыўнага кіравання. Уводзіцца норма аб пазасудовым парадку задавальнення патрабавання залогатрымальніка за кошт закладзенай маёмасці на падставе пагаднення паміж залогадавальнікам і залогатрымальнікам, якое можа быць заключана як пасля ўзнікнення падстаў для накіравання спагнання на закладзеную маёмасць, так і да гэтага моманту. Указам прадугледжваецца таксама магчымасць замены прадмета залогу любой рухомай маёмасцю па тых жа правілах, якія ўстаноўлены для залогу тавараў у абароце. Гэта дасць магчымасць стабільна працуючым суб'ектам малога і сярэдняга бізнесу, якія не маюць нерухомай маёмасці, закладваць рухомую маёмасць. Пры гэтым за імі захоўваецца права карыстання гэтай маёмасцю з умовай замены яе іншай маёмасцю такой жа вартасці.

Акрамя таго, змяняецца чаргавасць задавальнення патрабаванняў крэдытораў пры ліквідацыі юрыдычнай асобы і спыненні дзейнасці індывідуальнага прадпрымальніка.

Увядзенне гэтых нормаў будзе садзейнічаць актывізацыі гаспадарчай дзейнасці ў краіне, паслужыць лібералізацыі эканамічнага жыцця.

Дэкрэт уступае ў сілу праз два месяцы пасля яго афіцыйнага апублікавання.

Аляксандр Лукашэнка правёў шэраг назначэнняў кіруючага складу Узброеных Сілаў

Прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка падпісаў шэраг указаў аб назначэнні кіруючага складу Узброеных Сілаў, паведамілі БЕЛТА ў прэс-службе кіраўніка дзяржавы.

Так, Прэзідэнт назначыў генерал-маёра Алега Зямскова начальнікам ракетных войскаў і артылерыі Узброеных Сілаў — начальнікам упраўлення ракетных войскаў і артылерыі Генеральнага штаба Узброеных Сілаў, вызваліўшы яго ад пасады начальніка Галоўнага штаба — першага намесніка камандуючага Сухапутнымі войскамі Узброеных Сілаў Рэспублікі Беларусь. На вызваленую пасаду назначаны палкоўнік Ігар Матрашыла. Генерал-маёр Ігар Лаўрыненка назначаны першым намеснікам начальніка Генеральнага штаба Узброеных Сілаў. На раней займаемую ім пасаду начальніка галоўнага арганізацыйна-мабілізацыйнага ўпраўлення — намесніка начальніка Генеральнага штаба Узброеных Сілаў назначаны палкоўнік Сяргей Купрык. Аляксандр Лукашэнка таксама падпісаў указ аб назначэнні палкоўніка міліцыі Уладзіміра Бачылы начальнікам Акадэміі Міністэрства ўнутраных спраў Беларусі.

Аляксандр Лукашэнка павіншаваў Прэзідэнта Алжыра з днём нараджэння

Прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка павіншаваў Прэзідэнта Алжырскай Народнай Дэмакратычнай Рэспублікі Абдэльазіза Бутэфліку з днём нараджэння.

Прэс-служба Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь.

Беларусь і Аман падпісалі пагадненне аб стварэнні дзелавога супрацоўніцтва

Подпісы пад дакументам паставілі старшыня Беларускай гандлёва-прамысловай палаты Васіль Раманаў і старшыня Гандлёва-прамысловай палаты Амана Халіл Абдала Мухамед аль-Хундзы. У Гандлёва-прамысловай палаце Амана для дзелавых колаў гэтай краіны адбылася прэзентацыя інвестыцыйных праектаў і перспектыў беларуска-аманскага гандлёва-эканамічнага супрацоўніцтва.

Паводле слоў кіраўніка беларускай парламенцкай дэлегацыі старшыні Савета Рэспублікі Нацыянальнага сходу Барыса Батуры, наша краіна адкрыта для дыялогу і разглядае Аман у якасці важнага партнёра ў рэгіёне. Ён выказаў надзею на развіццё і рэалізацыю канкрэтных праектаў у розных сферах эканомікі, сельскай гаспадаркі, развіцця інфраструктуры. «Любы праект, які зацікавіць аманскі бок, будзе разгледжаны праз прызму добрых адносінаў паміж нашымі дзяржавамі», — падкрэсліў Барыс Батура. У прыватнасці, старшыня Савета Рэспублікі прапанаваў супрацоўніцтва па стварэнні сумесных прадпрыемстваў у галіне аўтамабілебудавання, прадукцыі сельскай гаспадаркі, нафтахіміі. Барыс Батура таксама адзначыў, што інвестарам у Беларусі прадастаўляюцца значныя льготы.

«ХЛЕБНАЕ» МЕСЦА

знайшоў сабе на складзе адной з мінскіх фірмаў 31-гадовы жыхар Фаніпаля, які падазраецца ў прысваенні адтуль розных аўтамабільных запчастак на больш як 42 мільёны рублёў.

Зрэшты, паводле звестак упраўлення ўнутраных спраў на транспарце МУС, напачатку зламыснік вёў сябе нібы мыш пад венікам. Уладкаваўшыся на пасаду кладаўшчыка па аб'яве, размешчанай у інтэрнэце, ён адпрацаваў паўгода, і толькі пасля не вытрываў спакусы — пачаў незаўважна для астатніх выносіць са склада запчасткі. Апошнія ён збываў свабодна сябрам і знаёмым. З цягам часу кліенцкая база пачала пашырацца: пры любой магчымасці кладаўшчык сам прапаноўваў свае паслугі кіроўцам таксі, «маршрутак», іншым незнаёмым. Свечкі запальвання, рамяні, датчыкі тэмпературы, паліўныя насосы і іншае ішло ўлёт па нізкіх цэнах. «Лаўка» прыкрылася, калі сёлета кіраўнікі фірмы назначылі ўнутранае расследаванне па факце недастачы тавару, а ўсіх падазроных работнікаў адхілілі ад працы. А супрацоўнікі міліцыі, якіх праінфармавалі аб інцыдэнце, выявілі асобу падазронага. Між іншым, мужчына, які цяпер знаходзіцца ў ізалятары часовага ўтрымання, каб кампенсаваць урон фірме, добраахвотна перадаў запчасткі, што не паспеў прадаць, а таксама аддаў асабісты аўтамабіль. Праўда, за ўчыненае яму прыйдзецца ўсё роўна адказаць: зламысніку пагражае пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі тэрмінам да 12 гадоў з канфіскацыяй маёмасці.

Ігар ГРЫШЫН.

Ва Урадзе

ЭКАНОМІКА МАЛЫХ ГАРАДОЎ: УЗРОВЕНЬ БЕСПРАЦОЎЯ ЗНІЗІЎСЯ ДА 0,9 ПРАЦЭНТА

Вынікі рэалізацыі летась Дзяржаўнай праграмы развіцця рэгіёнаў, малых і сярэдніх гарадскіх паселішчаў, якія разглядаліся ўчора на пасяджэнні Прэзідыума Савета Міністраў Беларусі пад старшынствам прэм'ер-міністра Сяргея Сідорскага, сведчаць, што з васьмі асноўных паказчыкаў у цэлым забяспечана выкананне толькі пяці. «Па вытворчасці прадукцыі прамысловасці, спажывецкіх тавараў і ўзроўню намінальнай налічанай сярэдняй месячнай заработнай платы на канец 2009 года, нягледзячы на станоўчую дынаміку па працягу года, дасягнуць устаноўленых параметраў не ўдалося», — зазначыў міністр эканомікі Мікалай Снапкоў.

Закранаючы, у прыватнасці, пытанне вытворчасці прамысловай прадукцыі ў сярэдніх і малых гарадскіх паселішчах, Мікалай Снапкоў паведаміў, што выкананне прагнозных паказчыкаў не забяспечана ўсімі абласцямі. Згадаўшы пра 175 населеных пунктаў, якім былі ўстаноўлены прагнозныя паказчыкі, ён канстатаваў, што ў 109 гарадскіх паселішчах, ці 62 працэнтах, заданне не было выканана. Акрамя таго, 134 гарадскія паселішчы не дасягнулі сярэднеабласнога ўзроўню па выпуску прамысловай прадукцыі. Зроблены міністэрствам аналіз выканання згаданага паказчыка за тры апошнія гады паказаў, што ў рэгіёнах ёсць населеныя пункты, якія сістэматычна «тармозяць» у гэтым. Сярод такіх на пасяджэнні называліся Ганцавічы, Антопаль і Целяханы ў Брэсцкай вобласці; Чашнікі — у Віцебскай; Васілевічы і Бальшавік — у Гомельскай; Бярозаўка, Свіслач, Масты, Шчучын і Краснасельскі — у Гродзенскай; Івянец, Плешчаніцы і Старобін — у Мінскай.

Мікалай Снапкоў адзначыў, што аналагічная сітуацыя назіраецца і па вытворчасці спажывецкіх тавараў, устаноўленае заданне не выконваецца ўсімі рэгіёнамі, за выключэннем Віцебскай вобласці. Як і ў папярэднім выпадку, за тры гады праблемы з выкананнем прагнозных паказчыкаў па вытворчасці спажывецкіх тавараў мелі, у прыватнасці, гарады Пружаны, Добруш, Слонім і Дзяржынск, гарадскія паселішчы Церахаўка, Радашковічы. На думку міністра, падобныя прыклады сведчаць пра недастатковую працу мясцовых органаў улады і слабы кантроль з боку аблвыканкамаў за работай арганізацый і комплексным развіццём гарадскіх паселішчаў. У сувязі з гэтым Мікалай Снапкоў выказаў меркаванне, што неабходна даручыць старшыням аблвыканкамаў прыняць кардынальныя захады і прыцягнуць да дысцыплінарнай адказнасці старшынь райвыканкамаў, на тэрыторыі якіх знаходзяцца гэтыя населеныя пункты.

Разам з тым, паводле слоў міністра, навідавоку і станоўчыя вынікі ў развіцці малых гарадоў. Так, аб'ём вытворчасці прамысловай прадукцыі на аднаго занятага ў эканоміцы ў параўнанні з пазалеташнім годам павялічыўся практычна ва ўсіх абласцях, аб'ём спажывецкіх тавараў на аднаго занятага таксама ўзрос ва ўсіх абласцях ад 0,5 мільёна рублёў у Магілёўскай да 1,8 мільёна ў Гродзенскай. Выручка ад рэалізацыі прадукцыі, тавараў, работ і паслуг на аднаго занятага ў эканоміцы ўзрасла за мінулы год і склала ў рэгіянальным разрэзе ад 29 мільёнаў рублёў у Віцебскай вобласці да 50 мільёнаў у Мінскай. Для параўнання, выручка на аднаго працуючага на прамысловых прадпрыемствах у цэлым па краіне за мінулы год склала амаль 85 мільёнаў рублёў.

Што датычыцца скарачэння беспрацоўя ў малых гарадах, то летась рэалізацыя мерапрыемстваў праграмы дазволіла павялічыць колькасць занятых у эканоміцы да 829 тысяч чалавек, і колькасць беспрацоўных скарацілася на 5,6 працэнта. Такім чынам, па выніках 2009 года ўзровень беспрацоўя тут знізіўся з 1 да 0,9 працэнта. Аднак міністр адзначыў, што ў 63 населеных пунктах узровень беспрацоўя перавысіў сярэдні абласны паказчык.

Спыняючыся на пытанні фінансавання праграмы, Мікалай Снапкоў паведаміў, што ў мінулым годзе на рэалізацыю яе мерапрыемстваў было накіравана каля 378 мільярдаў бюджэтных сродкаў, ці 95,3 працэнта ад запланаванай на год сумы. Нягледзячы на сельскагаспадарчую накіраванасць развіцця раёнаў, кіраўнік Мінэканомікі лічыць, што тут можа забяспечыць і больш высокі паказчык. Напрыклад, за кошт вытворчасці запатрабаваных на знешнім рынку пелет з той жа саломы, якой шмат застаецца невыкарыстанай пасля апрацоўкі зерня. Паводле падлікаў спецыялістаў, за кошт гэтай вытворчасці кожнае гарадское паселішча магло б дадаткова атрымаць па 8 мільярдаў рублёў. «Грошы знаходзяцца літаральна пад нагамі, і пытанне толькі ў жаданні іх падняць», — дадаў міністр. Нагадаў ён і пра тое, што аблвыканкамам было даручана распрацаваць прапановы па стварэнні новых вытворчасцяў з гадавым аб'ёмам выпуску прадукцыі не менш за 20 мільярдаў рублёў у гарадскіх паселішчах, узровень прамысловай вытворчасці якіх адстае ад сярэднеабласнога. Пакуль што ініцыятывы ніякай: прызнаў, падкрэсліў міністр, падобных прапаноў у Мінэканоміку не паступала.

Гаворачы пра цяперашняе развіццё малых і сярэдніх гарадоў, Мікалай Снапкоў, у прыватнасці, згадаў, што на гэты год для іх зацверджаны павышаныя прагнозныя параметры, каб нагнаць дапушчанае тут летась адставанне. Наогул жа, у Мінэканоміцы лічаць, што развіццю малых гарадоў неабходна надаваць асаблівую ўвагу. Паводле слоў міністра, іх развіццё трэба ўключыць асобным раздзелам у праграму сацыяльна-эканамічнага развіцця краіны на 2011—2015 гады.

Ігар ШЧУЧЭНКА.

Абзац

◢ У Беларусі з кожным годам павялічваецца сярэдні ўзрост жанчыны пры ўступленні ў шлюб. Так, у 2009 годзе сярэдні ўзрост беларускіх нявест склаў 24,2 года (у 2008 годзе — 23,9 года, у 2007 годзе — 23,8, а ў 2000 годзе — 22,8 года). Адпаведна становяцца старэйшымі і маці першынцаў.

◢ **Пасажыр і вадзіцель загінулі пры сутыкненні легкавой аўтамашыны з фурай у Крупскім раёне. Сутыкненне адбылося паблізу ад вёскі Шыйка. Аўтамабіль «Крайслер» выехаў на паласу сустрэчнага руху, дзе і сутыкнуўся з грузавым аўто «ДАФ». У выніку вадзіцель (1978 г. н.) і пасажыр (1986 г. н.) легкавой машыны загінулі. Хутчэй за ўсё, «Крайслер» з-за ўмоў надвор'я вынесла на сустрэчную паласу.**

◢ У Гродне ў грамадзянкі Ірландыі канфіскавана партыя парфумерных вырабаў на Br30 млн. Уначы ў абласным цэнтры нарад дэпартамента аховы затрымаў аўтамабіль «Сітраен», які кіраваў ірландзец. У салоне праваахоўнікі знайшлі амаль 400 адзінак туалетнай вады вытворчасці Расіі і Францыі на суму каля Br30 млн. Парфума канфіскавана.

◢ **Намеснік дырэктара адной з юрыдычных кампаній арыштаваны ў Мінску за падбухторванне да хабару. Маладыя топ-менеджар юрыдычнай кампаніі (1982 г. н.) з канца студзеня па 22 лютага г. г. угаворваў мінчаніна даць хабар у $18 тыс. Гэтыя грошы ён меў намер перадаць службовым асобам аднаго з прадпрыемстваў Міністэрства архітэктуры і будаўніцтва за спрыяльнае рашэнне пытання аб выдачы ліцэнзіі на выкананне будаўнічых работ і аб пасведчанні выдачы атэстата якасці. Пры атрыманні гэтых грошай хабарнік і быў затрыманы супрацоўнікамі аддзела па барацьбе з эканамічнымі злачынствамі Маскоўскага РАУС Мінска. Заведзена крымінальная справа.**

Поўны абзац

◢ Кітайскі студэнт забіў суседа па пакоі з-за храпу. Студэнт сельскагаспадарчага ўніверсітэта з кітайскай правінцыі Цзянлін прызнаўся ў судзе, што зарэзаў свайго суседа па інтэрнаце з-за храпу. 23-гадовы Го Лівэй сцвярджае, што не адзін раз скардзіўся суседу па пакоі Чжаа Яню на тое, што той гучна храпе. Лівэй нават зрабіў відэазапіс суседа, які храпе, і размясціў яго на ўніверсітэцкім сайце. Калі Янь даведаўся пра гэты відэаролік, між студэнтамі завязалася сварка, якая перарасла ў бойку. Лівэй ударыў храпуна нажом у грудзі. Ад атрыманага ранення Янь памёр. Пакуль невядома, якое пакаранне суд прызначыць Го Лівэю.

Паводле паведамленняў карэспандэнтаў «Звязды» і інфармагенцтваў.

КАЛІ ЎСЁ Ж ТАКІ БЕЛАРУСЫ ПЕРАСТАНУЦЬ ПІЦЬ ПІВА НА ВУЛІЦЫ?

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Маўляў, вырашылі праверыць на ўласнай шкуры, ці дзейнічаюць на справе прапісаныя змены ў заканадаўстве. **«Адзін раз заплацяць штраф, другі — думаю, на трэці раз, калі скончацца грошы, яны гэтага рабіць не будуць».**

«Спажываць алкагольныя напоі трэба цывілізавана, — адзначыў Алег Анатольевіч. — Я згодны, што, перш чым уводзіць забарону, трэба было арганізаваць дадатковыя месцы, дзе можна было б цывілізавана ўжываць спіртное. Гэта задача Міністэрства гандлю. Я думаю, работнікі гэтага міністэрства ўжо зразумелі сваё ўпушчэнне, і праз кароткі прамежак часу выправяць сваю памылку. **Калі пытанне з пабамі будзе вырашана, думаю, што праблема ўжывання піва на вуліцы адпадзе сама сабой».**

Першы намеснік міністра ўнутраных спраў адзначыў, што ён катэгарычна супраць таго, каб наогул у грамадскіх месцах распівалася любое спіртное. «У першую чаргу таму, што на вуліцах знаходзяцца нашы дзеці, якія ўсмоктваюць усё, што чуюць і бачаць вакол, як губка. **Нельга дапусціць, каб будучае пакаленне лічыла распіццё алкагольных напояў на прыпынку і ці ў грамадскім транспарце нормай.** Гэта таксама элемент выхавання... Алкаголь — гэта зло».

Апошнюю думку намеснік міністра ўнутраных спраў пацвердзіў невясёлай статыстыкай:

«Ад атручэння алкаголем у нашай краіне штогод памірае каля дзвюх з паловай тысяч грамадзян. І гэта дастаткова сур'ёзная лічба. **Больш за 40 працэнтаў усіх злачынстваў здзяйсняецца нападпітку. А такіх, як забойствы, згвалтаванне і нанясенне цялесных пашкоджанняў, дык і наогул больш за 80 працэнтаў.** Так што, змены ў адміністрацыйным кодэксе, якія датычацца забароны на распіццё піва і слабаалкагольных напояў у грамадскіх месцах, на наш погляд, вельмі лагічныя».

«ВЫБУХ, ЯКІ ПРАГРЫМЕЎ ПАДЧАС СВЯТКАВАННЯ ДНЯ НЕЗАЛЕЖНАСЦІ Ў СТАЛІЦЫ, ХУТЧЭЙ ЗА ЎСЁ, СПРАВА РУК ХУЛІГАНАЎ»

Паводле слоў Алега Пякарскага, версія, што выбух, які прагрымеў 4 ліпеня 2008 года, быў спробай нейкага ведамства альбо асобы дэстабілізаваць сітуацыю ў Беларусі, не пацвердзілася. «Асноўная версія злачынства, якая ёсць у нас на сёння, — здзяйсненне выбуху з хуліганскіх пабуджэнняў. Гэтае злачынства падобнае на выбух у верасні 2005 года ў Віцебску, падчас якога таксама пацярпелі грамадзяне. Мы не звязваем абодва злачынствы, проста яны падобныя. Работа над раскрыццём выбуху ў Дзень незалежнасці актыўна вядзецца і цяпер. Злачынства не знятае з кантролю, але падазраваемых па гэтай справе зараз няма.

Падчас расследавання выбуху раскрылі больш за 4 тысячы іншых злачынстваў, устанавілі каля 150 груповак, якія займаліся выбуховымі рэчывамі, канфіскавалі больш за 150 кілаграмаў выбуховых рэчываў».

«ПЕНІТЭНЦЫЯРНУЮ СІСТЭМУ БЕЛАРУСІ ПАКУЛЬ НЕ БУДУЦЬ ПЕРАДАВАЦЬ МІНЮСТУ»

У многіх краінах сістэмы выканання пакаранняў знаходзяцца ў вядзенні менавіта міністэрстваў юстыцыі. Рана ці позна, лічыць Алег Пякарскі, Беларусь таксама прыйдзе да гэтага.

«Для таго, каб перадаць пенітэнцыярную сістэму ў падначаленне Мінюсту, неабходны велізарныя фінансавыя сродкі. Міністэрства пакуль да гэтага не гатова. Таму вырашылі пакуль не разглядаць гэтае пытанне, але прапрацоўваць перспектывы вывядзення пенітэнцыярнай сістэмы з МУС. Плануем у перспектыве перадаць частку функцый падраздзяленняў па грамадзянстве і міграцыі мясцовым органам улады».

Але, падкрэсліў намеснік главы МУС, толькі частку (пытанне кантролю за міграцыяй у любым выпадку застанецца ў кампетэнцыі дэпартамента па грамадзянстве і міграцыі МУС).

І НАПРЫКАНЦЫ — ПРА «ГАРАЧУЮ ПАРУ»

Штогод пры правядзенні пасяўной кампаніі на органы ўнутраных спраў ускладаюцца дадатковыя абавязкі. Трэба сачыць за тым, каб работнікі не кралі гаруча-змазачныя матэрыялы, хімікаты.

«На жаль, не ўсе дастаткова сумленна працуюць. У сувязі з гэтым зараз сур'ёзна прапрацоўваецца пытанне аб увядзенні адміністрацыйнай адказнасці ў дачыненні да асобаў, якія выкарыстоўваюць у асабістых мэтах паліва, выдзеленае дзяржавай па заніжаных цэнах менавіта для сельскагаспадарчых работ.

Надзея ДРЫЛА.

АМІЯКАМ АТРУЦІЛІСЯ 7 РАБОЧЫХ БАБРУЙСКАГА МЯСАКАМБІНАТА

1 сакавіка ўвечары ў Бабруйску на тэрыторыі мясакамбіната адбыўся выкід пароў аміяку, каля 150 літраў. Праз некалькі гадзін аварыя была ліквідавана, паведамілі ў Магілёўскім абласным упраўленні МНС. Уцечка аміяку адбылася ў выніку пашкоджання манометра ў аміячнахаладзільнай установцы, паводле папярэдняй версіі — кавалкам наледзі. Супрацоўнікі МНС зрабілі асадку пароў аміяку і не дапусцілі іх распаўсюджання на тэрыторыі прадпрыемства і за яе межамі. Аднак у Бабруйскую цэнтральную бальніцу шпіталізаваныя пад нагляд 7 чалавек: кладаўшчыцы каўбаснага цэха і грузчыкі атрымалі інгаляцыйнае атручэнне парамі аміяку ў лёгкай ступені.

Ілона ІВАНОВА.

Выдадзеныя да ўступлення ў сілу новага кодэкса візы краін ЕС сапраўдныя на тэрмін іх дзеяння

Аб гэтым карэспандэнту БЕЛТА паведаміў начальнік дэпартамента па грамадзянстве і міграцыі МУС Аляксей БЯГУН.

Начальнік дэпартамента нагадаў, што законы зваротнай сілы не маюць. Менавіта таму візы, выдадзеныя да 5 красавіка 2010 года для ўезду ў краіны Еўрасаюза, а таксама дазволы на пражыванне ў гэтых дзяржавах, будуць сапраўдныя і пасля ўвядзення новых правілаў.

Тваe правы

ПАЛОВА СТАЎКІ — НЕ ПАДСТАВА ДЛЯ ЗВАЛЬНЕННЯ

Сяргей ГРЫБ

Маленькае дзіця ў сям'і, праблемы з уласным здароўем, неабходнасць догляду за хворым сваяком. Не сакрэт, што часцяком у падобных сітуацыях узнікаюць дзве цалкам супрацьлеглыя праблемы: з аднаго боку, не хапае грошай, але з іншага — свабоднага часу. А адсюль з'яўляецца неабходнасць пошуку пэўнага кампрамісу, прычым у якасці яго можа разглядацца ўладкаванне... на палову стаўкі. Варыянт нібыта добра вядомы. І ўсё ж калі-нікалі тут узнікаюць свае няпростыя пытанні.

ПРОСЬБА ЦЯЖАРНАЙ — ЗАКОН

Прымаць або не работніка на палову стаўкі — рашэнне наймальніка, прычым неяк паўплываць на яго вельмі складана. Аднак, калі падобны варыянт усіх задавальняе, ніякіх адрозненняў ад сітуацыі з уладкаваннем на поўную стаўку па сутнасці няма. Заключаецца звычайны працоўны дагавор, у якім, апроч усяго, абгаворваецца і ўмова аб занятасці ў рэжыме няпоўнага часу.

— Можа ўзнікнуць сітуацыя, калі чалавек працуе, а потым па тых або іншых прычынах вырашае перайсці з поўнай на палову стаўкі, — заўважае **галоўны спецыяліст юрыдычнай кансультацыі Федэрацыі прафсаюзаў Беларусі Святлана КОТАВА.** — Такі пераход магчымы, аднак, толькі пры адной умове — згодзе наймальніка.

Разам з тым, ёсць выпадкі, калі пайсці насустрач пажаданням работніка наймальнік проста абавязаны. У прыватнасці, паводле 289-га артыкула Працоўнага кодэкса, у любой арганізацыі павінны вызначыць няпоўны працоўны дзень або няпоўны працоўны тыдзень па просьбе цяжарнай жанчыны, жанчыны, якая мае дзіця ва ўзросце да 14 гадоў, і работніка, які даглядае хворага члена сям'і на падставе медыцынскага заключэння. Прычым гэты пералік можа быць пашыраны калектыўным дагаворам або пагадненнем.

— Асобная тэма — сумяшчальнікі, — працягвае Святлана Котава. — Паводле агульнага правіла, асаблівых перашкод для ўладкавання па сумяшчальніцтве няма, яно забараняецца толькі для некаторых катэгорый — скажам, для моладзі ва ўзросце да 18 гадоў або для прэтэндэнтаў на матэрыяльна адказныя пасады, з якіх не знятая судзімасць за карыслівыя злачынствы. Больш за тое, пры сумяшчальніцтве ў работніка няма ніякай неабходнасці паведамляць аб «дадатковым месцы» асноўнаму наймальніку. Аднак тут існуюць дакладныя рамкі. Цяперашняе заканадаўства вызначае, што час сумяшчальніцкай працы не можа перавышаць 20 гадзін у тыдзень, інакш кажучы, сумяшчальніку даецца дазвол максімум на палову стаўкі.

ДВАЙНАЯ АПЛАТА ПРАЗ 8 ГАДЗІН?

Палова стаўкі — палова «стандартнага» працоўнага часу, звычайна гэта 4 гадзіны ў дзень. Аднак калі-нікалі становіцца зразумелым, што выканаць працоўныя абавязкі ў «лімітаваны» тэрмін не атрымліваецца, і работніка просяць крыху затрымацца. Што ў такім разе будзе з аплатай?

— Любыя «затрымкі» на рабоце павінны фіксавацца і аплачвацца прапарцыянальна адпрацаванаму часу, — адзначае Святлана Котава. — Аднак трэба мець на ўвазе адну акалічнасць: калі паўставачнік перапрацоўвае ў межах «агульнай» 8-гадзіннай нормы, то гэта не будзе лічыцца звышурочнымі. Адпаведна, тут не можа і ісці гаворкі пра падвойную аплату.

«БАЛЬНІЧНЫЯ», ВОДПУСК І СТАЖ

Ці не самае «папулярнае» пытанне датычыцца водпускаў. Якой павінна быць іх працягласць у работнікаў, якія занятыя на 0,5 або на 0,75 стаўкі?

— Працягласць працоўных водпускаў гэтых работнікаў не можа адрозніваецца ад працягласці адпачынку работнікаў, якія занятыя на поўную стаўку, ніякіх «прапарцыянальных скарачэнняў» тут быць не павінна, — падкрэслівае Святлана Котава. — Розніца толькі ў адным: «паўставачнік» мае меншыя заробкі, адпаведна, яму налічаць і меншы памер адпускных.

Адначасова нялішне заўважыць: звесткі пра няпоўны працоўны час не заносяцца ў працоўную кніжку, а занятасць на такіх умовах не цягне за сабой якіх-небудзь абмежаванняў правоў работніка. На гэтых работнікаў распаўсюджваюцца ўсе гарантыі калектыўнага дагавора арганізацыі, «паўставачнікам» аплачваюцца «бальнічныя», «дэкрэтныя» водпускі, з прычыны уладкавання на палову стаўкі нельга адмовіць у прадастаўленні належных прэмій і іншых выплат.

— Апроч таго, занятасць на ўмовах няпоўнага працоўнага часу «ідзе» ў пенсійны стаж, — працягвае Святлана Котава. — Прычым, калі заробак на 0,25 або на 0,75 стаўкі перавышае памер мінімальнай зарплаты, стаж залічваецца цалкам. Праўда, калі заробак усё ж аказваецца ніжэй «мінімалкі», пры падліку стажу будзе выкарыстоўвацца памяншальны каэфіцыент.

«ЗВЕРХУ» ПЕРАВОД НЕ РОБЯЦЬ

Памкненні наймальнікаў зэканоміць заўсёды цалкам зразумелыя, але зразумелыя ўдвая ў цяперашні складаны эканамічны перыяд. Тым не менш, трэба памятаць: перавод часткі работнікаў на няпоўную стаўку выключна «валявым рашэннем» кіраўніцтва немагчымы. Калі такая неабходнасць сапраўды ўзнікае, пра будучыя змены супрацоўнікаў павінны папярэдзіць загадзя і да таго ж атрымаць іх згоду. Сапраўды, калі згоды няма, пасля заканчэння тэрміну папярэджання можа адбыцца звальненне, аднак ... з выплатай не менш чым 2-тыднёвай «выхадной дапамогі».

Вядома, што многія кіраўнікі ставяцца да «паўставачнікаў» даволі скептычна. Прычым калі-нікалі ў выпадку «форс-мажорных» абставінаў менавіта гэта катэгорыя супрацоўнікаў пачынае разглядацца ў якасці галоўных кандыдатаў на скарачэнне.

— У Працоўным кодэксе вызначана, хто падчас скарачэння пры роўнай кваліфікацыі і вытворчасці працы валодае пераважным правам застацца на ранейшым месцы — скажам, гаворка пра інвалідаў або пра некаторыя катэгорыі «чарнобыльцаў», — адзначае Святлана Котава. — Разам з тым, нідзе не прадугледжана, што тыя ж «паўставачнікі» павінны звальняцца ў першую чаргу, таму спасылкі на занятасць на ўмовах няпоўнага працоўнага часу тут будуць адназначна няслушнымі. Адно, што ўсё ж варта заўважыць: падбор «патрэбных» супрацоўнікаў з'яўляецца поўным правам наймальніка, і той жа наймальнік можа вырашаць — развітвацца або не з тым ці іншым спецыялістам.

«У БУЙНЫХ ГАРАДАХ РАСІІ МОЖНА ПРАДАВАЦЬ ЛЮБУЮ БЕЛАРУСКУЮ ПРАДУКЦЫЮ»

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

— Наколькі я разумею, самы дзейсны і выгадны спосаб для індывідуальнага прадпрымальніка скарыстацца Указам № 477 — гэта паўдзельнічаць у выязным кірмашы. Тут праблемы ёсць?

— Так, сапраўды, удзел у кірмашах — найбольш эфектыўны і хуткі спосаб продажу, калі прадпрымальнік адразу бачыць вынік. Але сёння так атрымалася, што не хапае такіх выязных кірмашоў. Напрыклад, у Мінску толькі дзве арганізацыі займаюцца выязнымі кірмашамі па продажы беларускай прадукцыі. Але акрамя гэтага, сёння мяне хвалюе яшчэ адно пытанне: чаму аптовыя базы таксама ездзяць на выязныя кірмашы разам з прадпрымальнікамі? Як атрымліваецца — прыязджаю я, прывожу, скажам, «Мілавіцу». Хтосьці з прадпрымальнікаў прывозіць «Світанак», хтосьці яшчэ штo. І прыязджае аптовая база — і прапаноўвае ўсю прадукцыю разам: трошкі «Алесі», трошкі «Світанка», трошкі «Купалінкі». І ставяць цэны, якія ім дазволены — 30 % надбаўкі. А я стаўлю двайныя цэны, а на «Мілавіцу» дык і ў 2,5 цаны, бо «Мілавіца» не дазваляе ставіць ніжэй, каб не дэмпінгаваць іх дылера ў Маскве. Такім чынам, што атрымліваецца: з аднаго боку, аптовая база з асартыментам 20—30 прадпрыемстваў па кроплі і трыццаціпрацэнтнай надбаўкай ад аптовай цаны, а побач я, прадпрымальнік, з двайнымі цэнамі, бо я асабіста нясу ўсе выдаткі. І да мяне прыходзіць пакупнік і пытае: «Вы што, спекулянты? Там вунь, праўда, асартыменту няма, але цэны больш нізкія.» І стаіш, чырванееш перад гэтым пакупніком, прыдумваеш адгаворкі. Навошта гэта? Самае цікавае, што гэта наўрад ці выгадна і самім аптовым базам: я сумняваюся, што 30 % надбаўкі пакрываюць выдаткі на грузаперавозку, зарплату прадаўцам, сутачныя, пражыванне ў гатэлі і г.д. Хто гэта праілічваў? У мяне такое адчуванне, што іх паездкі робяцца дзеля «птушкі», але тым самым замінаюць прадпрымальнікам і адбіваюць у іх усю цікавасць да такой дзейнасці...

— Ну дык калі тавар карыстаецца попытам то, мо хай аптовыя базы таксама ставяць двайную цану?

— Хай ставяць, але ім нельга.

— Якое ж тады выйсце з сітуацыі вы бачыце?

— Ім проста не трэба ездзіць. Калі яны аптовыя базы, то чаму выязджаюць з розніцай? Хочуць ездзіць — калі ласка, але асобна. Хай ім Міністэрства гандлю арганізуе свае пляцоўкі, свае акцыі. Але я лічу, што і гэтага не трэба рабіць — навошта дэмпінгаваць прадпрымальнікаў?..

— Дарэчы, а ўдалося дробным прадпрымальнікам наладзіць кантакты з прадпрыемствамі і браць у іх прадукцыю? Ці яны паранейшаму не хочуць супрацоўнічаць з малым бізнэсам?

— Тыя, хто пачаў працаваць, тыя працуюць. Але, мяркуючы з размоваў паміж прадпрымальнікамі, мала каму ўдаецца атрымаць растэрміноўку плацяжу. Звычайна прадпрымальнік хоча і гатовы ўзяць прадукцыю, але ў яго, як правіла, не хапае сродкаў, бо, напрыклад, каб з'ездзіць з таварам ў Расію, трэба мець як мінімум мільёнаў 30 свабодных. Ну а прадпрыемствы не даюць адтэрміноўку, бо баяцца, што ім потым не заплацяць. Я лічу, што тут на дапамогу павінны або банкі прыйсці, або нейкія паручыцельскія фонды ствараца. Цяпер, дарэчы, ідзе размова пра законапраект па страхаванні бізнэсу, і я лічу, што такі дакумент патрэбны, але ён не павінен несці абавязковы характар...

Хачу звярнуць увагу на яшчэ адзін момант, які стрымлівае прадпрымальнікаў ад таго, каб паспрабаваць заняцца экспартам. Напрыклад, чалавек тут мае гандлёвы пункт і захацеў паехаць пагандляваць беларускім. Дык як яму быць: паколькі ён не мае права наняць сабе працаўніка, то што — зачыняць гэты гандлёвы пункт? Я лічу, што калі б можна было наняць хоць бы аднаго чалавека, прыцягнуць па якой-небудзь дамове, то і прадпрымальнік дзейнічаў бы больш рашуча — зрабіць крок да экспартнай дзейнасці прасцей, калі за табой ёсць тыл. Асабіста мне, дарэчы, у гэтым плане пашанцавала, бо нас пяцёра ў сям'і, і таму калі я еду гандляваць, то тут у гандлёвых пунктах застаюцца сёстры. Так што, як бачыце, вялікая сям'я ў гэтым плане — вельмі добра. Хай бацькі задумаюцца, як добра можа быць іх дзецям пасля, калі паболей будзе брацікаў-сястрычак! *(Смяецца.)*

— Якія могуць быць перспектывы ў прадпрымальнікаў, якія займаюцца экспартам беларускіх тавараў? Ну не ўсё ж жыццё па кірмашах ездзіць...

— Не трэба так мала аддаваць кірмашам. Якраз па іх можна ездзіць усё жыццё, і яны павінны быць і надалей, бо гэта вельмі важны рэкламны момант. Я вось зараз зарэгістравала ў Расіі фірму, зрабіла невялічкую краму ў Маскве з узорамі прадукцыі, каб, магчыма, знайсці аптовых пакупнікоў. Але да такога пашырэння падыходжу паступова, асцярожна, бо адна справа грошы ўкласці, а іншая — акупіць. Таму застаецца дзейнасць і на выязных кірмашах — там ужо ў мяне не адна, а дзве палаткі. Так што перспектывы ёсць: калі зразумець расійскі рынак, то можна замацавацца там і прадаваць беларускае.

— А як расійскія чыноўнікі ставяцца да экспарту тавараў з Беларусі? Перашкодаў не чыняць? Ці Расія вялікая і гэта як кропля ў моры?

— Не, гэта не кропля. Я лічу, што калі мы тут кажам пра такую тэндэнцыю да экспарту і стварэнне льготных умоваў, то там пра гэта трэба маўчаць. Я займалася арганізацыяй паездкі прадпрымальнікаў у Ніжні Ноўгарад, бо ў мяне там добрыя, можна нават сказаць, сяброўскія адносіны з чыноўнікамі. Яны вельмі дапамаглі, прадпрымальнікі стаялі прама каля Крамля ніжагародскага і добра папрацавалі. На ўзроўні міжасабовых дамоўленасцяў чыноўнікі вельмі любяць беларусаў, але ў іншых гарадах, дзе сувязі не такія сяброўскія, яны ўжо выказваюць асцярогу, што мы замінаем мясцовым вытворцам. Чаму я і кажу — сённяшні перыяд унікальны, і яго трэба па-максімуму выкарыстоўваць, каб прадпрымальнікі разрасліся і аселі на расійскім рынку. У Расіі толькі робяць выгляд, што нічога не бачаць, але іх савет эканамічнай бяспекі вельмі добра працуе, і калі што — яны пачнуць абараняць свайго вытворцу. Хоць, з іншага боку, калі яны бачаць небяспеку ад нас, то гэта значыць, што наша прадукцыя дастойная.

— Дарэчы, а як да беларускіх тавараў ставяцца пакупнікі?

— Ведаеце, калі я прыязджаю з Масквы, то ў мяне столькі адрэналіну і азарту, як у грыбніка: быццам я пайшла ў лес і знайшла 100 баравікоў. Ты не спіш на працоўным месцы, а сапраўды гандлюеш і — і паказваеш, і прымяраеш, і гутарыш, і, прадаеш. А наогул я магу сказаць, што ў Маскве, у Санкт-Пецярбургу, у іншых буйных гарадах Расіі можна прадаваць любую беларускую прадукцыю. Расіяне давяраюць, яны любяць беларускія тавары, яны добра ставяцца да нашага народа, да краіны, у іх шмат родзічаў з Беларусі. Гэта добра, што ёсць такі давер, але гэта і стымул для нашых вытворцаў — давер трэба апраўдваць, падцягвацца, павышаць якасць і спажывецкія ўласцівасці.

Гутарыў Павел БЕРАСНЕЎ.

ВЯСНА ДЫКТУЕ СВАЕ СПРАДВЕЧНЫЯ ПРАВІЛЫ. ВЫСТАВА ДАПАМОЖА ІХ З ГОДНАСЦЮ ВЫКАНАЦЬ

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Увогуле, размаўляць з сапраўднымі творцамі, майстрамі заўсёды цікава. Як і назіраць за іх працай. Проста на выставе, на вачах наведвальнікаў, стварае сваю чарговую драўляную скульптуру рэзчык Аляксандр ЖУРАЎЛЕВІЧ. Натуральна, гэта цалкам ручная праца, без станкоў, нейкія сучасныя інструменты выкарыстоўваюцца толькі на стадыі падрыхтоўкі загатоўкі пад будучы твор. Так тлумачыць дырэктар прыватна-гандлёвага ўнітарнага прадпрыемства «Савін» Таццяна Пятровіч. Увогуле, заслугоўвае ўвагі і само паходжанне гэтай назвы.

Рэзчык Аляксандр ЖУРАЎЛЕВІЧ увасобіць у дрэве вашу фантазію.

— У вёсцы Прусы Салігорскага раёна жыў дзед па імені Сава, вельмі каларытны. Гэта, дарэчы, быў дзед майго мужа, з якім мы з адной вёскі. Таму і далі такую назву, — распавяла дырэктар.

Прадпрыемства пад заказ вырабляе драўляныя скульптуры як для садова-паркавага ўпрыгожвання, так і для інтэр'еру кватэр, дамоў, катэджаў. Тры гады працы было аддадзена, напрыклад, лагеру адпачынку «Зубраня» на Нарачы, для якога рыхтаваліся агромністыя кампазіцыі. Пытаюся ў кіраўніка: можа, нехта з кліентаў заказваў сябе любімага — у дрэве ў поўны рост? Або каханую жонку ці яшчэ каго?

— Не, — смяецца Таццяна, — у асноўным кліенты просяць выразаць казачных персанажаў, фігуркі звяроў.

Напэўна, таму ў рэзчыка Аляксандра любімая скульптура — «Жораў». Дарэчы, па словах майстра, самы падыходзячы матэрыял для драўляных твораў — таполя. Яшчэ дуб і ясень. Хоць, у прынцыпе, падыходзіць любая драўніна, творцу нават з чырвоным дрэвам працаваць даводзілася. На скульптуру ў яго ідзе ад тыдня да двух.

Колькасць уладальнікаў дач, катэджаў павялічваецца з кожным годам. І чалавек хоча ўжо не проста нерухомасць, а дом, лазню ці альтанку, не падобныя на тую, што побач. Студыя драўлянага дойлідства з Мінска можа прапанаваць такім ахвотным, напрыклад, разныя карункавыя франтоны, ліштвы. Прычым як для ўнутранага, так і вонкавага аздаблення жытла. Фірма толькі нядаўна адчынілася, але ўвага і попыт з боку патэнцыяльных кліентаў, як адзначыў намеснік дырэктара Аляксандр РУСАК, відавочныя. Узоры на гатовых вырабах могуць быць як лісцевымі, так і жывёльнымі. Кошт, калі гаварыць пра ўнутранае выкарыстанне, ад 20 да 50 тысяч за пагонны метр. Кліент і сам можа заказаць нешта на свой густ. Суразмоўца расказаў, як адзін кліент у гонар нараджэння сына захацеў аздобіць інтэр'ер карункавымі ліштвамі на дзвярах з выявай канадскага дуба. Ад нашага яго лісце адрозніваецца завостранымі лісточкамі. Настолькі жаданне было моцным, што мужчына нават сам прывёз майстрам для ўзору ...засушанае лісце таго канадскага дуба. Ну, чаго не пажадаеш, калі ёсць за што.

...Наведваючы розныя выставы ўжо не першы год запар, амаль на кожнай з іх заўважаеш некага, пра каго ўжо пісаў. Многіх з такіх людзей, прадпрыемстваў, фірмаў цікава назіраць у іх развіцці. Вось і цяпер сустрэліся з Дзмітрыем ЦІХАНЕНКАВЫМ, які сам сябе называе «проста рамеснікам» з «Рамеснай майстэрні». Нагадаю, кірунак яе працы — аздабленне звычайных рэчаў кшталту халадзільнікаў, кухонных мыек, ЗВЧ-печаў, дамафонаў і іншых... меддзю, скурай. У выніку атрымліваюцца не проста ўтылітарныя прадметы хатняга ўжытку, а сапраўдныя дызайнерскія творы, якія здольныя «ажывіць» практычна любы інтэр'ер. Пра гэта мы ўжо расказвалі. А на выставе цікава было пабачыць новы экспанат усё ў тым жа выкананні — кавамашыну. Натуральна, дзейсную. Што яна нагадвае — вырашаць кожнаму асабіста. Але ж прыгожа, праўда? Майстар сціпла прамаўчаў на пытанне: а чаго ж яшчэ не кранаў яго рукі і фантазія? Ну і няхай. На наступнай выставе самі даведаемся.

...З раніцы ў дзень адкрыцця выставы надвор'е паказала свой пераменлівы сакавіцкі нораў: на дварэ было золка. Што не перашкодзіла наведвальнікам жвава цікавіцца і прадукцыяй, выстаўленай перад павільёнам на адкрытым паветры. Падчас непагадзі, вядома, сёе-тое падавалася крыху недарэчным — як тая плёнка для парнікоў. Ну ды колькі там таго дрэннага надвор'я засталося? А карысная парада індывідуальнага прадпрымальніка Сяргей ШАРАПАВА, які адзін з многіх прадаваў згаданую плёнку, будзе дарэчы для многіх і надалей.

— Шкада людзей, якія не прыслухоўваюцца да парадаў прадаўца. Напрыклад, шасціметровая па шырыні плёнка не можа быць шматразовай. Гэта як латарэя: некаму пры пэўных абставінах пашчасціла захаваць яе на некалькі сезонаў, і пайшла пагалоска. Я раю сваім пакупнікам браць наваполацкую шырынёй тры метры і таўшчынёй у 120 мікрон, якая вельмі добра сябе зарэкамендавала і каштуе ў нас на выставе менш, чым на рынку. Прадпрыемства, дарэчы, з сёлетняга года распачало выпуск і 3,5—4 метровых плёнак, — зазначыў прадавец.

...Гэта — толькі асобныя эпізоды. Поўны «малюнак форуму» ахвотныя змогуць пабачыць на свае вочы па 5 сакавіка ўключна.

Сяргей РАСОЛЬКА.
Фота Марыны БЕГУНКОВАЙ.

Заснавальнік — установа «Рэдакцыя газеты «Звязда» і грамадскае аб'яднанне «Беларускі рэспубліканскі саюз моладзі».
Рэгістрацыйнае пасведчанне № 12 ад 19 лютага 2009 г.

ЧЫРВОНАЯ ЗМЕНА

3

САКАВІКА 2010 г. СЕРАДА № 8 (15612)

Школа поспеху

Як спадабацца мужчыну «de luxe» і заваяваць сэрца жанчыны

Справядлівасць пастулату «сустракаюць па адзенні, а праводзяць па розуме» быццам бы ніхто не адмяняў. Але ва ўмовах пастаяннага цэйтноту, калі нам катастрафічна нестае на ўсё часу, асаблівую важнасць набывае майстэрства самапрэзентацыі. Гэта і зразумела: калі вы не здолееце з першых жа хвілін знаёмства зацікавіць суразмоўцу, «зачапіць» яго сваім шармам, харызмай, то наўрад ці вам дадуць шанц (і час!) прадэманстраваць свой розум і іншыя вашы выйгрышныя якасці.

Псіхолагі сцвярджаюць, што ад першага ўражання пры знаёмстве на 80 працэнтаў залежыць паспяховасць далейшага кантактавання (прычым гэта справядліва і для сферы бізнэсу, і для асабістых стасункаў). І выключна шыкоўным адзеннем тут не абыдзешся. Мае значэнне і культура паводзінаў, і ўменне падтрымаць гутарку і шмат-шмат што яшчэ. Для таго, каб умець сябе прэзентаваць, трэба ведаць свае моцныя і слабыя бакі, а таксама спосабы падкрэсліць першае і прыхаваць другое. Майстар самапрэзентацыі дасягае поспеху і ў кар'еры, і ў асабістым жыцці. А як ім стаць, мы папрасілі расказаць іміджмейкера міжнароднага класа Імідж-студыі «ВІТРЫН» Марыю ХРАМЦОВУ.

— Раскажыце, калі ласка, у чым сутнасць вашай работы?

— У нас два кірункі дзейнасці. Студыя займаецца падрыхтоўкай прафесіяналаў — стылістаў, іміджмейкераў, а таксама — кансультаваннем асобаў у галіне іміджу. Іміджмейкер не мяняе чалавека. Яго задача — выявіць перавагі і недахопы канкрэтнай асобы, нешта скарэктаваць, нешта падкрэсліць. У большасці сваёй да нас звяртаюцца жанчыны ў пераломны момант іх жыцця — напярэдадні вяселля ці разводу, пасля выхаду з дэкрэтнага водпуску, студэнткі 2-3 курсаў, якія шукаюць сябе, свой вобраз. Карацей кажучы, да нас звяртаюцца людзі, якія знаходзяцца ў пошуку і прагнуць перамен. Мы падбіраем канкрэтна пад чалавека стыль, індывідуальна распрацоўваем імідж.

— Чым іміджмейкер розніцца ад стыліста і ўвогуле, што такое імідж і што такое стыль?

— Стыліст падбірае гарманічныя элементы адзення, а іміджмейкер стварае цэласны вобраз чалавека. Галоўная задача іміджмейкера — зрабіць так, каб чалавеку было камфортна ў яго новым іміджы. У паняцце іміджу акрамя габітусу (ад лац. Habitus — знешні выгляд чалавека, яго целасклад, постаць. — **Аўт.**) уваходзяць вербальныя і невербальныя сігналы, кінетычныя рухі, вельмі важнае значэнне мае асяродак пражывання. На маю думку, у паняцце іміджу варта яшчэ ўключыць і рэпутацыю чалавека.

Што датычыцца стыляў, існуе тры базавыя: **КЛАСІЧНЫ, РАМАНТЫЧНЫ** і **СПАРТЫЎНЫ**. Усё астатняе — гэта стылявыя адхіленні. **КЛАСІЧНЫ** — самы традыцыйны стыль, які мала паддаецца змяненням. Ён прадугледжвае пэўныя правілы, якіх варта прытрымлівацца. Калі мы гаворым пра класічны **СТЫЛЬ**, мы ў асноўным гаворым пра знешні выгляд чалавека. А класічны **ІМІДЖ** — больш шырокае паняцце. Чалавек класічнага іміджу павінен быць мэтанакіраваным, сабраным, лаканічным. Прадстаўнікі такога іміджу імкнуцца да здаровага ладу жыцця.

РАМАНТЫЧНЫ стыль мы раім жанчынам, якія дабіваюцца значных поспехаў у бізнэсе, аднак якім складана пабудаваць асабістае жыццё. Гэты стыль змякчае вобраз «акулы бізнэсу». У рамантычным стылі валасы альбо кучаравыя, альбо прыбраныя з твару. Мінімум макіяжу ці яго поўная адсутнасць, плаўныя лініі, «цякучыя» тканіны. Дапаўненнямі могуць быць рушы і банцікі. Праўда, не ўсе іх любяць, ды і не ўсім яны пасуюць (рушы, банты і каралі паўняць фігуру). Ёсць іншы варыянт — абыграць колерам і выкарыстаць кветкі замест руш. Цяпер у модзе «пастэльныя» колеры, чыстыя, бледныя (колеры дзіцячай крэйды). Яны вельмі рамантычныя, але іх варта выкарыстоўваць толькі ў тых выпадках, калі ваша адзенне пашытае з дарагой тканіны, інакш яно будзе выглядаць вельмі бедна, нявыйгрышна. Адзначу, што на жанчыну вельмі ўплывае рамантычны стыль. Яна становіцца больш мяккай, падатлівай, часцей пачынае саступаць. Менавіта элементы рамантычнага стылю дапамагаюць ёй знайсці агульную мову з супрацьлеглым полам.

Прынята лічыць, што **СПАРТЫЎНЫ** стыль — гэта спартыўнае адзенне. Гэта не зусім так. Спартыўны стыль у сучасным выглядзе — гэта і легенсы, і джынсы, і байкі, і трыкатажныя кофты. Як і два астатнія стылі, ён прымянімы і да мужчын, і да жанчын. Найчасцей яму аддаюць перавагу жанчыны, якія даглядаюць дзяцей, маладыя мамы ў дэкрэтным водпуску. Ён больш дэмакратычны. У ім нават прадугледжваецца адсутнасць макіяжу і лаку для пазногцяў.

Стылі можна змешваць. Напрыклад, спалучаць класічны з элементамі рамантызму, рамантычны з элементамі спартыўнага. Элементаў можа быць некалькі, галоўнае, каб усе яны ўзгадняліся паміж сабой. А вось змяшэнне трох розных стыляў будзе выглядаць як адсутнасць густу.

Пры выбары стылю мае значэнне ваш прыярытэт. Калі вы выбіраеце класічны стыль, значыць, вы чалавек, арыентаваны на бізнэс. Калі вы — работнік сферы адукацыі, ці юрыст, для вас не дапушчальны рамантычны стыль і нават асобныя элементы гэтага стылю! Дзеці ніколі не ўспрымуць сур'ёзна рамантычны стыль выкладчыцы. І юрыст рамантычнага стылю не выклікае ў кліента даверу. Усе тры стылі дапамагаюць дабіцца поспеху ў першую чаргу ў асабістым жыцці і, безумоўна, у кар'еры.

— Асноўныя вашы кліенты — жанчыны. А ці звяртаюцца да вас мужчыны?

— Звяртаюцца, але значна радзей. І заўсёды пераконваюць, што імідж ім патрэбны выключна для дзелавых мэтаў. Насамрэч гэта не так. Фарміруючы імідж, мужчыны ў першую чаргу хочуць быць паспяховымі ў асабістым жыцці. Ну і, зразумела, на працы. Такія людзі аддаюць перавагу вывучэнню ад А да Я класічнага стылю (калі неабходна надзяваць шоўкавы гальштук, калі — запанкі, чым розніца вячэрні наручны гадзіннік ад дзённага, на колькі сантыметраў кашуля можа выступаць з-пад пінжака, што такое двухбортны пінжак і ўвогуле, як што з чым камбінаваць). Не абысціся ў гэтым пытанні і без ведання этыкету, бо чалавека класічнага стылю без этыкету не бывае.

— А да рамантычнага стылю мужчыны звяртаюцца?

— Мужчыны любяць рамантычнасць, але імкнуцца адыходзіць ад яе, бо лічаць, што такі вобраз ставіць пад сумненне іх «мужнасць». Рамантычны стыль выбіраюць толькі прадстаўнікі творчых прафесій (акцёры, дзеячы мастацтваў). Мужчыны ўвогуле з цяжкасцю ідуць на эксперыменты па змене знешнасці. Я выкладаю ў Беларускай акадэміі паслядыпломнай падрыхтоўкі. Неаднаразова бывала, што падчас семінара мужчыны, калі яны прысутнічалі ў аўдыторыі, пачыналі паводзіць сябе неадэкватна. Затое пасля заняткаў заставаліся не жанчыны, а менавіта мужчыны, і ўсе пытанні, якія іх хвалявалі, задавалі індывідуальна. Яны вельмі моцна камплексуюць. Нягледзячы на маю багатую практыку, мне патрапілася толькі некалькі мужчын, якія мэтанакіравана працавалі над стварэннем свайго іміджу прадстаўнічага чалавека. Нават калі гаворка ішла аб класічным традыцыйным стылі, які падкрэслівае мужнасць, саліднасць, надзейнасць.

— Як адбываецца выбар канкрэтнага стылю? Чалавек прыходзіць да вас са сваёй канкрэтнай устаноўкай: я хачу тое і тое?

— Якраз не. Чалавек кажа: «Я хачу ў сабе нешта змяніць». Кожны, хто прыходзіць, ведае ад чаго ён бяжыць, але не ўяўляе, чаго ён хоча. Наша задача — «намацаць» гэта. Чалавек запаўняе адпаведныя ідыяграмы, якія дазваляюць вызначыць яго мэты ў жыцці, каштоўнасныя арыенціры, і з улікам гэтага і яго рыс характару мы потым падбіраем яму адпаведны стыль ці стылёвы кірунак.

Напрыклад, вы ў адзенні аддаяце перавагу фіялетаваму колеру. Гэта сведчыць пры тое, што вы — творчая натура, але не можаце цалкам самарэалізавацца ў гэтым плане. У вас мяккі каларыт, халодны паўтон. Гэта самы распаўсюджаны каларыт у нашай краіне. Ваш натуральны колер валасоў цёмна-русы. Усе прадстаўніцы такога колеру інтуітыўна імкнуцца стаць бландзінкамі. Пры гэтым бровы застаюцца цёмнымі і іх даводзіцца падфарбоўваць. Для таго, каб ваш вобраз быў больш светлым і жаноцкім, вам, як прадстаўніцы мяккага каларыту, неабходна фарбавацца ў колер свайго паўтону — ваш блонд абавязкова павінен быць халодным, пажадана папяловым. Ідэальны варыянт — каларыраванне: халодны блонд і колер, які адпавядае натуральнаму колеру вашых броваў.

— Раскажыце больш падрабязна пра каларыт. Што гэта такое?

— Неад'емная частка габітусу (калі мы гаворым пра стыль, макіяж і інш.) — прыродны каларыт чалавека (колер вачэй, валасоў і скуры). Ён вызначае, якія колеры вам пасуюць (якая фарба для валасоў, якія цені, якая памада і ўсё астатняе). Гэта непасрэдна паўплывае на стыль. Напрыклад, калі вам ідуць яркія колеры, то гаварыць пра тое, што вы будзеце рамантычнай натурай, я ніколі не стану, бо для рамантычнага стылю характэрныя мяккія, прыглушаныя каляровыя гамы. Мы працуем па самай складанай сістэме каларыстыкі, распрацаванай Маслоу. Суправаджаем свайго кліента ў салон, размаўляем з майстрам-цырульнікам, падбіраем фарбу для валасоў, гаворым як змешваць адценні, якая стрыжка ў адпаведнасці з формай твару чалавека будзе пасаваць. Чалавек мае дакладныя гарантыі, што ў салоне яму не сапсуюць знешні выгляд. На жаль, ні адзін цырульнік у нашай краіне не валодае майстэрствам каларыстыкі, не з'яўляецца каларыстам.

(Заканчэнне на 2-й стар. «ЧЗ».)

Акцыі БРСМ

«Чарнобыльскі шлях — дарога жыцця»

У краіне ладзіцца 24-я міжнародная сацыяльна-творчая праграма «Чарнобыльскі шлях — дарога жыцця», якая штогод праходзіць па раёнах, пацярпелых ад аварыі на Чарнобыльскай АЭС, пасёлках перасяленцаў, дзіцячых дамах і рэабілітацыйна-аздараўленчых цэнтрах. Асаблівасць праграмы сёлета ў тым, што яна прысвячаецца 65-годдзю Вялікай Перамогі. Галоўная мэта сумеснага праекта Беларускага рэспубліканскага саюза моладзі, Дэпартамента па ліквідацыі наступстваў катастрофы на Чарнобыльскай АЭС пры Міністэрстве па надзвычайных сітуацыях, Міністэрства культуры і Беларускага дзіцячага фонду — падтрымка таленавітых дзяцей і падлеткаў, якія жывуць на пацярпелых тэрыторыях. Разам з адоранымі дзецьмі з пацярпелых ад аварыі на Чарнобыльскай АЭС раёнаў удзельнікамі 24-га па ліку чарнобыльскага шляху стануць прафесійныя артысты. Падзяліцца ўражаннямі ад сёлетняй праграмы мы папрасілі кіраўніка праекта ад ЦК БРСМ Кацярыну КОПЕЛЕВУ.

— 24-я міжнародная сацыяльна-творчая праграма «Чарнобыльскі шлях — дарога жыцця» стартавала ў дзіцячым рэабілітацыйна-аздараўленчым цэнтры «Ждановічы». 300 дзяцей і падлеткаў сустракалі нас на адкрыцці акцыі, і знамянальна тое, што гэта менавіта дзеці з пацярпелых раёнаў Гомельшчыны. Авацыі не змаўкалі гадзіны дзве. Дзеці не толькі атрымалі свята мастацтва, але і кожная школа атрымала ў падарунак карты з гістарычнымі помнікамі Беларусі. Таленавітыя дзеці таксама атрымалі падарункі.

На наступны дзень мы завіталі ўжо ў пасёлак Івянец Валожынскага раёна Мінскай вобласці. Акцыю адкрываў народны артыст Савецкага Саюза, вядомы кампазітар Ігар Лучанок. І, канешне, з самым пачатку гучалі знакамітыя «Жураві на Палессе ляцяць». А затым выйшла дзяўчынка і прачытала вершы пра тое, што чарнобыльскі шлях павінен прывесці жураўкоў на тых гнёзды, з якіх яны паляцелі, калі адбылася аварыя на Чарнобыльскай АЭС, і прагучалі такія цудоўныя словы: «Хай заўсёды ляцяць журавы на Палессе, хай у хатах бацькоўскіх хопіць усім цеплыні, і спявае народ свае розныя песні на незалежнай і моцнай беларускай зямлі». Так адкрылася праграма ў Івянцы. А ўжо на наступны дзень мы былі на Брэстчыне.

У нядзелю нас сустракалі ў Гродзенскай вобласці. У панядзелак музычны дзіцячы тэатр «Фантазія» адправіўся ў Дрэц у «Лясную паляну», дзе адпачываюць дзеці з Брэстчыны і Магілёўскай вобласці, з пацярпелых раёнаў. Напярэдадні нас сустрэў Мар'інагорскі аграрна-тэхнічны каледж, дзе вучацца нашы таленавітыя дзеці — будучыя кадры краіны: будучыя аграномы, механізатары, дызайнеры па ландшафце. Завіталі мы ўчора і ў Мар'інагорскі цэнтр па аздараўленні хворых дзяцей з Мінскай вобласці. Потым наша дарога накіруецца на раёны Гомельскай, Магілёўскай абласцей, раёны-пабрацімы Расіі. Дарэчы, у Расіі будзем з канцэртам напярэдадні Дня яднання народаў Беларусі і Расіі. Мы нясём вельмі вялікую радасць і чакаем нашых знакамітых зорак, юных талентаў на сцэнах у кожным раёне. Дарэчы, затым юныя таленты Брэсцкай, Гомельскай і Магілёўскай абласцей прымуць удзел у 15-м Рэспубліканскім свяце мастацтваў «У будучыню — з надзеяй». А мы, у сваю чаргу, зробім усё магчымае, каб гэта свята жыцця адбылося ў кожным раёне і не забывалася доўгія гады.

— На гэты раз хто з артыстаў падтрымаў вашу праграму?

— Паступіла шмат заявак ад усіх. Але мы не можам усіх уключыць у праграму. Спыніліся на Дзяржаўным ансамблі танца, які месяц таму адзначыў сваё 50-годдзе. Мы вырашылі парадаваць нашых дзяцей, і Белдзяржфілармонія адправіла ў гэту дарогу музычны дзіцячы тэатр «Фантазія», які вязе з сабою цікавы спектакль «Прыгоды Вогнехвосціка на дарозе». Гэта спектакль-вучоба, калі дзеці вучацца правілам паводзін на дарозе. Таксама едзе заслужаная артыстка Беларусі Святлана Сапоцкая, лаўрэат міжнародных конкурсаў і фестываляў, лаўрэат прэміі Беларускага рэспубліканскага саюза моладзі Стэла, артыст беларускай эстрады Ігар Задарожны, артыст размоўнага жанру Дзмітрый Грын — наш галоўны вядучы. І, безумоўна, у кожным раёне мы не менш за паўгадзіны даём магчымасць выступіць юным талентам. Вельмі чакаем сустрэчы з таленавітымі юнакамі і дзяўчатамі.

— 24-ы раз ладзіцца праграма «Чарнобыльскі шлях — дарога жыцця». А гэта напэўна лепшы доказ таго, што яна запатрабавана.

— Асноўная мэта праграмы, як і папярэдніх падобных мерапрыемстваў, — несці людзям радасць. Ведаеце гэты знакаміты выраз: пакуль Беларусь спявае і беларусы будуць жыць. Акрамя таго, у свой час мы дапамаглі раённым цэнтрам дзяцей і моладзі. Калі было неабходна дарылі ім музычныя цэнтры, відэамагнітафоны. І, безумоўна, у юных талентаў ёсць магчымасць убачыць сябе з боку вачыма беларускіх зорак. Паказаць сябе на роднай сцэне і паверыць у тое, што твой талент патрэбны краіне.

— А што адчуваеце вы падчас такіх канцэртаў? Бо наколькі я ведаю, вас таксама напаткала чарнобыльская бяда і вы былі вымушаны пакінуць свае родныя мясціны?

— Я рада кожнаму дому, кожнай хаце, якія з'яўляюцца на тых тэрыторыях, у тых вёсках, якія мы праязджаем. Я бачу як аднаўляюцца пацярпелыя землі, вёскі, як туды едуць людзі, дзеці тых, хто ў свой час быў вымушаны іх пакінуць. І нават зоркі там ужо ззяюць па-іншаму. І, калі я прыязджаю ў сваю вёску Ушакі Чэрыкаўскага раёна, я таксама веру, што міне час і там будзе жыць не адзін чалавек, як сёння, а хтосьці яшчэ пабудуе там свой дом.

А 24-я міжнародная сацыяльна-творчая праграма «Чарнобыльскі шлях — дарога жыцця» працягвае крочыць па рэгіёнах краіны. Яна дорыць радасць і дапамагае з'яўляцца новым талентам і новым зоркам.

Святлана СУХАРКО.

Абітурыент-2010

ПРАФЕСІЙНЫ АДБОР — «СЕЛЕКЦЫЯ» БУДУЧЫХ СПЕЦЫЯЛІСТАЎ

5 сакавіка ў краіне распачнецца рэгістрацыя абітурыентаў для праходжання прафесійна-псіхалагічнай гутаркі. Папярэдні прафесійны адбор пройдзе для абітурыентаў ужо ў трэці раз. Прайсці яго абавязаны будуць усе абітурыенты, якія плануюць паступаць у гэтым годзе на спецыяльнасці «дзяржаўнае кіраванне», «дзяржаўнае кіраванне і права», «дзяржаўнае кіраванне і эканоміка», «міжнародныя адносіны», «міжнароднае права», «правазнаўства», «эканамічнае права», «журналістыка» (у тым ліку калі яна з'яўляецца дадатковай спецыяльнасцю), «міжнародная журналістыка» і «мытная справа». Усё гэта спецыяльнасці, дзе да будучых спецыялістаў дзяржавай прад'яўляюцца асаблівыя патрабаванні. Аднак у Міністэрстве адукацыі ўпэўнены, што прафесійна-псіхалагічная гутарка карысная перш за ўсё для саміх абітурыентаў, паколькі дазваляе ім загадзя ацаніць правільнасць выбару будучай прафесіі і атрымаць знешнюю ацэнку. Сапраўды, калі абітурыенты ўсур'ёз заяўляюць членам камісіі, што Беларусь мяжуе з Кітаем ці што Беларусь разам з Расіяй уваходзіць у НАТА, магчыма, ім яшчэ рана прэтэндаваць на атрыманне дыплома аб вышэйшай адукацыі?

На жаль, кругагляд многіх сучасных маладых людзей застаецца даволі вузкім: яны не чытаюць рэспубліканскіх газет, навіны чэрпаюць толькі з інтэрнэту, і ўвогуле мала чым цікавяцца. І далёка не кожны можа патлумачыць, чаму ён абраў тую ці іншую спецыяльнасць, расказаць пра свае планы на будучыню, прадэманстраваць уменне і жаданне працаваць у камандзе, свае арганізатарскія здольнасці. Напрыклад, многія хочуць быць кіраўнікамі, таму і «штурмуюць» Акадэмію кіравання. Аднак ці разумеюць яны, што хаваецца за спецыяльнасцямі «дзяржаўнае кіраванне» ці «дзяржаўнае кіраванне і эканоміка»?

Летась адбор не прайшлі 103 абітурыенты, што складае 0,6 працэнта ад агульнай колькасці прэтэндэнтаў. У 2008 годзе «страты» пасля прафадбору склалі каля аднаго працэнта. Пры гэтым у Міністэрстве адукацыі не паступіла ніводнай скаргі ад абітурыентаў, каму ў выдачы рэкамендацый было адмоўлена. Ва ўсіх выпадках члены камісій аргументавалі ў пратаколах прычыну сваёй адмовы і тлумачылі абітурыентам сваё рашэнне.

Рэгістрацыя грамадзян для ўдзелу ў прафесійна-псіхалагічнай гутарцы будзе весціся з 5 па 31 сакавіка на падставе іх асабістых заяў. Заявы, што паступяць пасля 31 сакавіка, разглядацца не будуць. Заява можа быць пададзена грамадзянінам асабіста ці быць накіравана па пошце. У першым выпадку будучы абітурыент асабіста прад'яўляе пашпарт ці іншы дакумент, які сведчыць яго асобу. А пры адпраўленні па пошце да заявы дадаецца копія пашпарта ці іншага дакумента, які сведчыць асобу. Адказнасць за правільнасць і праўдзівасць звестак, пазначаных у заяве, ускладаецца на грамадзяніна. Грамадзяніну, які падаў заяву для ўдзелу ў гутарцы, паведамяць месца і час яе правядзення асабіста ці па пошце.

У Міністэрстве адукацыі нагадваюць, што **праз папярэдні прафадбор павінны прайсці ўсе, хто плануе паступаць на дзённую, завочную, вячэрнюю, дыстанцыйную формы навучання, на паралельнае навучанне, на навучанне на ўмовах мэтавай падрыхтоўкі ці атрымліваць другую і наступную вышэйшую адукацыю як за кошт сродкаў рэспубліканскага бюджэту, так і на ўмовах аплаты фізічнымі ці юрыдычнымі асобамі.** Праходжанне прафесійна-псіхалагічнай гутаркі абавязковае для грамадзян Беларусі, замежных грамадзян і асобаў без грамадзянства, якія пастаянна пражываюць на тэрыторыі Беларусі.

Не будзе залішнім ведаць, што абітурыент мае права прайсці прафесійна-псіхалагічную гутарку па кожнай групе спецыяльнасцяў, напрыклад, для паступлення на «правазнаўства» і «міжнародныя адносіны». Для гэтага трэба будзе зарэгістравацца на гутарку асобна на кожную групу спецыяльнасцяў. Аднак абітурыентам катэгарычна забараняецца рэгістравацца на адну і тую ж спецыяльнасць (групу спецыяльнасцяў) у розных ВНУ. Прайсці такую гутарку можна не больш чым адзін раз. Летась парушылі парадак правядзення гутаркі 132 абітурыенты, якія зарэгістраваліся на адну спецыяльнасць адразу ў некалькіх ВНУ. Яны не былі пазбаўлены магчымасці прайсці гутарку толькі адзін раз — у той ВНУ, дзе яны зарэгістраваліся раней. Знайшліся таксама абітурыенты, якія спачатку адправілі свае дакументы на рэгістрацыю па пошце, а затым вырашылі дадаткова падстрахавацца — зарэгістраваліся яшчэ і асабіста.

Гутарка пройдзе з 5 па 30 красавіка. Кандыдат, які па ўважлівай прычыне не зможа прайсці гутарку ў прызначаны тэрмін, згодна з рашэннем камісіі можа быць допушчаны да ўдзелу у гутарцы ў межах тэрмінаў, вызначаных графікам правядзення гутаркі. Праўда, уважлівая прычына павінна быць пацверджана дакументальна. Калі ўважлівай прычыны для пропуску гутаркі не будзе, у абітурыента застаецца магчымасць паспрабаваць паступіць у гэтым годзе на любую са спецыяльнасцяў, дзе прафесійны адбор не ажыццяўляецца. Нагадаем, што рэгістрацыя для ўдзелу ў цэнтралізаваным тэсціраванні распачынаецца ў маі, пасля завяршэння правядзення ў ВНУ прафесійна-псіхалагічнай гутаркі. Такім чынам шляхі для адступлення ёсць. Дакументам аб выніках праходжання гутаркі з'яўляецца рэкамендацыя для ўдзелу ў конкурсе на атрыманне вышэйшай адукацыі, якая выдаецца абітурыенту непасрэдна ў дзень праходжання гутаркі.

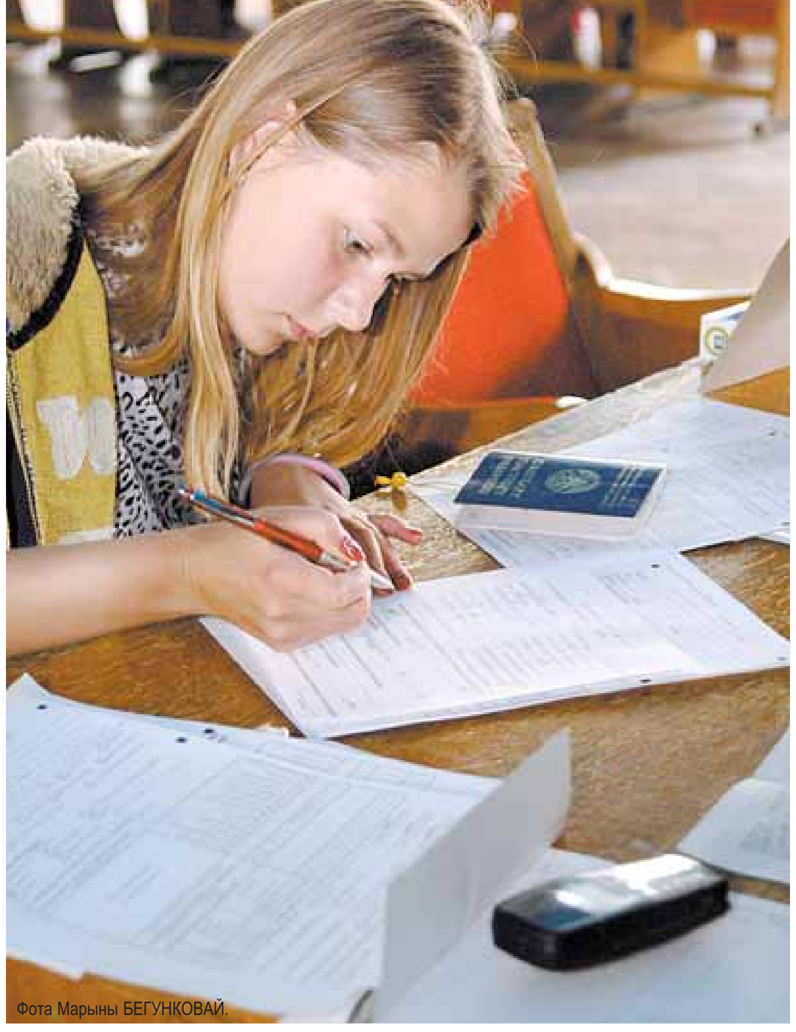

Фота Марыны БЕГУНКОВАЙ.

У Белдзяржуніверсітэце рэгістрацыя будзе праходзіць у галоўным корпусе (праспект Незалежнасці, 4, аўдыторыя 120) з панядзелка па пятніцу — з 9.00 да 17.00 з перапынкам на абед з 13.00 да 14.00, а па суботах — з 9.00 да 13.00. Выхадны дзень — нядзеля. Пад правядзенне гутаркі зарэзерваваныя 10, 17 і 24 красавіка. 29 красавіка — рэзервовы дзень для «прагульшчыкаў».

Дарэчы, сёлета ў пералік ВНУ, дзе можна будзе прайсці папярэдні прафадбор будучым журналістам, уключаны Брэсцкі дзяржаўны ўніверсітэт, дзе ў новым навучальным годзе распачнуць рыхтаваць работнікаў для сродкаў масавай інфармацыі. І калі абітурыент, скажам, з Брэсцкага рэгіёна плануе паступаць на факультэт журналістыкі ў Белдзяржуніверсітэт, яму не трэба ехаць у Мінск, каб прайсці прафесійна-псіхалагічную гутарку — зрабіць гэта можна бліжэй да месца жыхарства.Тое ж датычыцца і ўсіх іншых груп спецыяльнасцяў...

Надзея НІКАЛАЕВА.

ПЕРАЛІК

вышэйшых навучальных устаноў — месцаў правядзення прафесійна-псіхалагічнай гутаркі ў 2010 годзе з пазначэннем спецыяльнасцяў і групаў спецыяльнасцяў, па якіх будзе ажыццяўляцца прафесійна-псіхалагічная гутарка

Спецыяльнасць (група спецыяльнасцяў)	Вышэйшыя навучальныя ўстановы — месцы правядзення прафесійна-псіхалагічнай гутаркі
1	2
Дзяржаўнае кіраванне, Дзяржаўнае кіраванне і права, Дзяржаўнае кіраванне і эканоміка:	Акадэмія кіравання пры Прэзідэнце Рэспублікі Беларусь
	установа адукацыі «Беларускі дзяржаўны эканамічны ўніверсітэт»
	установа адукацыі «Гомельскі дзяржаўны ўніверсітэт імя Францыска Скарыны»
	установа адукацыі «Гомельскі дзяржаўны тэхнічны ўніверсітэт імя П.В. Сухога»
	установа адукацыі «Мазырскі дзяржаўны педагагічны ўніверсітэт імя І.П. Шамякіна»
	установа адукацыі «Магілёўскі дзяржаўны ўніверсітэт харчавання»
	установа адукацыі «Брэсцкі дзяржаўны ўніверсітэт імя А.С. Пушкіна»
	установа адукацыі «Віцебская ордэна «Знак Пашаны» дзяржаўная акадэмія ветэрынарнай медыцыны»
Міжнародныя адносіны, Міжнароднае права:	Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт
	прыватная ўстанова адукацыі «Міжнародны гуманітарна-эканамічны інстытут»
	установа адукацыі Федэрацыі прафсаюзаў Беларусі «Міжнародны інстытут працоўных і сацыяльных адносінаў»
	прыватная ўстанова адукацыі «БІП—Інстытут правазнаўства»
Правазнаўства, Эканамічнае права:	Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт
	установа адукацыі «Гомельскі дзяржаўны ўніверсітэт імя Францыска Скарыны»
	установа адукацыі «Баранавіцкі дзяржаўны ўніверсітэт»
	установа адукацыі «Магілёўскі дзяржаўны ўніверсітэт імя А.А. Куляшова»
	Беларускі дзяржаўны эканамічны ўніверсітэт
	установа адукацыі «Брэсцкі дзяржаўны ўніверсітэт імя А.С. Пушкіна»
	установа адукацыі «Віцебскі дзяржаўны ўніверсітэт імя П.М. Машэрава»
	установа адукацыі «Полацкі дзяржаўны ўніверсітэт»
	установа адукацыі «Гродзенскі дзяржаўны ўніверсітэт імя Янкі Купалы»
	установа адукацыі «Беларуская дзяржаўная ордэнаў Кастрычніцкай Рэвалюцыі і Працоўнага Чырвонага Сцяга сельскагаспадарчая акадэмія»
	установа адукацыі Федэрацыі прафсаюзаў Беларусі «Міжнародны інстытут працоўных і сацыяльных адносінаў»
	прыватная ўстанова адукацыі «Міжнародны гуманітарна-эканамічны інстытут»
	установа адукацыі «Прыватны інстытут кіравання і прадпрымальніцтва»
	прыватная ўстанова адукацыі «БІП—Інстытут правазнаўства»
	прыватная ўстанова адукацыі «Мінскі інстытут кіравання»
	прыватная ўстанова адукацыі «Інстытут парламентарызму і прадпрымальніцтва»
Журналістыка, Міжнародная журналістыка:	Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт
	установа адукацыі «Брэсцкі дзяржаўны ўніверсітэт імя А.С. Пушкіна»
	установа адукацыі «Беларускі дзяржаўны педагагічны ўніверсітэт імя Максіма Танка»
	установа адукацыі «Магілёўскі дзяржаўны ўніверсітэт імя А.А. Куляшова»
	установа адукацыі «Гродзенскі дзяржаўны ўніверсітэт імя Янкі Купалы»
	прыватная ўстанова адукацыі «Інстытут парламентарызму і прадпрымальніцтва»
Мытная справа:	Беларускі нацыянальны тэхнічны ўніверсітэт
	установа адукацыі «Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт транспарту»
	Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт

«МЫ ПЕРАМАГЛІ!»

Напачатку лютага моладзь Беларусі дала старт Рэспубліканскай патрыятычнай эстафеце «МЫ ПЕРАМАГЛІ!», прысвечанай 65-годдзю Вялікай Перамогі. Эстафета стала сумесным патрыятычным праектам Беларускага рэспубліканскага саюза моладзі і Рэспубліканскага цэнтра тэхнічнай творчасці навучэнцаў.

Свой старт яна ўзяла ля сцен Брэсцкай крэпасці, дзе прадстаўнікі моладзі запалілі ад Вечнага агню лампады і даставілі іх ва ўсе рэгіёны рэспублікі як знак памяці і адзінства нашага народа. Як адзначыў **дырэктар Рэспубліканскага цэнтра тэхнічнай творчасці навучэнцаў Аляксандр ДАЛЖЭЎСКІ**, за тры месяцы патрыятычная эстафета пройдзе па ўсіх рэгіёнах краіны і фінішуе напярэдадні Дня Перамогі ў сталіцы, горадзе-герої Мінску. Удзельнікі эстафеты наведаюць музеі, пазнаёмяцца з экспазіцыямі, прысвечанымі Вялікай Айчыннай вайне, вызваленню сваіх рэгіёнаў ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў, сустрэнуцца з ветэранамі, правядуць работу па добраўпарадкаванні помнікаў, воінскіх пахаванняў.

— Напярэдадні агонь патрыятычнай эстафеты «МЫ ПЕРАМАГЛІ!» прымала Міншчына, — кажа Аляксандр Далжэўскі. — Сімвалічна, што менавіта напачатку сакавіка, напярэдадні Дня жанчын, перадача эстафеты прайшла на тэрыторыі мемарыяльнага комплексу «Маці-патрыёткі» ў Жодзіне. Гэты помнік — прысвечаны подзвігу савецкіх жанчын-маці ў гады Вялікай Айчыннай вайны. Тут па традыцыі вось ужо шмат гадоў напярэдадні святочных і ўрачыстых дат моладзь Міншчыны праводзіць патрыятычныя мерапрыемствы, мітынгі, урачысты прыём у члены Беларускага рэспубліканскага саюза моладзі і Беларускай рэспубліканскай піянерскай арганізацыі. Абавязковым атрыбутам удзельнікаў эстафеты сталі чырвона-зялёныя стужачкі «65», значкі і сцягі «МЫ ПЕРАМАГЛІ!» як знакі Вялікай Перамогі, якія паказваюць сувязь паміж гераічным мінулым і сучаснасцю.

Святлана СУХАРКО.

ФОРУМ АБЯЦАЕ БУДАРАЖЫЦЬ

У сакавіку ў Магілёве адбудзецца міжнародны моладзевы тэатральны форум «M@art.кантакт». За тыдзень ад 21 да 27 сакавіка на сцэнах абласнога цэнтра пакажуць больш за дзесяць спектакляў тэатральных калектываў з 6 краін.

Сёлета прыязджаюць тэатры з Мінска, Бабруйска, Арла, Пермі, Вільнюса, Харкава, Санкт-Пецярбурга, Варшавы, Яраслаўля і Кішынёва. Міжнароднае журы вызначыць лепшых, якія атрымаюць прызы форуму.

— Сёлета тэатральны форум адзначыць свой першы маленькі юбілей — 5-годдзе, — сказаў на прэс-канферэнцыі намеснік старшыні Магілёўскага аблвыканкама Валерый Малашка. — За гэты час у ім бралі ўдзел чатыры дзясяткі тэатраў, на спектаклі прыйшлі болей за 12 тысяч гледачоў. Форум пашырае геаграфію і выклікае цікавасць. Ён скіраваны перш за ўсё на моладзь, якую хочацца зацікавіць і вярнуць у тэатральныя залы.

Спектаклі, прапанаваныя на сёлетні «M@art.кантакт», як і заўсёды, спрэчныя па змесце і неадназначныя па форме. Рэжысёры ставяць вострыя сучасныя п'есы і эксперыментуюць з класікай. Творчая спрэчка рухае тэатральнае мастацтва.

Адметнасць магілёўскага форуму — адукацыйная праграма. Акрамя падрабязных абмеркаванняў спектакляў з гледачамі, журналістамі і крытыкамі ў тэатральнай кавярні, пройдзе майстэрня маладой рэжысуры. Сёлета рэжысёры будуць ставіць урыўкі з п'ес маладога і ўжо вядомага беларускага драматурга Паўла Пражко.

Ілона ІВАНОВА.

Як спадабацца мужчыну «de luxe»...

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар. «ЧЗ».)

— Ці існуе ўніверсальны стыль, які дапамагае дабіцца поспеху і ў кар'еры, і ў асабістым жыцці — і мужчынам і жанчынам?

— Гэта класічны стыль. Але я адзначу, што для таго, каб «выспець» для класічнага стылю, чалавек павінен быць культурным, для якога этыкет — норма жыцця. Класічны стыль — гэта стыль элітарны. Толькі заможныя людзі могуць дазволіць сабе жыць у ім. Напрыклад, перад вамі менеджар — у дзелавым класічным касцюме і генеральны дырэктар — у дзелавым класічным касцюме. У іх аднолькавы ўзрост і нават колер гальштукаў. Як іх адрозніць? У чалавека, які стаіць вышэй на сацыяльнай лесвіцы, будзе максімальна дарагая тканіна касцюма. Вось таму мы і гаворым, што класічны стыль — дарагі.

— Мы не ўзгадалі дзелавы стыль?

— Не існуе дзелавога стылю. Ёсць **ДЗЕЛАВЫ КІРУНАК**. Гэта вынік адаптацыі класічнага стылю да офіса. Ён менш кансерватыўны, чым класічны.

— Раскажыце, што ўваходзіць у паняцце самапрэзентацыі акрамя знешнасці?

— Кампанентаў шмат. Мы вучым чалавека правільна хадзіць, стаяць, прысаджвацца, трымаць спіну, нават сядзець за сталом, правілам кантактавання (як стаць прыемным суразмоўцам). Усё гэта — неад'емныя складнікі паспяховай самапрэзентацыі.

— Апошнім часам з'явілася шмат літаратуры на тэму, як стаць «сцервай». Што гэта за вобраз і наколькі насамрэч ён эфектыўны для дасягнення поспеху?

— Сцерва — гэта стыль жыцця. Вышэйшы пілатаж для «сцервы» — гэта латэнтная сцерва (непраяўленая, схаваная). Знешне гэта мілавідная асоба, мяккая, ранімая, жаноцкая, падатлівая. А ўнутры — амбіцыйная, мэтанакіраваная, упэўненая ў сабе жанчына, якая ніколі не дазволіць таптаць сябе. Гэта не прыгажуня-пустышка, якая пасіўна чакае прынца, а жанчына, якая дакладна ведае, што ёй трэба ад жыцця і як гэта атрымаць. Ёсць і мужчынскі адпаведнік сцервы — сцярвятнік. Не дай вам Бог патрапіцца такому мужчыну. У адрозненне ад жанчыны-сцервы мужчына-сцярвятнік вельмі жорсткі, у яго не існуе ніякіх правілаў і нормаў паводзінаў, маралі. Ён у прынцыпе кантактуе з жанчынамі без асобага сэнсу. Для яго гэта спорт, які суправаджаецца выключнай жорсткасцю. Сцерва не такая, бо яна ў першую чаргу жанчына, а значыць, верыць у лепшае.

— Калі ласка, назавіце асноўныя памылкі, якія перашкаджаюць людзям дасягаць поспеху.

— Для таго, каб быць паспяховым, трэба мець гарманічны вобраз, быць гарманічным і звонку, і ўнутры. 95 працэнтаў людзей не ўпэўненыя ў сабе, а веды дапамагаюць гэта змяніць. Вы дакладна ведаеце, чаму вам пасуе гэта, а не тое, чаму вам можна насіць чорнае ці, наадварот, нельга. Я, напрыклад, упэўнена ў сабе на 100 працэнтаў і ведаю, што магу закахаць у сябе літаральна любога. Я нават ставіла адпаведны эксперымент: за 14 дзён прымусіла закахацца ў сябе маладога забяспечанага мужчыну. Праз 2 тыдні пасля знаёмства ён кінуў сваю дзяўчыну, з якой жыў 7 гадоў, падарыў мне пярсцёнак з брыльянтам і папрасіў рукі і сэрца... Галоўная ўмова поспеху і ў асабістым жыцці, і ў бізнэсе — упэўненасць у сваіх сілах.

— Дайце параду, як жанчыне гарманізаваць сваё асабістае жыццё?

— Жанчыне не трэба баяцца знаёміцца з мужчынамі. Толькі не варта шукаць мужчын у рэстаранах ці трэнажорных залах. Памятайце: калі мужчыну падабаецца жанчына, ён хвалюецца, а калі жанчыне падабаецца мужчына, яна нахабнічае. Не варта быць занадта назойлівай. Аднак і непрыступнай выглядаць не трэба — мужчыны гэта ненавідзяць. Увогуле, **правілы паводзінаў з рознымі мужчынамі розныя**. Калі гэта багаты мужчына — з ім трэба пагаджацца і падтрымліваць любую яго ідэю. Але калі вы з ім у кампаніі іншых багатых мужчын, ні ў якім разе не трэба смяяцца разам з астатнімі! Вы павінны быць натуральнай і смяяцца толькі тады, калі вам насамрэч весела. Такія мужчыны любяць упэўненых у сабе і незалежных жанчын. Калі вы хочаце заваяваць мужчыну «de luxe», у вас ніколі не павінна быць неаплачаных рахункаў, даўгоў, адключаным за няплату мабільны тэлефон. Мужчына падсвядома шукае жанчыну, якая стане маці яго дзяцей, і такая жанчына павінна быць адказнай. Багаты мужчына будзе вас ацэньваць усебакова — які ў вас узровень адукацыі, хто вашы бацькі, дзе вы раней працавалі, дзе жылі. Ён у вас пра гэта і пытацца не будзе, а самастойна ўсё высветліць.

Вельмі важна быць натуральнай — багатыя людзі цэняць прастату і шчырасць, хоць гэта зусім не азначае, што вам трэба агучваць усё, што прыйшло ў галаву. Безумоўна, ваша знешнасць мае вялікае значэнне, але, каб зацікавіць мужчыну «de luxe», жанчына, апроч іншага, павінна быць інтэлектуальнай і высокамаральнай. Яна — генафонд, і мужчына гэта падсвядома адчувае. Лепшы варыянт — калі вы знаёміцеся выпадкова (ва ўсялякім разе ён так павінен думаць). Тады кантактаванне праходзіць на роўных, вы быццам бы не ведаеце, што ён багаты, і зусім не мае значэння, што вы тры гадзіны курсіравалі вакол яго дома ў чаканні «выпадковай» сустрэчы.

— А калі гаворка ідзе пра сярэднестатыстычнага мужчыну, не абцяжаранага значным золата-валютным запасам?..

— Тут усё прасцей. Такія мужчыны ў першую чаргу «вядуцца» на знешнасць (як бы яны ні пераконвалі, што для іх вельмі важны духоўны складнік). Другое, што ім трэба падаваць гарачым, гэта сцвярджэнне, што вы — хатняя істота, нікуды не ходзіце і вам ніхто не цікавы, акрамя ЯГО. Абавязкова падкрэслівайце, што ён для вас — усё, што ён — ГЕРОЙ. Супакойце яго, што ў найбліжэйшы час не плануеце замужжа. І яшчэ вы павінны ўмець гатаваць. Вось і ўсё. Ён — ваш. Сярэднестатыстычны мужчына разумее, што знайсці сабе жанчыну з трыма дыпломамі аб вышэйшай адукацыі і знешнасцю мадэлі і забяспечваць яе патрабаванні ён не ў стане. Яму неабходна не надта патрабавальная жанчына, якая будзе надаваць яму ўпэўненасці.

— Калі жанчына вышэй за мужчыну па ўзроўні адукацыі і сацыяльным статусе?..

— ...то нічога не атрымаецца. Як бы ні кіпела кроў ад страсці, з часам такія адносіны вычарпаюць сябе.

— Каб мужчыны не пакрыўдзіліся, давайце дадзім ім некалькі парад, як заваяваць сэрца жанчыны.

— Свет не змяніўся. Самае галоўнае — гаварыце, якая яна **ПРЫГОЖАЯ**. Прычым трэба дэталізаваць: усхваляць асобныя часткі цела, рысы характару. Калі ў жанчыны крывыя ногі, кажыце ёй, якія ў яе **ШЫКОЎНЫЯ ФРАНЦУЗСКІЯ** ногі. Насамрэч, любая жанчына, нават самая непрыгожая, лічыць сябе прыгажуняй, хай сабе пакуль што і неацэненай.

Псіхолагі сцвярджаюць, што чалавек заўважае змяненне яркасці толькі калі яна павялічваецца ў 8 разоў. Адсюль парада і для мужчын, і для жанчын: хочаце заўсёды выглядаць ашаламляльна, надзвычайна, эфектна, чароўна? Падчас кожнай новай сустрэчы з каханым вы павінны быць у 8 разоў «ярчэй» (не паўтарацца ў адзенні, апранаць новыя рэчы, надаваць увагу прычосцы, аксесуарам і г.д.).

Гутарыла Інга МІНДАЛЁВА.

Школа юнкараў

Чалавек на дошцы

На маю думку, Беларусь здольная выхаваць сапраўдных, так бы мовіць, якасных, спартсменаў-экстрэмалаў. Нельга гэта губляць з поля зроку, паколькі экстрэмальны спорт імкліва ўварваўся нават у Алімпійскія гульні.

На перспектывы развіцця нетрадыцыйных відаў спорту я вырашыў паглядзець вачыма майго сябра Пятра, які захапляецца скейтбордынгам.

Яшчэ не так даўно падлеткі гулялі ў футбол і хакей. Цяпер — становяцца на дошку з калёсікамі, каб рабіць усялякія выкрутасы... Пятро кажа, што скейтборд — гэта ў першую чаргу той від спорту, якім можна займацца нават пры адсутнасці супернікаў. Да таго ж, тут патрабуецца літаральна адна дошка, якую пачатковец можа набыць дзесьці ўсяго за 100 тысяч рублёў. Добры футбольны мяч каштуе, як вядома, каля 150 тысяч. Няма ў скейтбордынга і абмежаванняў па палавой прыкмеце: ім займаюцца як хлопцы, так і дзяўчаты, хоць першых, безумоўна, значна больш.

Паводле слоў Пятра, галоўнае, чаго нестае на сёння беларускім экстрэмалам, у прыватнасці, скейтбардыстам, дык гэта асобных пляцовак для трэніровак. Амаль для ўсіх вялікіх гарадоў Еўропы і Амерыкі такія пляцоўкі — звычайная з'ява. У Беларусі ж скейтарам давялося аблюбаваць грамадскія месцы, праезныя часткі і двары. Гэта, як правіла, не падабаецца ні навакольным, ні самім спартсменам. Крытая зала з вялікімі і доўгімі рампамі і дугамі — проста мара для Пеці і ягоных сяброў. Тым больш, скейтбордынг у адрозненне ад шахмат — траўматычны від спорту, а на крытай пляцоўцы дапамога заўсёды была б хуткай і якаснай.

Пеця мяркуе, што прафесіяналаў у гэтым відзе спорту няма. Ёсць, безумоўна, людзі, «апантаныя» сваёй дошкай, яны аддаюць любімаму занятку ўсё жыццё. Такіх сапраўды можна называць Майстрамі. Напрыклад, Тоні Хоўка і Бэм Марджэры даўно з'яўляюцца ўзорнымі для амерыканскіх і еўрапейскіх скейтараў. Апошнія стаялі ля вытокаў падобнага экстрыму, і сёння яны — прызнаныя заканадаўцы моды ў скейтбордынгу.

Што да таго, як жа ўпершыню стаць на дошку, то адназначнага адказу тут няма: у каго як атрымліваецца. Часцей за ўсё групка маладых людзей набывае скейты і пачынае... самастойную практыку. Тым больш, з інтэрнэту можна скапіяваць адпаведнае відэа з дэманстрацыяй пэўных рухаў. З часам можа надысці і майстэрства, пазней — першыя спаборніцтвы. А што з гэтым захапленнем рабіць далей — асабістая справа скейтара.

Яраслаў ЛЫСКАВЕЦ, вучань СШ № 105 г. Мінска.

ТАНЦЫ ПАД СОУСАМ

Гэты танец нарадзіўся пад сонечнымі промнямі Кубы. Тут важныя рытм і імправізацыя. Танцаваць яго можна і ў двухгадовым узросце і тады, калі табе за семдзясят.

Гэты танец — сальса. Слова «сальса» ў перакладзе з іспанскай мовы азначае «соус». І сапраўды гэты танец — сумесь элементаў танцаў, кшталту румбы, мамбы і ча-ча-ча. Краінай паходжання сальсы лічыцца Куба. Танец нарадзіўся каля 30 гадоў таму. Але сваё актыўнае развіццё атрымаў у 1990-я. Менавіта тады і пачалася экспансія сальсы ў свеце. Пачалі з'яўляцца сальса-школы, праводзіцца сальса-фестывалі і спаборніцтвы. У снежні 2005 года ў Лас-Вегасе было праведзена першае ў свеце спаборніцтва па сальсе — World Salsa Championships. У Беларусі першыя ўрокі сальсы даваліся ў 2003-м. Цяпер у адным толькі Мінску налічваецца каля сямі буйных сальса-школ. У клубах праводзяцца спецыяльныя сальса-вечарыны, а з 2007 года два разы на год Мінск прымае фестываль па сальсе, які праводзіць сталічная сальса-школа SalsaBreez.

Адзін мужчына на дваццаць дзяўчат

Папулярнасць сальсы ў Беларусі, на погляд дырэктара адной з сальса-школ Мінска Юліі Шапо, у тым, што ён вельмі просты і мае яркую энергетыку. Ці насамрэч сальса такі просты танец, ці можна яму навучыцца за дзень, я вырашыла высветліць на адкрытым майстар-класе.

У вялікую залу Мінскага дзяржаўнага палаца дзяцей і моладзі на першы дзень майстар-класу прыйшло каля 20 чалавек. З іх толькі адзін невысокі чорнавалосы хлапец з невялічкім піўным жыватком. Аднак нават ён, верагодна, прыйшоў сюды не па сваёй волі. Каля яго круцілася такая ж невысокая дзяўчына. Яна пастаянна паварочвалася і падбадзёрвала яго падчас трэніроўкі.

Дарэчы, заняткі сальсай — карысныя для сэрца, мышцаў жывата і агульнага тонусу арганізма. За адну гадзіну сальсы вы спальваеце каля 420 ккал.

— Мужчыны — гэта праблема ў танцавальных школах, — уздыхнула высокая дзяўчына справа ад мяне. — Увогуле да танцаў яны ставяцца вельмі скептычна.

Сярод дзяўчат-удзельніц былі і студэнткі, прадаўцы, медыцынскія работнікі і школьныя настаўніцы.

Прычыны, па якіх дзяўчаты вырашылі прыйсці на майстар-клас, розныя. Некаму імпануе сонечная лаціна, хтосьці лічыць сальсу модным кірункам.

— Я, ведаеш, была нядаўна на Кубе, — расказвае худая жанчына з намаляванымі бровамі. — Ляжу, значыцца, на пляжы і гляджу, як людзі развучваюць сальсу. Ой, думаю, як проста. І не пайшла вучыцца. А ўвечары я прыходжу на дыскатэку, такая прыгажуня ва ўсім белым на высачэзных абцасах. І мяне запрашае на танец такі кубінскі мача. Ён пачынае танцаваць, а я... Карацей, я нават нагамі не змагла перабіраць. І мне так сорамна стала. Вось і вырашыла, што абавязкова навучуся танцаваць, як на Кубе.

Сальсу можна танцаваць і ў два гады, і ў семдзясят

Сярэдні ўзрост удзельніц майстар-класа — каля 24—30 гадоў. Увогуле ж узроставых абмежаванняў для сальсы няма. Яе можна пачынаць развучваць і ў два гады, і ў семдзясят. Як расказваюць гардэробшчыцы, падчас аднаго з сальса-фестываляў ахова не прапускала старога ссівелага мужчыну, які хацеў патрапіць на танцы. Пасля высветлілася, што гэта выдатны майстар сальсы. І сканфужаныя ахоўнікі былі вымушаныя прасіць прабачэння. Аднак пажылых беларусаў у школах сальсы бачыць даводзіцца не часта.

— Асноўны ўзрост у нашай школе — больш за 20 гадоў, — кажа Юлія Шапо, арганізатар майстар-класа. — Ёсць і пары, каму за пяцьдзясят (але іх не так шмат), яны ўсе займаюцца ў адной групе.

Для сальсы абсалютна без розніцы ваша камплекцыя. Паўната ці худоба абсалютна не перашкаджаюць танцу. Няма супрацьпаказанняў па здароўі, сацыяльным статусе і колеры скуры. Перашкодзіць можа толькі нежаданне вучыцца.

Галоўнае — рытм

Аснова сальсы — рытм. Базавы крок — левай нагой адступіць назад, пасля прыставіць правую, правай нагой уперад, пасля прыставіць левую. Аналагічна можна крочыць убок. Калі танцаваць сальсу ў пары, то жанчына цалкам давярае мужчыну.

— Сальса — непрадказальны танец. Дзяўчына ніколі не ведае, што з ёй адбудзецца ў наступную хвіліну. У адрозненне ад бальных танцаў, дзе кожны ведае сваю партыю, у сальсе ўсё заснавана на ўзаемных імпульсах і адчуваннях, — расказвае Юлія Шапо.

Юля паказала рухі плячыма ўправа, улева і па коле. І ўжо праз хвіліну мы пачалі спрабаваць паўнавартасна танцаваць адзін элемент. Рыжавалосая дзяўчына, што стаяла перада мной, упэўнена паўтарыла ўсё з першага разу, хударлявая жанчына з намаляванымі бровамі ўвесь час блыталася. Адзіны наш мужчына таксама мужна капіяваў рухі трэнера. У яго атрымоўвалася горш за ўсіх.

— Мужчыны спачатку адстаюць ад дзяўчат, — падбадзёрыла яго трэнер. — Але пасля яны наганяюць і нават пераганяюць іх.

Калі развучвалі элементы паасобку, я здзіўлялася лёгкасці і прастаце, з якой яны мне даюцца. Аднак тэмп павялічыўся і патрэбна было сумясціць рухі рукамі і нагамі, вось тут мой вестыбулярны апарат ніяк не хацеў працаваць. Але пасля гадзіны паўтораў адзін элемент засвоілі ўсе, нават хлопец.

Асвоіць танец можна і самастойна

— Ты ведаеш, мне падаецца, што нават пасля першай гадзіны заняткаў я ўжо магу ісці танцаваць. — падчас дзесяціхвіліннага перапынку кажа дзяўчына з намаляванымі бровамі. — Усё, як толькі навучуся танцаваць сальсу, адразу паеду на Кубу.

Прызнаюся шчыра, за адзін майстар-клас я навучылася двум базавым элементам. Аднак, на маё здзіўленне, нават гэтага дастаткова, каб ужо ісці на сальса-вечарыну і ўдасканальваць свае ўменні.

Пры вялікім жаданні і адсутнасці ў вашым горадзе ці вёсцы заняткаў па сальсе, можна навучыцца ёй самастойна. У інтэрнэце ёсць спецыяльныя відэаролікі, па якіх можна засвоіць базавыя элементы сальсы.

Лацінаамерыканская энергетыка, гэтыя сонца і музыка, якая падабаецца ўсім і аб'ядноўвае культуры. Сальса карысная для душэўнага здароўя. Танцуе і адпачывае душа, вось што самае важнае. Можна, вядома ж, схадзіць у кіно і наведаць тэатр, аднак, гэта ўсё нейкі аднастайны від адпачынку. У сальсе ж кожны раз адкрываецца нешта новае, тут проста мора цікавых людзей, сярод якіх можна знайсці сапраўдных сяброў. Танчыце сальсу і вы ніколі не будзеце адзінокімі.

Настасся ЗАНЬКО.

Беларускія разумнікі і разумніца

У беларускім пяціборстве перамагла бабруйская гімназістка Насця ЖЫРКЕВІЧ

Беларускае пяціборства — гэта алімпіяда для школьнікаў Магілёўскай вобласці, якая сёлета праходзіла ў абласным цэнтры 9-м разам. Адметнасць яе ў тым, што заданні па матэматыцы, беларускай мове і літаратуры, гісторыі Беларусі і прыродазнаўстве ўдзельнікі выконваюць на беларускай мове.

На пяціборства Магілёўская арганізацыя Таварыства беларускай мовы і Магілёўскі дзяржаўны ўніверсітэт запрашаюць лепшых вучняў старэйшых класаў. Сёлета прыехалі 36 чалавек.

Мікіта Каламійчанка, вучань школы № 5 Магілёва, упершыню ў беларускім пяціборстве набраў максімальную колькасць балаў за заданне па гісторыі Беларусі. Малады чалавек займаецца ў рыцарскім клубе, захапляецца гісторыяй рыцарства.

— Гісторыя сваёй краіны — гэта як гісторыя сям'і, — сказаў на ўзнагароджанні **настаўнік матэматыкі, кіраўнік аргкамітэта беларускага пяціборства Міхась Булавацкі**. — Трэба вывучаць гісторыю Беларусі і па літаратурных творах. Сёлета заданні па беларускай літаратуры на нашым пяціборстве мы прысвяцілі Уладзіміру Караткевічу ў сувязі з яго 80-гадовым юбілеем.

Найлепш на пытанні па беларускай літаратуры адказаў **вучань ліцэя № 3 Магілёва Юрась Ананіч**. Нават нягледзячы на тое, што малады чалавек вучыцца ў класе з эканамічным ухілам.

Трэцяе месца ў пяціборстве заняў **вучань школы № 2 горада Чавусы Віталь Верашчага**, другое — **вучань 3-га магілёўскага ліцэя жыхар Бялынічаў Зміцер Клепча**.

Усе маладыя людзі з ліку пераможцаў — вучні 9—11 класаў. 1-е месца заняла ў пяціборстве дзяўчына, **вучаніца 8-га класа бабруйскай гімназіі № 3 Насця Жыркевіч.** Яна найперш падзякавала арганізатарам пяціборства за магчымасць гутарыць на беларускай мове.

— Я люблю беларускую мову і ганаруся сваёй Беларуссю, — усміхалася дзяўчына.

Насці 13 гадоў, яна хоча ў будучыні вывучаць міжнародную эканоміку. Але гэта зусім не перашкаджае бабруйскай школьніцы цікавіцца беларускай і іншымі славянскімі мовамі. Шырокі ўжытак роднай мовы падтрымлівае маці Насці Алена Юр'еўна.

— Мы робім у нашай сям'і тыдні беларускай мовы, — паведаміла маці. — І нават малодшая дачка, 10-гадовая Ангеліна, падтрымлівае нас. У нашай сям'і родная мова ў пашане.

— Мы чакаем ва ўніверсітэце такіх здольных вучняў, як Насця Жыркевіч і іншыя пераможцы беларускага пяціборства, — сказаў **дэкан педагагічнага факультэта Аляксей Лаўшук**. — Наша алімпіяда павялічвае цікавасць да роднай мовы ў школьнікаў. Нездарма ўсё больш выпускнікоў здаюць тэсты менавіта на беларускай мове.

Ілона ІВАНОВА.

РАДАВЫ — ГЕНЕРАЛ

У Віцебску прайшлі гарадскія ваенна-спартыўныя спаборніцтвы «Гонар мундзіра». У іх узялі ўдзел каманды салдатаў тэрміновай службы, школьнікаў, гімназістаў, навучэнцаў пазашкольных устаноў.

Каманды падрыхтавалі свае «візітныя карткі», паўдзельнічалі ў конкурсе асілкаў, у эстафетах. Апошняя мела назву «радавы — генерал». Турнір арганізаваў гарадскі камітэт БРСМ.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.

БЕЛАРУСКІЯ РЫЦАРЫ ПАЕДУЦЬ НА «БІТВУ НАЦЫЙ»

Міжнародны праект «Бітва нацый» упершыню пройдзе 30 красавіка—3 мая ва Украіне ў Хацінскай крэпасці X—XVIII стагоддзяў: у гэтым фестывалі гістарычнай рэканструкцыі і гістарычнага фехтавання возьмуць удзел найлепшыя байцы з Беларусі, Расіі, Украіны і Польшчы. Для таго, каб вызначыць, хто ж варты ўвайсці ў нацыянальныя зборныя, пройдуць адборачныя турніры — у Беларусі, прынамсі, пяцьдзясят самых дастойных рыцараў будуць адабраныя падчас фестывалю «Меч храма», які мусіць прайсці ў Мінскім палацы дзяцей і моладзі 12-14 сакавіка. Пра гэта паведаміў на прэс-канферэнцыі **Іван КРАЎЦЭВІЧ, капітан нацыянальнай зборнай Беларусі па гістарычным фехтаванні**. Ён жа адзначыў, што беларускія хлопцы традыцыйна лічацца сур'ёзнымі байцамі, а таксама што ўжо распрацаваныя ўніфікаваныя даспехі для беларускай зборнай: адзенне паверх даспехаў сіняга колеру, а на шчытах — выява белага зубра *(на здымку)*.

— «Бітва нацый» — гэта праект, які будзе праходзіць прыкладна раз на квартал у розных краінах. Мы пачынаем ва Украіне, а потым гэта можа быць і Польшча, і Расія, і Беларусь, — лічыць **Антон ТРУБНІКАЎ, прадстаўнік аргкамітэта «Бітвы нацый» ад Украіны**. — Гэта агульная справа, бо ў нашых краін багатая сярэднявечная гісторыя, а нашы дзеці не заўсёды яе добра ведаюць. Ды што казаць, я сутыкаўся з тым, што некаторыя настаўнікі ва Украіне вельмі цьмяна ўяўляюць, што адбывалася на тэрыторыі Кіеўскай Русі і Вялікага Княства Літоўскага... А дзеці, асабліва ў XXI стагоддзі, усё ўспрымаюць праз малюнак і без візуалізацыі навязаць дзіцяці штосьці вельмі цяжка. І калі ён на свае вочы пабачыць рыцараў, калі зможа ўсё памацаць, адчуць дух сярэднявечча, то я лічу, гэта будзе лепшы сродак, каб прывіць любоў да гісторыі. А калі будзе любоў да гісторыі, будзе моцная любая нацыя.

Іван Краўцэвіч таксама лічыць, што рух рэканструкцыі — вельмі важны для выхавання моладзі:

— Большасць удзельнікаў рыцарскіх клубаў — гэта моладзь. Такім чынам маладыя людзі ўцягнуты ў вывучэнне гісторыі, прыкладную творчасць, выраб даспехаў і касцюмаў. Ну а каб удзельнічаць у паядынках, трэба мець добрую фізічную падрыхтоўку — такім чынам сур'ёзная ўвага надаецца спорту.

— Я, як прадстаўнік аднаго з клубаў, магу сказаць, што для нас падтрымка — гэта тое, што мы знаходзімся ў Мінскім палацы дзяцей і моладзі і што нам даюць магчымасць тут працаваць і займацца, за што вялікі дзякуй адміністрацыі палаца, — гаворыць Іван Краўцэвіч. — А вось што датычыцца глабальнай падтрымкі, то яе, на жаль, няма.

Дарэчы, па словах Івана Краўцэвіча, рух гістарычнай рэканструкцыі ў Беларусі пачынаўся з невялікай колькасці людзей, а цяпер перарос у з'яву больш масавую — сёння гэтым займаюцца некалькі соцень людзей і дзейнічае каля 20 ваенна-гістарычных клубаў:

— Калі ўсе прадметы раней ствараліся па ўласным уяўленні і па кадрах з нейкіх мастацкіх фільмаў, то сёння ўся амуніцыя і іншыя прадметы робяцца з гістарычнай дакладнасцю і, можна сказаць, самі амаль што музейныя экспанаты.

Павел БЕРАСНЕЎ.

Пакаленне next

РОЗНАЕ Ў АДНОЛЬКАВЫХ

Наша сённяшняе быццё настолькі перанасычана ўсялякімі поглядамі, думкамі, тэорыямі, якія так ці інакш уздзейнічаюць на ўнутранае «Я» і тым самым прыводзяць да пэўных пераўтварэнняў. Прычым адбываюцца яны не столькі ўнутры асобы, колькі ў знешнасці, праяўляючыся ў самых розных стылях і напрамках. Некалі і нашы бацькі перажывалі часы, калі наогул стыль жыцця змяняўся ў залежнасці ад модных тэндэнцый: музыка, кіно, мастацтва... А як яно цяпер? Што ад чаго залежыць? Сучасная моладзь розная, прычым не толькі па знешнім выглядзе, але і па стаўленні да жыцця таксама. Вось толькі не зразумела, што на што і ў якой ступені ўздзейнічае. На практыцы не заўсёды бывае так, што, напрыклад, стыль адзення супадае з характарам чалавека. А часам яны настолькі цесна пераплятаюцца, што аддзяліць адно ад другога проста немагчыма.

Якая ж яна, сучасная моладзь? На якія змены (і знешнія, і ўнутраныя) яна можа пайсці, каб дасягнуць гармоніі існавання сваіх цела і душы? Мне падаецца, што кожнаму з нас даводзілася бачыць так званых «эма» ці «нефармалаў», якія, на першы погляд, наўрад ці выклікалі сімпатыю. Хутчэй, наадварот. Людзі старэйшага ўзросту не могуць часам зразумець, што сваім знешнім выглядам хоча выказаць падлетак і наогул, да чаго імкнецца. Хоць у маладосці самі паводзілі сябе амаль гэтак жа. Толькі формы выяўлення і праяўлення былі трохі іншымі. Змяніліся толькі спосабы. Але ж ад перамены месцаў складаемых сума не мяняецца.

Мая суседка па пакоі належыць да так званых «нефармалаў». Праўда, разабрацца, каго сёння адносяць да гэтай групы моладзі, цяжка. Адны сюды прыпісваюць людзей, якія слухаюць цяжкую музыку, тыпу «метал», «рок» і гэтак далей. З натоўпу іх можна выдзеліць па знешнім выглядзе. А другія сюды адносяць яшчэ і тых, хто слухае «рэп» ці «R&B», напрыклад. Субкультура ёсць субкультура, і нікуды ад яе не схаваешся. Усе сучасныя модныя тэндэнцыі знайшлі свой адбітак.

Нефармалы...

Хто гэта? Хлопцы і дзяўчаты, якія носяць доўгія валасы і адзенне чорнага колеру з выявамі касцей, чарапоў, розных жудасных пачвар і слухаюць музыку, ад якой у іншых моцна баляць вушы? Ці, можа, людзі, якія маюць высокі эстэтычны густ, бо разумеюць мастацтва, якое іншым не даспадобы з-за іх цемры і невуцтва?

Шчыра кажучы, раней я не разумела гэтых людзей. Мне падавалася, што для таго, каб захапляцца нейкім відам мастацтва, зусім не трэба праяўляць гэтыя захапленні шляхам змены свайго знешняга выгляду. Чорны колер, чарапы, доўгія валасы і нейкі, на першы погляд, дзікі выгляд рабілі іх для мяне не зусім прывабнымі. Падавалася, што акрамя сваёй музыкі яны нічога больш не ведаюць і наогул ні з кім не размаўляюць, акрамя сваіх. Але пасля, калі жыццё мяне звязала бліжэй з гэтымі людзьмі, я зразумела, наколькі павярхоўна і няправільна я разважала. Цяпер такі «нефармал» жыве са мною ў адным пакоі ў студэнцкім інтэрнаце, і мне падабаецца не толькі стыль яе адзення, але і тып мыслення. Лёля — готка, і ўсё ў яе знешнім выглядзе нагадвае пра гэта: чорны колер адзення, сцілы (абутак), дзіўныя колцы ў форме чарапоў, адпаведны макіяж з пераважнай чорнай падводкай. Спачатку мне здавалася, што яна будзе замкнёнай і агрэсіўнай, паколькі мы не разумеем яе музыкі, а тым больш акружэння. Але мае здагадкі аказаліся памылковымі. Лёля адразу раскрылася для кантакту, нават сама першай на яго пайшла. Нешта з яе музыкі падабаецца і мне. Мяне адразу ўразіў узровень яе інтэлекту і тып тэмпераменту. Дзяўчына шмат ведае з гісторыі і культуры не толькі нашай краіны, але і замежжа. А весялосць яе амаль што не пакідае. Пры гэтым у яе заўсёды свой пункт погляду, яна можа абгрунтаваць сваю пазіцыю. Здараецца, праўда, часам пачуць ад яе выказванні тыпу «А я не хачу і не буду!» ці «Адчапіся! Ты нічога не разумееш!».

Як расказала мне Лёля, нефармалы бываюць розныя. Вось яна — готка, і ёй падабаецца адпаведная музыка, якая мне нагадвае народныя матывы. Яна шмат гаворыць пра смерць і факт яе існавання яе ніколечкі не пужае. А ёсць яшчэ «металісты» — людзі, якія слухаюць надта цяжкую музыку — метал. Лёля дала мне паслухаць некалькі кампазіцый, у якіх я для сябе сэнсу не знайшла. Надта цяжка і часам незразумела. Яны таксама аддаюць перавагу чорнаму колеру, нават пазногці фарбуюць адпаведна. Ёсць яшчэ «панкі», аб субкультуры якіх я наогул зразумела толькі тое, што яны такія ёсць.

Аказваецца, усе яны не проста слухаюць сваю музыку недзе там, дома. У «нефармалаў» ёсць месца, дзе яны звычайна ўсе збіраюцца і бавяць час — «алейка». Нават маразы іх не пужаюць. І, гледзячы на Лёлю, я магу зрабіць выснову, што праходзяць такія сходы даволі весела і карысна: яны абменьваюцца навінамі з музычнай сферы, гуляюць у розныя гульні, гутараць на актуальныя тэмы... Такія пасяджэнні для нефармалаў — самае прыемнае баўленне часу.

Эма...

Іх таксама, як і рэпераў, адносяць да нефармалаў. Але калі наконт апошніх, яшчэ можна падумаць, то эма свой статус замацавалі надзейна. Праўда, металісты, готы і іншыя да эма ставяцца скептычна. Мая сяброўка Алена раптам вырашыла змяніцца, і цяпер яна **Элен**. Чорны колер адзення ўперамешку з ружовым ці радзей чырвоным — тое, што адразу ж выдзяляе яе з натоўпу. А пра паводзіны дык і наогул можна не казаць: сентыментальнасць прысутнічае амаль што ўсюды. Праўда, настрой змяняецца даволі хутка, таму плаксіва-рымзлівы стан раптам можа змяніцца баявымі дзеяннямі. Таму я сто разоў падумаю, перш чым нешта ёй сказаць. У прадстаўнікоў гэтай субкультуры свая філасофія жыцця, супярэчыць якой — не заўсёды самы аптымальны варыянт. Ды і думкі яны выказваюць часам даволі слушныя і цікавыя.

Калбасёр...

Клабер — чалавек, які амаль што ўсё сваё жыццё затрачвае на клубы, вечарыны. Ён заўсёды ў курсе ўсіх навінаў начнога жыцця, якое дае яму бясплатныя білеты на свае «тусы». Такія людзі звычайна не плацяць за ўваход на начную дыскатэку, паколькі лічацца пастаяннымі наведвальнікамі і маюць пэўныя карткі ці льготы. Праўда, і клаберы бываюць розныя.

Гламурныя — тыя, што затрачваюць шмат часу на падрыхтоўку свайго знешняга выгляду да чарговай вечарыны і не шкадуюць грошай на дарагое, фірменнае адзенне і касметыку. Звычайна ў іх сваё кола зносінаў, парушыць межы якога могуць толькі самыя-самыя. Яны прыцягваюць увагу не пластыкай руху на танцполе, а позіркам і стаўленнем да навакольных. Хтосьці іх ненавідзіць, а некаму хочацца быць да іх падобнымі.

Калбасёры — пастаянныя наведвальнікі пэўнага начнога клуба, якія ўмеюць працаваць над сваім стылем. Праўда, не толькі адзення і касметыкі, але яшчэ і танца. Такія людзі ўжо адпрацавалі за час наведвання пэўнай начной установы свае рухі, а пластыка адшліфавалася проста да ідэалу. Ад гламурных іх адрознівае адкрытасць: амаль што ўсіх, хто прыйшоў да іх з мірам і сяброўствам, яны гатовыя прыняць у сваю «тусу». Галоўнае — заўсёды быць шчырым і адкрытым да новых знаёмстваў. Гэтыя людзі — скарбонка клуба, паколькі шмат памятаюць і многім могуць падзяліцца з «маладымі» клаберамі. Менавіта такі шчыры і адкрыты чалавек — **Крысціна**. З ёй мы пазнаёміліся ў начным клубе, які мне давялося наведаць першы раз. Я — таксама клабер, і даволі часта адпачываю ў адным і тым жа клубе. Але часам хочацца выйсці некуды за межы. Менавіта там я і пазнаёмілася з Крысцінай, якая не дазволіла мне згубіцца на новым месцы. Яна адразу расказала мне, што ўжо 5 гадоў адпачывае менавіта тут, таму ведае ўсіх і ўсё. Крысціна пазнаёміла мяне са сваёй кампаніяй, якая падзялілася са мною многімі сваімі хітрыкамі. Гэтыя людзі звычайна шмат разумеюць у музыкальных стылях і маюць сваіх фаварытаў сярод іх.

Розныя, але падобныя...

Адрозненне клабераў ад нефармалаў ці эма відавочнае — музыка і стыль: жыцця, адзення, характараў. Але і агульнае таксама можна заўважыць: усе яны сочаць за музыкай, адчуваюць яе, пры гэтым добра арыентуюцца ў псіхалогіі, гісторыі і іншых навуках. Яны маюць звод правілаў, кожны свае, і стараюцца змагацца за сваё месца ў грамадстве. У іх ёсць прыхільнікі і іншыя. Але ўсе яны — маладыя і імкнуцца да развіцця. Толькі спосабы для самавыяўлення ў кожнага свае.

Падобнае ў розных спрабавала знайсці студэнтка БДПУ імя М.Танка Наталля БЕЛЬЧАНКА.

Члены івянецкага аддзялення СПБ абураны спробамі Т. Собаль і А. Борыс уцягнуць членаў саюза ў палітычныя разборкі

ЧЛЕНЫ івянецкага аддзялення Саюза палякаў на Беларусі абураны спробамі Тэрэзы Собаль і Анжэлікі Борыс уцягнуць членаў саюза ў палітычныя разборкі. Аб гэтым гаворыцца ў звароце, падпісаным больш як 20 жыхарамі гарадскога пасёлка Івянец — членамі СПБ. Дакумент накіраваны ў Адміністрацыю Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь, Міністэрства замежных спраў Беларусі, Упаўнаважанаму па справах рэлігій і нацыянальнасцяў, у Мінскі абласны выканаўчы камітэт, паслу Польшчы ў Беларусі, у Міністэрства замежных спраў Польшчы і грамадскую арганізацыю «Вспульнота Польска», перадае карэспандэнт БЕЛТА.

«Дом польскі павінен займацца культурна-асветнай работай, а атрымліваецца так, што разам з Анжэлікай Борыс яна (былы старшыня івянецкага аддзялення СПБ Тэрэза Собаль. — **Заўвага БЕЛТА**) уцягвае ўсіх членаў саюза ў палітычныя разборкі. Мы не хочам гэтага. Мы вельмі жадаем захаваць у Івянцы Дом польскі, польскую культуру, гісторыю Польшчы і Івянца. І думаем, што вы нам хоць крыху дапаможаце», — гаворыцца ў звароце.

Жыхары Івянца расказваюць, што яны прымалі актыўны ўдзел у стварэнні аддзялення СПБ у Івянцы. Выбраўшы на пасаду кіраўніка Тэрэзу Собаль, яны лічылі, што яна апраўдае іх давер. Спачатку так і было: члены саюза часта збіраліся, спявалі песні, танцавалі, праводзілі сходы, вырашалі розныя праблемы, добраўрадкоўвалі Дом польскі. Але пасля, канстатуюць члены івянецкага аддзялення СПБ, сітуацыя кардынальна змянілася. «Апошнім часам мы нічога не можам. Не ведаем, што адбылося з нашай пані кіраўніцай, — растлумачваецца ў звароце. — Мы не збіраемся, не праводзім сходы, не ведаем, што наогул адбываецца ў Доме польскім. Пані Тэрэза запрашае на сустрэчы выбраных асобаў. Пра старых палякаў яна забыла. Для яе сяброў ёсць усё, а простыя палякі забыты. Тэрэза груба ставіцца да людзей, і не кожны паляк можа зайсці ў Дом польскі».

У звароце таксама гаворыцца, што ў сваёй рабоце яна (Тэрэза Собаль. — **Заўвага БЕЛТА**) мае толькі асабістыя карыслівыя інтарэсы, для сябе і сваіх сваякоў. «Мы ведаем, што шмат разоў прыходзіла гуманітарная дапамога, якую яна дзяліла паміж сваімі блізкімі. Людзі, якім яна сапраўды патрэбна, не атрымлівалі нічога. Мы не ведаем, куды ідуць грошы, якія атрымліваюць за арэнду памяшканняў Дома польскага. Толькі добра ведаем аб шыкоўных кватэрах яе дзяцей у Мінску і за чый кошт яна ездзіць у Амерыку. На запрашэнні ў Польшчу яна бярэ сваіх родных, сяброў, але не тых, хто дапамагаў ствараць саюз палякаў у Івянцы», — адзначаюць члены Івянецкага аддзялення СПБ.

«Мы лічым, што Дом польскі створаны для нас, палякаў, а не для яе радні і сяброў. Мы не хочам больш цярпець знявагу і ўніжэнні з яе боку. Нам надакучыла выслухоўваць пагрозы ад яе ў свой адрас. Мы стаміліся ад яе неўраўнаважаных паводзінаў, яе хітрасці і плётак, — гаворыцца ў звароце. — Мы неаднаразова (у пісьмовай і вуснай форме) звярталіся ў консульства Рэспублікі Польшча ў Беларусі, чакаючы падтрымкі і разумення, але ніякага адказу на нашы звароты мы не атрымалі».

«Мы хочам, каб нашы дзеці, унукі і праўнукі захавалі сваю культуру, самабытнасць, заставаліся палякамі ў Беларусі, каб была дружба паміж Польшчай і Івянцом, таму просім выслухаць і прыняць пад увагу і наш пункт гледжання, і пажаданні нас, простых палякаў з Івянца, праанаалізаваць усе падзеі не толькі з падачы Анжэлікі Борыс і зрабіць правільныя высновы», — гаворыцца ў звароце.

ДОМУ 110 ГАДОЎ. ЖЫЦЬ НЕЛЬГА. А ДЗЕ?

Зварот у карпункт

ІНВАЛІД другой групы Ірына Алісейка жыве ў Віцебску на вуліцы Віцебскай у доме № 9, у паўразбуранай будыніне, якой ажно 110 гадоў. Жыве, нягледзячы на тое, што чыноўнікі прызналі дом непрыдатным для пражывання. Але атрымаць новае жыллё ў інваліда і яе сына не атрымліваецца. Чаму ў замкнёнае жыццёвае кола трапіла сям'я, — высветліў карэспандэнт «Звязды».
У гэта адразу і не паверыш. Няўжо насамрэч заканадаўствам не прадугледжана дапамога ў такіх выпадках? Пра такі стары дом і праблемы тых, хто не можа перасяліцца з яго, стала вядома, калі ў карэспандэнцкі пункт «Звязды» па Віцебскай вобласці звярнуўся па падтрымку і разуменне чалавек, які сябруе з сынам гэтай няшчаснай жанчыны — Андрэем. Кірыл як можа дапамагае вырашыць бедалагам жыллёвае пытанне.

ДОМ ПАБУДАВАНЫ Ў 1900-м

Ірына нарадзілася ў 1960 годзе. Яе бацькі ўжо тады жылі ў гэтым драўляным доме № 9. А потым — і сын разам з ёй. Дом належыць цётцы Ірыны, якая ў далёкім 1959-м паехала ў Магаданскі край на пастаяннае месца жыхарства.

Гадоў пяць таму дом настолькі разбурыўся, што рамантаваць яго было, як кажуць, сабе даражэй. Ды і за якія грошы? Пенсія па інваліднасці малая. Нават на дробны рамонт патраціцца цяжка.

У доме і раней было вельмі вільготна. А тут наогул стала жыць праблематычна. Тым больш інваліду-астматыку. Суседзі параілі цяжкахворай жанчыне звярнуцца па дапамогу да ўладаў.

Ірына напісала ліст у Віцебскі гарвыканкам з просьбай забяспечыць жыллём сацыяльнага карыстання. Атрымала адмову. Як ёй растлумачылі, на падставе таго, што, згодна з патрабаваннямі заканадаўства, права на атрыманне жылога памяшкання сацыяльнага карыстання дзяржаўнага жыллёвага фонду маюць грамадзяне, якія стаяць на ўліку асобаў з патрэбай у паляпшэнні жыллёвых умоў.

Мяркуючы па колькасці лістоў, перапіска Ірыны Алісейкі з адказнымі асобамі была доўгай. Аўтар гэтых радкоў амаль што заблытаўся, чытаючы некаторыя.

Вось, напрыклад. Згодна з рэспубліканскім палажэннем аб парадку ўліку грамадзян, тымі, хто мае патрэбу ў паляпшэнні жыллёвых умоў, прызнаюцца (далей цытата ў перакладзе з рускай мовы): «у тым ліку грамадзяне, якія пражываюць у жылым памяшканні, прызнаным не адпаведным санітарным і тэхнічным нормам...»

Згодна з зацверджаным рашэннем (№1081 ад 01. 11. 2005) Віцебскага гарвыканкама, права падачы заявы на абследаванне жылога дома або жылога памяшкання даецца выключна ўласніку жылога дома.

Але ж пасля ўваходжання ў сілу Указа Прэзідэнта (№ 152 ад 16.03.2006) стала магчымым, каб заяву маглі падаць і асобы, якія маюць права карыстацца жылым памяшканнем. Чаму тады не былі ўнесеныя адпаведныя карэктывы ў «нарматывы» гарвыканкама? — здзіўляецца інвалід.

І добра, што ў жніўні 2006-га чыноўнікі з адміністрацыі раёна абследавалі стан дома. Дом № 9 па вуліцы Віцебскай быў прызнаны непрыдатным для пражывання (аднесены да адпаведнай катэгорыі).

А НЕ ЎСЁ ТАК ПРОСТА

Быццам бы жыллёвае пытанне магло б пасля гэтага вырашыцца станоўча. Ды не. Як потым адказны работнік адміністрацыі растлумачыў інваліду, нават узгаданы акт склалі ў парушэнне вышэйназванага рашэння гарвыканкама. Акт прызнання дома нежылым прызналі «несапраўдным». Але ж у выніку на ўлік на паляпшэнне жыллёвых умоў Ірыну паставілі.

Тады яна пісьмова папрасіла гарвыканкам забяспечыць жыллём сацыяльнага карыстання. З надзеяй, што абыдзецца без валакіты. Адмовілі. Бо яе пенсія перавышае бюджэт пражытковага мінімуму (памер яе пенсіі складае 320 тысяч рублёў). А сацыяльнае жыллё толькі для тых, хто, у прыватнасці, атрымлівае пенсію па мінімуму.

Афіцыйныя асобы прапанавалі рашыць пытанне аб набыцці праблемнага дома ва ўласнасць для магчымасці атрымання пасля гэтага льготнага крэдыту і субсідыі на будаўніцтва кватэры. Маўляў, ільготы прадугледжаны толькі ўласнікам.

Не буду стамляць чытачоў усімі далейшымі нюансамі перапіскі.

Паколькі насамрэч Ірына не ўласнік дома, спрабавала па-добраму дамовіцца з уласніцай. Аказалася, што яе цётка жыве цяпер у расійскім горадзе Дзімітраў. Паводле слоў Ірыны, усе просьбы ўвайсці ў сітуацыю аказаліся безвыніковымі.

Цётка растлумачыла ёй «стан спраў». Маўляў, летась я падарыла дом сыну, які жыве ў Маскве. Ірына звязалася і з ім. А ён у адказ пра тое, што дом не збіраецца аднаўляць у найбліжэйшы час, таму што пераязджаць з Масквы ў Беларусь пакуль што не плануе.

Вось такая жыллёвая гісторыя. Адразу хочацца адзначыць, што журналіст — не юрыст. І, безумоўна, не можа добра арыентавацца ва ўсіх дробных пытаннях заканадаўства. І хай не крыўдзяцца афіцыйныя асобы з гарвыканкама. Упэўнены, што дзейнічалі яны па інструкцыі.

Шчыра шкада жанчыну з праблемамі здароўя. Што ёй рабіць? Як далей жыць у доме, які можа літаральна разбурыцца?

Ірына адправіла ліст на імя старшыні Віцебскага аблвыканкама. Адтуль ліст накіравалі для разгляду ў Віцебскі гарвыканкам. Як адзначыла Ірына, у адказе, які яна атрымала, зноў агульныя фразы, цытаты з нарматыўных актаў. Яна палічыла ліст чарговай адпіскай.

Упэўнены, неабходна адказным асобам зноў разабрацца з канкрэтным прыватным выпадкам. Няўжо адна Ірына ў краіне апынулася ў такой складанай і заблытанай сітуацыі?

Цяпер жанчына спадзяецца, што пасля асабістага прыёму ў губернатара зможа ўрэшце атрымаць рэальную дапамогу ад мясцовых уладаў.

Напрыканцы. Палова дома фактычна абрушылася, што вельмі добра бачна на фотаздымку, і рэальна пагражае жыццю. Ірына на момант падрыхтоўкі гэтага артыкула ў другі раз за месяц трапіла ў бальніцу...

Аляксандр ПУКШАНСКІ.
Фота Сяргея САВЕЛЬЕВА.

Ведай нашых!

Віктар КАЗЬКО: «У НАС БОЛЬШ ПАПУЛЯРНЫЯ КОНКУРСЫ СЯРОД МАДЭЛЬЕРАЎ, ЧЫМ СЯРОД ПІСЬМЕННІКАЎ...»

3 сакавіка — Міжнародны дзень пісьменніка. Свята, пра якое мала хто ведае, на жаль. Аднак у нашых чытачоў ёсць асаблівая нагода святкаваць: днямі пісьменніку Віктару Казько, вядучаму конкурсу апавяданняў «Звязды», была прысуджана беларуская пісьменніцкая прэмія «Гліняны Вялес». З чым мы яго і віншуем, асабліва таму, што...

— У нас у Беларусі літаратурных прэмій няшмат...

— Трэба сказаць, што мы сапраўды не багатыя на адзнакі літаратурнай творчасці, і гэта сведчыць у некаторай ступені пра стаўленне да культуры ўвогуле, якая, на жаль, не з'яўляецца ў свядомасці людзей прыярытэтным накірункам. І нас немагчыма раўняць нават з Расіяй, дзе літаратурных прэмій і адзнак за творчасць шмат. Мала таго, лепшыя расійскія пісьменнікі могуць жыць на тыя прэміі, ды і акрамя іх там шмат фондаў, накіраваных на падтрымку літаратурнай творчасці. У нас гэта прэмія сімвалічная ў матэрыяльным плане і хутчэй маральная.

— Напэўна, прэмія «Гліняны Вялес» была задумана перш за ўсё дзеля таго, каб папулярызаваць нашых айчынных пісьменнікаў, прыцягнуць да іх увагу чытача.

— Вядома, у сітуацыі, калі ў нас людзі не ведаюць сваіх сучасных пісьменнікаў, не адчуваюць патрэбы ў беларускім слове, гэта можа паўплываць. Каб не забыцца, што пісьменнік — гэта не выпадковы чалавек, які паціху нешта піша. Ён жа нешта робіць для гэтага грамадства, нешта вызначае ў ім. І не толькі. Таму важнасць літаратурнай прэміі ў тым, што яна дае прызнанне сярод саміх сябе. А яно дае магчымасць хоць бы ў сваім асяродку адчуць самога сябе самім сабой. Раней дзеля таго, каб у пісьменніку жыло вось гэтае пачуццё, праводзіліся нават конкурсы, скіраваныя на падтрымку творчасці і інтэлектуальнай працы. А ў нас цяпер больш папулярныя конкурсы сярод мадэльераў ці цырульнікаў, чым сярод пісьменнікаў... На гэта хапае і грошай, і ўвагі, і падтрымкі, і рэзанансу. Мне здаецца, гэта ідзе яшчэ ад савецкага часу, калі гандлёвы работнік ці цырульнік значыў больш за ўсякую культуру.

— У савецкі час было, зразумела, рознае, але пры гэтым аўтарытэт пісьменніка ў грамадстве быў высокі, слова пісьменніка цанілася.

— Некалі Стэйнбеку задалі пытанне, што такое для тых жа амерыканцаў пісьменнік і якая яго вага ў грамадстве? Ён разгубіўся нават: якая вага? Якое месца?.. Недзе побач з клоўнам, акрабатам... Аднак інтэлектуальная праца вызначае ўзровень грамадства. А ў нас тым больш — традыцыі пісьменства тысячагадовыя. Як на гэта заплюшчыць вочы? У нас моцныя традыцыі высокага пісьменства. І менавіта таму трэба адзначаць творцаў па іх працы, па майстэрстве.

— Ваш твор «Бунт незапатрабаванага праху» называюць складаным, цяжкім.

— Хто кажа складаны, хто цяжкі... Але часам чытачы гавораць такія словы, што мне няёмка нават паўтараць адзнаку, якую яны даюць майму твору. Я баюся такіх адзнак, мне неяк няёмка. Я дзетдомавец, ведаю, напрыклад, што трэба рабіць, калі мне даюць у морду. А калі мяне пачынаюць гладзіць па галаве, тут я ніякавею. Ды што казаць, калі ў нас з'явілася столькі прэтэндэнтаў... на Нобеля... У свой час Янка Брыль казаў: «За кім тут займаць чаргу?..»

— Аднак вы напісалі твор, падчас чытання якога чалавеку трэба далучаць душу, гэта не бестселер. На якіх чытачоў вы разлічваеце?

— Гэта самае складанае пытанне для мяне, таму што перш-наперш, калі я пішу, то разлічваю толькі на самога сябе. Цікава мне гэта пісаць, цікава мне пра гэта гаварыць ці не? А калі я пачну разлічваць на некага іншага, то міжволі буду падрабляцца пад яго густ, пад яго ўзровень, што для пісьменніка смяротна. Увогуле для творчага чалавека. Хоць цяпер і стала так, што ў нас усё камерцыйнае, усё на продаж, але падрабляцца — значыць перастаць быць пісьменнікам па сутнасці. Гэта даўняя пазіцыя: калі арыентавацца на некага — значыць, хлусіць самому сабе.

— Але ў пісьменніка павінен быць чытач.

— Калі пісьменнік цікавы сам сабе, то ў яго ёсць і чытач. У яго ёсць нешта за душой такое, што патрэбна чытачу, што ён можа давесці і закрануць чалавека. Але перш чым узяць за душу чытача, павінен у сабе знайсці нерв і ісці за сваёй думкай. А без думкі пісаць — графаманства.

— Сёння Міжнародны дзень пісьменніка. Ці можа ў нашай краіне быць святам для ўсіх Дзень пісьменніка?

— Я ўпершыню пра гэта чую. Але калі меркаваць па той ролі, якую адыгрывае пісьменнік у свядомасці нашых людзей, то гэта фарысейства — святкаваць гэты дзень. Калі ў нас будзе сваё свята, калі мы сваё слова шанаваць будзем, якое гучыць сёння? У беларускай літаратуры чалавеку можна знайсці ўсё, калі не ленавацца, яна ішла на ўзроўні. Я узгадваю словы Ніла Гілевіча: «Калі ўсім літаратурам мецы аднаго Янку Брыля, то гэтага б хапіла, каб лічыць любой краіне, што ў яе ёсць літаратура».

Ларыса ЦІМОШЫК.

Браты Клічко і Аляксандр Усцінаў выходзяць з «чужога» прамоўтарскага бізнэсу

20 сакавіка на стадыёне Esprit Arena Уладзімір Клічко будзе адстойваць свае чэмпіёнскія паясы, а мінчук Усцінаў правядзе важны рэйтынгавы двубой. Абодва баксёры днямі сталі героямі інфармацыйных сюжэтаў у спартовых і эканамічных СМІ.

Справа не толькі ў тытульным двубоі 20 сакавіка, які пройдзе ў нямецкім Дзюсельдорфе і будзе трансляваццa на ўвесь свет.

Стала вядома пра тое, што Віталь Клічко выйшаў з ліку сузаснавальнікаў прамоўтарскай кампаніі K2East Promotions, якая займалася раскруткай 19 вядомых баксёраў з Украіны, Беларусі, Расіі, Харватыі і Грузіі. Кампанія, дзякуючы братам Клічко, здабыла сусветнае імя. Кар'ерай мінчука Аляксандра Усцінава таксама займаліся ў K2East Promotions.

Што цяпер будзе з Аляксандрам, які вось-вось павінен падысці да двубоя за магчымасць узяць удзел у паядынку за сусветны тытул?

— Два тыдні таму Клічко сапраўды нечакана выйшаў з ліку сузаснавальнікаў кампаніі K2 East Promotion, для генеральнага дырэктара Вадзіма Бухкалава гэта стала шокам, — распавядаюць «Звяздзе» ў прэс-цэнтры прамоўтарскай кампаніі. *— Нібыта Віталь Клічко збіраецца заснаваць уласную прамоўтарскую кампанію, але з нашых байцоў на кантракце ў Клічко застанецца толькі адзін баксёр — беларус Аляксандр Усцінаў.*

Выходзіць, што браты Клічко, якія сёння кантралююць суперцяжкую вагу ў сусветным боксе, працягнуць займацца Усцінавым і, больш за тое, зробяць на яго стаўку.

Такім чынам, 20 сакавіка на стадыёне Esprit Arena ў Дзюсельдорфе, у якім змяшчаецца 51 тысяча чалавек, Уладзімір Клічко будзе абараняць свае сусветныя тытулы IBF і WBO ў паядынку з Эдзі Чэмберсам, а Аляксандр Усцінаў правядзе важны рэйтынгавы двубой.

— Я нават не ведаю прозвішча свайго суперніка, скажу толькі, што хутчэй за ўсё гэта будзе немец, — зрабіў здагадку Аляксандр, калі мы днямі наведалі яго трэніроўку ў сталічным спарткомплексе «Алімп». — Двубой будзе рэйтынгавы, таму што тытул чэмпіёна Еўропы ў версіі ЕВА я ўжо абараніў. Цяпер думкі пра прэтэндэнцкі паядынак, які дазволіць пазмагацца за сусветны тытул WBA, якім сёння валодае брытанец Дэвід Хэй, што перамог Мікалая Валуева.

— Калі ж нам чакаць прэтэндэнцкага паядынку?

— Трэба яшчэ на некалькі пазіцый падняцца ў рэйтынгу. На думку тых жа брытанскіх журналістаў, з Дэвідам Хэем мы можам сустрэцца ў гэтым годзе. Калі я ў апошнім двубоі адзінагалосна перамог Монці Барэта (адбылося гэта ў Швейцарыі), то прыязджала англійскае тэлебачанне. Журналісты таму і здымалі пра мяне сюжэт, што лічаць наш з Хэем двубой верагодным.

Сёння Аляксандр Усцінаў займае шостае месца ў сусветным рэйтынгу WBA. Хутчэй за ўсё, у Дзюсельдорфе мінчук сустрэнецца з немцам Рэнэ Дэтвайлерам.

Нагадаем, што замежныя журналісты называюць нашага Аляксандра «Вялікай белай надзеяй сусветнага бокса». Прэсу падкупляе лёс нашага байца: пачаў прафесійна займацца боксам толькі ў 25-гадовым узросце, калі многія ўжо завяршаюць спартовую кар'еру. Рост Усцінава — 200 сантыметраў, вага — каля 140 кг. Пры гэтым мінскі асілак рухаецца, як баксёр-сярэдневагавік.

Верагодна, што чарговы паядынак Аляксандра пакажуць і па беларускім тэлебачанні, гэта пытанне будзе вырашацца неўзабаве. «Звязда» будзе паведамляць пра двубоі з удзелам Уладзіміра Клічко і Аляксандра Усцінава.

Яўген ВАЛОШЫН.

АГРЭСІЯ, «АБГРУНТАВАНАЯ» АЛКАГОЛЕМ

Цягаючы халодную зброю ў кішэні, 19-гадовы жыхар Мінскай вобласці скарыстаўся ёй у сталіцы без дай прычыны: накінуўся на кіроўцу машыны, якая яму не спадабалася, са словамі «Мне канец і табе канец!»

На шчасце, паводле звестак прэс-афіцэра Цэнтральнага РУУС Кацярыны Лісоўскай, пацярпелы паспеў перахапіць удар і атрымаў толькі нязначныя раненні пальца. Адметна, што зламыснік не змог ніяк патлумачыць сваёй агрэсіі. А супрацоўнікі міліцыі напачатку неадэкватныя паводзіны затрыманага патрымачылі з тым, што той быў нецвярозы. Аднак, калі ўстанавілі асобу злачынцы, высветлілася некалькі адметных дэталяў. У прыватнасці, выявілася, што юнак ужо меў справу з урачамі-нарколагамі, якія, улічыўшы яго псіхафізічныя асаблівасці, адназначна забаранілі яму ўжываць спіртное. Між іншым, і да гэтага затрыманы меў непаразуменні з законам: ён прыцягваўся да крымінальнай адказнасці за наўмыснае нанясенне цялеснага пашкоджання, прычым менавіта з прымяненнем нажа. За злачынства ён быў прыгавораны да чатырох гадоў пазбаўлення волі з адтэрміноўкай выканання на два гады. Відаць, «навука» — не для невука, якому «свеціць» больш працяглы тэрмін турэмных «універсітэтаў».

Ігар ГРЫШЫН.

ОАО «МИНСКТОРГМАШ»

сообщает о проведении очередного общего собрания акционеров, которое состоится 23 марта 2010 г. в 14.30 по адресу: г. Минск, ул. Промышленная, 22, бухгалтерия Общества.

Повестка дня:

- Об итогах финансово-хозяйственной деятельности Общества за 2009 г.
- Отчет ревизора.
- Утверждение годового отчета, бухгалтерского баланса, отчета о прибыли и убытках Общества.
- О выплате дивидендов за 2009 г.
- О проекте распределения чистой прибыли на 2010 г.
- Об избрании членов Наблюдательного совета и ревизора.
- Об установлении вознаграждения для членов Наблюдательного совета и ревизора.

Регистрация начинается в 14.00.

При себе иметь паспорт.

УНП 100103798

Наблюдательный совет.

«ЗНАЙСЦІ СКАРБЫ? ЛЁГКА!»

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Шукальнікі скарбаў

Сваю дзейнасць скарбашукальнікі не рэкламуюць і стараюцца трымацца ў цені. Але сярод тых, з кім мне давялося сустракацца, існуюць дзве катэгорыі. Да першай можна аднесці людзей, у якіх не склалася жыццё — распалася сям'я, няма працы і рубля ў кішэні. Няўдачнікі-летуценнікі, якія спадзяюцца, што шчасце ім усміхнецца збаночкам з залатымі манетамі. Сярод гэтай групы ёсць людзі немаладыя — ужо і да пенсіі рукой падаць, а ўсё ходзяць з металашукальнікам, быццам сапёры па мінным полі.

А другую катэгорыю складаюць людзі, якія цвёрда стаяць на зямлі — яны ўладкаваліся ў жыцці. Прадпрымальнік, адстаўнік, чалавек, які займае ў грамадстве нейкую нішу, у вольны час шукае скарб. Што яго штурхае на гэта? Напэўна, азарт, вера ў сваю зорку — а раптам...

На ўсіх скарбаў не хопіць, але ж кожны думае, што яго скарб дзесьці ляжыць, усяго на штых ад паверхні.

Манеты, пярсцёнкі, гузікі...

Знаёмы паказваў адкапаныя трафеі, і калі я на нешта звяртаў увагу, называў кошт. Невялікая срэбная манетка часоў Вялікага Княства (1549 г.) мела цану ў 20 тысяч. Цана не вельмі, але якая каштоўнасць той манеты? Былі коштам у 15 долараў, і ў пяць.

Алег хацеў нешта прадаць, ды і раз-пораз паўтараў, што з продажу ён і жыве.

Усе старадаўнія рэчы выклікаюць цікавасць — ёсць у іх прыцягальная сіла. За кожнай такой рэччу стаіць чалавек, якога аддзяляюць ад нас стагоддзі.

Вось з дзясятак заручальных пярсцёнкаў — медныя і бронзавыя, якія насілі небагатыя людзі. На чыіх пальцах былі гэтыя пярсцёнкі, хто іх згубіў?

У невялікай скрыначцы ляжаць гузікі. Рознакаліберныя, з арламі і вензелямі, а то і зусім чыстыя, яны некалі ўпрыгожвалі мундзіры, камзолы і ліўрэі. А адзін гузік-гарошына, са слоў Алега, быццам бы адносіцца да перыяду Кіеўскай Русі.

Металічныя элементы збруі, розныя спражачкі, напарсткі... і вялікая колькасць медных манет. Безумоўна, усё гэта мае культурна-гістарычную каштоўнасць, але багатым на гэтых рэчах не станеш.

— На балконе ў мяне стаяць два вядры з сякерамі, падковамі і розным кавальствам, — кажа гаспадар, але мяне цікавіць іншае.

— А дзе золата? Няўжо толькі гэтая бронзавая драбяза?

— Мой калега знайшоў залаты пярсцёнак, — і Алег зноў уключыў камп'ютар.

На здымку быў тоненькі жаночы пярсцёнак на некалькі грамаў. Небагата.

— А месца для пошуку як вызначаецца?

— На Беларусі ўжо ўсё капана і перакапана, бо кожны сёння можа купіць прыбор і шукаць наўскід. Я ж выбіраю месца па старых мапах. Напрыклад, пазначана , што некалі на гэтым месцы стаяў фальварак ці маёнтак, а сёння тут чыстае поле, вось і даводзіцца вызначаць месца па камянях з падмурка ці іншых прыкметах і затым брацца за металашукальнік.

— Якія мясціны найбольш прываблівaюць шукальнікаў?

— Найперш старадаўнія гарады і іх наваколле. Летась многія з гэтых рэчаў удалася знайсці пад Клецкам і Нясвіжам.

— Канкурэнты даймаюць?

— Я працую разам з адным сур'ёзным мужчынам. У яго ёсць аўтамашына, то разам і ездзім. У палявых умовах найлепш працаваць з напарнікам, бо, здараецца, розныя людзі падыходзяць і цікавяцца. Што да канкурэнтаў, то тут адносіны, як правіла, нейтральныя. Мы ведаем адзін аднаго ў твар, бывае, сустракаемся на нейкіх тусоўках, і тут асаблівых праблем няма. Чужакоў у нас не любяць.

Я прапанаваў Алегу сфатаграфавацца, але ён быў катэгарычным: «Ні ў якім разе, і каб маё прозвішча не фігуравала».

Няхай так і будзе.

І ўсё ж здараецца, што ўдача выпадае. Вось што расказаў знаёмы шукальнік скарбаў з-пад Мінска.

— Гадоў васямнаццаць таму ў нашым горадзе толькі ў мяне быў металашукальнік. Аднойчы двое мужчын прапанавалі мне здзелку. Яны пакажуць месца, якое трэба абследаваць, і калі там нешта будзе знойдзена, то я атрымаю 10 працэнтаў ад кошту той рэчы. Уважліва, метр за метрам, я прашчупаў тэрыторыю і знайшоў залатую пласціну з каштоўнымі камянямі. За гэта я атрымаў 5 тысяч долараў і мы разышліся — усе былі задаволеныя.

Але багатым знаёмы не стаў. На тыя долары купіў аднапакаёўку (тады цана на кватэры была нізкая) і зноў стаў бедным. Ва ўсякім разе пры апошняй сустрэчы прасіў грошай на электрычку.

Толькі не ўсе шукальнікі настроены на скарбы. Вось прадпрымальнік з Ляхавічаў марыць знайсці склеп з віном, які, на яго думку, быў падчас Першай сусветнай вайны непадалёк ад райцэнтра, на нямецкіх пазіцыях. У гэтых мясцінах лінія фронту была трывалай на працягу некалькі гадоў, таму прадпрымальнік ўпэўнены, што на складах з рознай амуніцыяй захоўвалася і віно, завезенае з Еўропы пад Ляхавічы.

Я не ведаю, ці ёсць тут праўда, але гэтую тэму мы абмяркоўвалі і нават мелі намер зрабіць сумесны выезд на былую лінію фронту.

Не атрымалася, а можа, і без мяне ўсё адбылося.

Скарб — як латарэя

Знайсці багаты скарб — вялікая ўдача. Многія шукаюць каштоўнасці ў зямлі ці ў сценах будынкаў. І яны там могуць быць, калі ўладальнікі таго золата ўсё прадумалі і ў іх быў час, каб падабраць месца, выбіць у сцяне нішу і замураваць яе. Але падчас раптоўнай навалы ці нападу гаспадар мог сабраць усё каштоўнае ў анучу ці бляшанку ды кінуць у калодзеж ці нават прыбіральню — надзейнае месца, дарэчы. І нікому ў галаву не прыйдзе, што там можа быць скарб.

Каб знайсці скарб, адны прыкладаюць вялікія намаганні. Успомнім золата Шлімана. Колькі ў чалавека было ўпартасці, упэўненасці і які неабходна было правесці аб'ём работы, каб даказаць, што Троя існавала. А іншым золата само ідзе ў рукі.

У Кобрынскім ваенна-гістарычным музеі ёсць скарб, які выпадкова знайшлі падчас будоўлі. Масіўныя залатыя ланцужкі даўжынёю ў паўтара метра, залаты кішэнны гадзіннік і іншыя ювелірныя вырабы, відавочна, належалі багатай яўрэйскай сям'і, але з прыходам нацыстаў гэтыя каштоўнасці давялося схаваць.

Вялікую колькасць залатых манет знайшлі дзве жанчыны з Баранавічаў — падчышчалі траншэю і адкапалі. Шумная была справа. Тыя манеты жанчыны падзялілі між сабой.

Адна з іх не была замужам і з палюбоўнікамі разлічвалася манетамі. Але шчасце тое не доўга цягнулася, бо ў ролі кавалера выступіў аператыўнік. Жанчыну затрымалі і яна расказала, як было. Але ж напарніца па скарбе ўсё адмаўляла — золата не аддала і была асуджана. Вярнулася ў сям'ю, здаецца, праз шэсць гадоў.

Прыязджаў у Баранавічы і адзін паляк, які заявіў уладам, што ведае, дзе яго былы гаспадар схаваў багаты скарб. Багата тады зямлі перавярнулі, амаль у цэнтры горада, але нічога не знайшлі.

Пошук скарбу мае падабенства да гульні ў латарэю. Адзін купляе білеты ўсё жыццё і нічога не выйграе, а другі купіў і... А яшчэ не трэба забываць, што ўсе скарбы, дзе б яны ні былі схаваныя, належаць дзяржаве і кожны, хто знайшоў скарб, абавязаны... Але ж дзяліцца золатам і срэбрам...

Сымон СВІСТУНОВІЧ.

НЕСВИЖСКИЙ РАЙОННЫЙ ИСПОЛНИТЕЛЬНЫЙ КОМИТЕТ

9 апреля 2010 г. в 12.00 проводит открытый аукцион по продаже земельных участков в частную собственность гражданам Республики Беларусь для строительства и обслуживания жилого дома:

УНП 600038472.

№ лота	Адрес земельного участка, кадастровый номер	Площадь земельного участка, га	Наличие инженерных сетей	Начальная цена (бел. руб.)	Задаток (бел. руб.)
1.	Минская обл., г. Несвиж, ул. Колосовского, 7, 624250100001004202	0,0946	Водоснабжение, электроснабжение газоснабжение, канализация	5000000	490000
2.	Минская обл., г. Несвиж, ул. Колосовского, 9, 624250100001004201	0,0952		5000000	490000
3.	Минская обл., г. Несвиж, ул. Колосовского, 11, 624250100001004200	0,0957		5000000	490000
4.	Минская обл., г. Несвиж, ул. Колосовского, 11 А, 624250100001004199	0,0963		5000000	490000

Аукцион проводится в соответствии с Положением о порядке организации и проведения аукционов по продаже земельных участков в частную собственность, утвержденным постановлением Совета Министров Республики Беларусь от 26.03.2008 г. № 462.

Условия для победителя аукциона: внесение в течение 10 рабочих дней со дня принятия Несвижским райисполкомом решения о предоставлении земельного участка платы за земельный участок, возмещение расходов, связанных с проведением аукциона и формированием земельного участка, в том числе с государственной регистрацией в отношении создания земельного участка; осуществление в двухмесячный срок, после принятия решения о предоставлении земельного участка государственной регистрации права на земельный участок; получение в установленном порядке технической документации и разрешения на строительство жилого дома; занятия (освоения) земельного участка не позднее одного года после получения свидетельства (удостоверения) о государственной регистрации прав на него.

НЕСВИЖСКИЙ РАЙОННЫЙ ИСПОЛНИТЕЛЬНЫЙ КОМИТЕТ

9 апреля 2010 г. в 12.30 проводит открытый аукцион на право заключения договора аренды земельного участка:

УНП 600038472.

№ лота	Адрес земельного участка, кадастровый номер	Площадь земельного участка, га	Наличие инженерных сетей	Начальная цена (бел. руб.)	Задаток (бел. руб.)
1.	Минская обл., г. Несвиж, ул. Советская, назначение – для установки и обслуживания торгового павильона, кадастровый номер 624250100001003979, арендодатель – Несвижский районный исполнительный комитет	0,0040	51	947873	90000

Аукцион проводится в соответствии с Положением о порядке организации и проведения аукционов на право заключения договоров аренды земельных участков, утвержденным постановлением Совета Министров Республики Беларусь от 26.03.2008 г. № 462.

Участник, ставший победителям аукциона, после окончания аукциона обязан: подписать протокол аукциона в день проведения аукциона; в течение 10 рабочих дней со дня принятия решения о предоставлении земельного участка внести плату за предмет аукциона, возместить расходы, связанные с проведением аукциона, подготовкой документации; не позднее 2 рабочих дней после внесения платы за предмет аукциона, возмещения расходов, связанных с проведением аукциона, подготовкой документации заключить договор аренды земельного участка.

Иные обязанности победителя аукциона и порядок проведения аукциона оговорен в условиях его проведения.

Задаток перечисляется в срок по 8 апреля 2010 г. на р\с 3642200070020 в ОАО «АСБ Беларусбанк», код 523, г. Несвиж, УНП 600038472, получатель платежа – Несвижский районный исполнительный комитет.

Заявления на участие в аукционе с прилагаемыми к ним документами принимаются ежедневно в рабочие дни с 8.00 до 13.00 и с 14.00 до 17.00 по адресу: г. Несвиж, ул. Советская, 1, к. 312, тел. (8 01770) 54865 (моб. 6152111). **Последний день подачи заявок – 8 апреля 2010 г. до 17.00.**

ЗВЯЗДА 3 сакавіка 2010 г.

Каму ідуць легкавікі?

Як паведамілі ў прэс-службе Дзяржаўнага мытнага камітэта, у Беларусі будуць наладжаны праверкі законнасці ўвозу легкавых транспартных сродкаў. Такім чынам плануецца папярэдзіць папулярную апошнім часам практыку, калі індывідуальныя прадпрымальнікі і юрыдычныя асобы з мэтай далейшага перапродажу ўвозяць на тэрыторыю краіны аўтамабілі, якія афармляюцца на падстаўных фізічных асобаў.

Статыстыка сведчыць, што ў пачатку года адбылося скарачэнне аб'ёмаў увозу легкавых аўтамабіляў юрыдычнымі асобамі і індывідуальнымі прадпрымальнікамі, і ў той жа час — павелічэнне ўвозу асобамі фізічнымі. Разам з тым, аналіз паказаў: некаторыя легкавікі ўвозяцца не іх уладальнікамі, а тымі ж індывідуальнымі прадпрымальнікамі і юрасобамі, што аказваюць пасрэдніцкія паслугі ў сферы аўтабізнэсу. Прычым пасля мытнага афармлення частка такіх аўтамабіляў вельмі хутка змяняе сваіх «гаспадароў».

З улікам гэтага, зазначылі ў прэс-службе, узнікаюць пытанні наконт законнасці схем увозу індывідуальнымі прадпрымальнікамі і юрасобамі транспартных сродкаў на адрас грамадзян Беларусі. Дарэчы, нагадалі ў Дзяржаўным мытным камітэце, на працягу пазамінулага і мінулага гадоў былі распачатыя 20 крымінальных спраў за ўхіленне ад мытных плацяжоў і складзена 715 адміністрацыйных пратаколаў, прадметам якіх сталі больш за 1100 аўтамабіляў, што былі канфіскаваныя ў сувязі з увозам па фальшывых дакументах.

Сяргей ГРЫБ.

Грошы вярнуліся ў бюджэт

Завышэнне кошту выкананых работ па аб'екце «Рэканструкцыя трэцяй лініі драбнення друзавага завода «Глушкевічы» на суму больш за 24,5 мільёна рублёў выяўлена праверкай Камітэта дзяржаўнага кантролю Гомельскай вобласці.

Камунальнае праектна-рамонтна-будаўнічае ўнітарнае прадпрыемства «Гомельаблдарбуд», якое праводзіла работы, не прымяніла прадугледжаны праектам паніжаючы каэфіцыент да расцэнак на дэмантаж абсталявання, а таксама не зрабіла памяншэнне сумы фінансавання па гэтым аб'екце ў Лельчыцкім раёне на суму, роўную кошту матэрыялаў, атрыманых ад разбору, што прывяло да неабгрунтаванага атрымання са сродкаў рэспубліканскага бюджэту больш чым 30 млн руб. У ходзе праверкі сума завышэння і вартасць зваротнага металалому аднаўлены ў рэспубліканскі бюджэт.

Ірына АСТАШКЕВІЧ.

Уладзімір КАНАПЛЁЎ: «Дзяржава робіць усё для дзяцей. Нават для тых, хто трапіў у няпростую жыццёвую сітуацыю»

Беларуская федэрацыя гандбола правяла дабрачынную акцыю «З верай у дабрыню» ў Магілёўскім спецыялізаваным прафесійна-тэхнічным вучылішчы закрытага тыпу № 2.

На сцэне глядацкай залы вучылішча, дзе выступалі артысты беларускай эстрады, выставілі падарункі гасцей. Найперш гэта спартыўныя прылады: спецыяльны абутак і форма, тэнісныя ракеткі, мячы.

Для педагогаў і навучэнцаў прамовіў **старшыня Беларускай федэрацыі гандбола Уладзімір КАНАПЛЁЎ**. Ён расказаў пра свае добрыя ўражанні ад наведвання вучылішча: «Тут адчуваецца клопат. У чарговы раз пераканаўся, што дзяржава робіць усё для дзяцей. Нават для тых, хто трапіў у няпростую жыццёвую сітуацыю».

Так, гэта незвычайная навучальная ўстанова. Сюды падлеткі трапляюць на выхаванне паводле прысудаў. Аднак і ў іх ёсць магчымасць заняць дастойнае месца ў жыцці. Як паказаў ім на прыкладзе вядомых спартсменаў Уладзімір Канаплёў, дамагацца сваёй мэты ў жыцці — цяжка і доўга, але вынік застанецца з табой назаўсёды.

— Самае галоўнае, каб з хлопцаў, якія сядзяць у глядацкай зале, выраслі сапраўдныя людзі, і каб гэтая высокая агароджа, за якой яны сёння знаходзяцца, была ў іх жыцці апошняй, — сказаў журналістам кіраўнік Федэрацыі. — У гэтым ім дапаможа ў тым ліку і спорт.

У Магілёўскім вучылішчы № 2 ёсць добрыя спартыўныя традыцыі: у пацвярджэнне гэтага разам з узорамі выдатных драўляных вырабаў педагогі і навучэнцы выставілі заваяваныя імі спартыўныя кубкі ў розных спаборніцтвах.

Гандбалісты і іх кіраўніцтва маюць на мэце больш прапагандаваць свой від спорту, каб на матчы прыходзіла больш зацікаўленых гледачоў. Таму на сустрэчу з навучэнцамі магілёўскага вучылішча **прыехалі спартсмены з гандбольнага клуба «Машэка»**. Сяброўскія сувязі паміж клубам і вучылішчам зрабілі навучэнцаў адданымі балельшчыкамі «Машэкі». Таму акцыя завяршылася таварыскім матчам па міні-футболе паміж гандбалістамі і падлеткамі, аматарамі спорту. Вынік сустрэчы: 6:6. Сяброўская нічыя.

Ілона ІВАНОВА.

ПАЧЫСЦІЎ

У тую ноч жыхар Маларыты з вул. Маякоўскага не начаваў дома, а калі вярнуўся, то ўбачыў, што ў акне выбіта шыба.

Гаспадар зайшоў у дом і не знайшоў там тэлевізара, DVD-прайгравальніка, пнеўматычнага пісталета, курткі, джынсаў...

Супрацоўнікі міліцыі выйшлі на рабочага, жыхара Брэста, і затрымалі злодзея.

Сымон СВІСТУНОВІЧ.

У Мінску за неаплачаныя камунальныя паслугі ад электрычнасці і водазабеспячэння адключаны 4800 кватэр даўжнікоў

Сёлета ў суды пададзена больш як 4 тысячы іскаў на ўтрыманне пратэрмінаванай запазычанасці і 131 іск — на высяленне зламысных неплацельшчыкаў. Да існуючых мераў дадалася яшчэ адна. З гэтай пары звесткі аб даўжніках будуць накіроўвацца па месцы іх працы.

Святлана ФРАЛЯНКОВА, «Мінск—Навіны».

«ЗВЯЗДАРЫНАЧКА»

НЕ ЗАКАНЧВАЕЦЦА

Трое пераможцаў нашай інтэлект-рубрыкі «Звяздарыначкі» завіталі ў панядзелак у рэдакцыю газеты. Аляксей ГЛІНСКІ, праграміст з Мінска, які заняў другое месца, а таксама будучы гісторык Дар'я ВАШКЕВІЧ, што размясцілася на першым радку выніковай табліцы, частуючыся цукеркамі з каваю распавялі пра свае ўражанні ад мінулай звяздоўскай віктарыны (на жаль, трэцяя пераможца Валянціна ЧАРОПКА не паспела прыехаць у рэдакцыю). Нам вельмі прыемна, што наша праца не прайшла дарэмна, «Звяздарыначка» ўсё ж саслужыла добрую службу ў спазнанні роднага краю вамі, дарагія чытачы...

Дар'я ВАШКЕВІЧ (І месца) і Аляксей ГЛІНСКІ (ІІ месца).

Падчас размовы Аляксей прызнаўся, чаму ён, тэхнар, зацікавіўся гістарычнай і культуралагічнай віктарынай, і як беларушчына адваёўвае свае пазіцыі нават у асяродку ІТ-спецыялістаў:

А. Глінскі: *Я раней у такіх конкурсах не ўдзельнічаў. Калі ж стала цікава чытаць, размаўляць па-беларуску, разгадваць нейкія крыжаванкі, вырашыў пачаць выпісваць «Звязду» і паспрабаваў паўдзельнічаць. Мяне зацікавіла «Звяздарыначка» менавіта таму, што гэта віктарына аб Беларусі і на беларускай мове. Ведаеце, калі я вучыўся, гісторыяй нашай краіны асабліва не захапляўся, а таму цяпер даведацца столькі новай інфармацыі было сапраўды вельмі цікава.*

Ці варта было зрабіць пытанні «Звяздарыначкі» лягчэйшымі, ці прыцягне гэта новых удзельнікаў і ці не зробіць гэта пераможцамі абсалютную большасць з іх? Над гэтымі рытарычнымі пытаннямі часта задумваліся стваральнікі віктарыны. Пераможца «Звяздарыначкі» Дар'я мае на гэта сваю думку:

Д. Вашкевіч: *Мне падаецца, што нічога не трэба лягчэй рабіць. Сапраўды, большасць пытанняў прымушала «пакапацца». Я памятаю, адно пытанне было пра свята «Казюкі»: абсалютна ніхто не ведаў, у інтэрнэце нічога пра яго не было — нават для гісторыкаў гэта было досыць цяжка і... адначасова цікава.*

А вось і некаторыя недахопы, заўважаныя нашымі пераможцамі. Адным з галоўных быў неакрэслены тэрмін падачы правільных адказаў на першы тур віктарыны — два тыдні, як паказала практыка, самае тое. Варта сказаць, што ўдзел некаторых чытачоў у пэўных турах «Звяздарыначкі» мог цалкам змяніць выніковую табліцу, бо ўсе вынікі, асабліва якія ідуць ад пятага месца, былі вельмі шчыльнымі, даходзячы нават да розніцы ў дзясятыя долі адсоткаў. Так, напрыклад, адзін удзельнік, які заняў пятае месца, меў рэальныя шанцы трапіць у тройку пераможцаў, калі б даслаў лісты з адказамі на два апошнія туры віктарыны. Але, на жаль, многія ўдзельнікі, лічачы, што надалей змагацца няма за што, сыходзілі з барацьбы... І наш вердыкт: ісці трэба да канца!..

Уручыўшы нашым пераможцам, акрамя ганаровага аўтарскага дыплома «Звязды» за перамогу ў інтэлект-рубрыцы, яшчэ і фірмовыя сімвалы газеты: кепку з майкай ды настольны гадзіннік, а таксама гістарычную кніжку Таццяны Падаляк «Нашчадкі вогненных вёсак», што, як нам падаецца, сімвалічна напярэдадні 65-годдзя перамогі ў Вялікай Айчыннай вайне, мы развіталіся з нашымі пераможцамі. Да новых сустрэч на старонках нашай газеты: з новымі перамогамі ў новых рубрыках!..

Мікола ТАМАШЭВІЧ. Фота аўтара.

СВЯТОЧНЫМ АГЕНЦТВАМ РАЗДАДУЦЬ... ПА ЧЫРВОНАЙ МОРКВЕ

Менавіта гэта агародніна стала сімвалам першай у Беларусі прэміі ў сферы забаўляльных паслуг

Крызіс крызісам, але традыцыю адзначаць розныя святы — агульнапрынятыя, як Новы год ці 8 Сакавіка, альбо «персанальныя», як дата заснавання кампаніі ці юбілей кіраўніка — яшчэ ніхто не адмяніў. Некаторыя прадпрыемствы спраўляюцца з гэтым цалкам самастойна, іншыя лічаць, што ўсім павінны займацца прафесіяналы, і звяртаюцца ў адмысловыя святочныя агенцтвы, да шоуменаў і г.д. І хоць гэта сфера — рынак event-паслуг (ад англ. «event» — мерапрыемства) — у Беларусі пачала развівацца адносна нядаўна, адная лічыць яе зусім кволай таксама нельга. Паводле аднаго святочнага рэсурсу Povod.tut.by, на сёння толькі ў сталіцы дзейнічаюць больш за 150 арганізацый, што спецыялізуюцца на правядзенні святочных мерапрыемстваў!

Тая самая чырвоная морква — у выглядзе сімвалічным і натуральным.

«У Беларусі дагэтуль ніколі не праводзілася даследаванні event-рынку, — адзначае кіраўнік праекта Povod.tut.by Святлана Салановіч, — таму мы вырашылі ўзяць гэту задачу на сябе». Вынікі атрымаліся даволі цікавымі: аказваецца, каля паловы прадпрыемстваў арганізоўваюць карпаратыўныя ўрачыстасці 2-3 разы на год (14 % — з дапамогай агенцтваў, прыкладна 77 % — самастойна), прычым 80 % кампаній робяць гэта, пачынаючы з моманту заснавання, і толькі 5 % кампаній не адзначаюць святаў увогуле, мяркуючы, што гэта ніяк не матывуе калектыў да лепшай работы. З апошняй думкай спецыялісты забаўляльных паслуг аніяк не згодныя. «Проста ў беларускіх прадпрыемстваў мала інфармацыі аб тым, як павінна выглядаць сапраўднае свята «пад ключ», калі ўсё да дробязі прадумана адказна і прафесійна. Атрымліваецца часам, што звяртаюцца абы-куды, каб толькі зэканоміць, а потым незадаволеныя вынікам і лічаць, што заказаць арганізацыю свята — значыць выкінуць грошы на вецер, — разважае спявачка Ларыса Грыбалёва, уладальніца ўласнага святочнага агенцтва. — З іншага боку, і нам не хапае базы, першапачатковай адукацыі спецыялістаў — шмат артыстаў паадчынялі свае агенцтвы і лічаць, што ведаюць усе нюансы...».

Дарэчы, бюджэт святочнага мерапрыемства (найчасцей гэта карпаратывы, вяселлі, дзіцячыя святы, юбілеі) у Беларусі складае ў сярэднім 2-3 тысячы долараў (для параўнання — у суседняй Украіне гэта 10—20 тысяч), і за гэтыя грошы, як правіла, заказчык хоча ўсё найлепшае і ўсё не як у іншых. Прытым паступова з'яўляюцца і тыя кампаніі, якія разумеюць пад карпаратыўным святам не проста «селі-паелі, выпілі-патанчылі», а мерапрыемства, якое павышае лаяльнасць супрацоўнікаў і згуртаванасць калектыву. У гэтым кіраўніцы святочных агенцтваў бачаць і сваю заслугу — а за ўсякую заслугу людзей варта пахваліць, уласна, менавіта таму і з'явілася ідэя правядзення першай у Беларусі (зрэшты, і на ўсёй постсавецкай прасторы) event-прэміі «Чырвоная морква». Чаму такі дзіўны выбар назвы? На думку заснавальнікаў прэміі, чырвоны колер сімвалізуе актыўнасць і наватарства, а морква — гэта не толькі вітамінны прадукт, але таксама ў пэўным сэнсе стымул да лепшай працы. «Мы ўпэўненыя, што развіццё беларускага event-рынку перарасло ўжо з колькаснага стану ў якасны і заслугоўвае таго, каб быць прызнаным і ацэненым», — рэзюмуе Святлана Салановіч.

Уручацца гэта ўзнагарода будзе, як плануюць арганізатары, па дзвюх намінацыях — «Погляд прафесіяналаў» і «Меркаванне спажыўцоў». Галасаванне спажыўцоў стартавала ўжо на мінулым тыдні — да 14 сакавіка кожны карыстальнік інтэрнэту можа зазірнуць на старонку www.povod.tut.by і выказаць сваё меркаванне, які музычны калектыў, распарадчык свята, фатограф, кампанія па ўпрыгожанні памяшканняў, кандытарская, святочнае агенцтва і г.д. парадавалі асабіста яго больш за ўсіх. Пры тым, каб пазбегчы «накруткі» галасоў, арганізатары папярэдзілі — сваю анкету трэба будзе пацвердзіць праз дзейную электронную пошту, а галасаваць з аднаго камп'ютара і аднаго адраса можна будзе толькі адзін раз. Паралельна дадуць свае ацэнкі прафесіяналы — прадстаўнікі 10 вядучых агенцтваў, што працуюць на беларускім рынку 5 гадоў і больш. Пасля апрацоўкі вынікі галасавання будуць агучаны ўжо 21 сакавіка, на ўрачыстай цырымоніі ўручэння першай event-прэміі «Чырвоная морква».

Пераможцам, падкрэсліваюць арганізатары, дастанецца не толькі ўласна прызнанне (хоць менавіта гэта для іх найбольш важна), але і спецыяльныя прызы — шкляныя статуэткі-морквы ручной работы, дыпломы і адмысловыя наклейкі, якія змогуць «прадстаўляць» сваіх уладальнікаў загадзя — са сцэнаў і дзвярэй офісаў.

Вікторыя ЦЕЛЯШУК.

ВЫЙШАЎ АПОШНІ НУМАР ЛЕГЕНДАРНАЙ «НАШАЙ НІВЫ»

Завершана поўнае факсімільнае перавыданне славутай газеты «Наша Ніва»: выйшаў пяты том з нумарамі газеты за 1912—1915 і 1920 год

Глеб ЛАБАДЗЕНКА

«Наша Ніва» — газета-легенда. Тады, у пачатку XX стагоддзя, гэта быў не проста сродак масавай інфармацыі, агітацыі і прапаганды. Гэта быў асяродак беларушчыны, калыска новай беларускай культуры, калыска новай дзяржаўнасці. У гэтым пагаджаюцца ўсе гісторыкі — без «Нашай Нівы» не было б ані БНР, ані БССР. Магло не быць і самастойнай Беларусі.

«Наша Ніва» — гэта фабрыка зорак. Купала, Колас, Багдановіч, Бядуля, Гарун, Гартны, Луцкевічы, Гарэцкі, Уласаў, Ластоўскі... Бадай што кагорта нацыянальных класікаў працавала і друкавалася ў адной-адзінай газеце! Там складалася сучасная беларуская мова, нацыянальная свядомасць, беларуская думка.

І вось нарэшце ў Мінску выйшла апошняя, пятая частка факсімільнага выдання «Нашай Нівы». Справа цягнулася больш за дваццаць гадоў!.. Пра яе мы гаворым з галоўным рэдактарам выдавецтва «Тэхналогія» Змітром Саньком.

Выдавец Зміцер САНЬКО: «У БЕЛАРУСІ НЯМА КАМПЛЕКТА «НАШАЙ НІВЫ»

— Ідэя факсімільнага выдання «Нашай Нівы» ўзнікла пры канцы 1980-х гадоў, недзе ў 1988 годзе, — кажа Зміцер САНЬКО. — Рэалізацыя праекта мусіла адбыцца за 7-8 гадоў, а зацягнулася больш чым на дваццаць. З розных прычын: тэхнічных, фінансавых, арганізацыйных... Але я вельмі ўдзячны, што гэта нарэшце адбылося!..

— Усяго, я так разумею, перавыданне склала пяць частак?

— Так. Першы выпуск змяшчае нумары газеты ад 1906 да 1908 года. Другі — гадавік 1909 года. Трэці — 1910. Чацверты — 1911. І ў заключнай частцы — нумары ад 1912 па 1915 гады, а таксама нумары газеты за 1920 год. Чаму быў такі перапынак? Вядома, што ў жніўні 1915 года газета спыніла выхад з-за падзеяў Першай сусветнай вайны. У 1920 годзе яна аднавілася, а пасля яе забараніла польская вайсковая цэнзура.

— Каб выдаць «Нашу Ніву» цалкам, ці давялося правесці нейкую пошукавую працу? Альбо гэтая газета ахайна і поўна захоўваецца, скажам, у Нацыянальнай бібліятэцы?

— Наша краіна не мае камплекта «Нашай Нівы» — пераважная большасць нумароў ёсць, але не ўсё. Не тое што нейкая канкрэтная бібліятэка ці кнігазбор, а ў цэлым уся краіна не мае камплекта! Таму давялося звяртацца не толькі да прыватных калекцыянераў, але і ў бібліятэкі за межамі Беларусі — у Вільню і Пецярбург. Што датычыць фізічнага стану газеты... Думаю, кожны можа ўявіць, што робіцца з газетнай паперай за 100 гадоў... Я быў шакіраваны таксама, калі даведаўся, што некаторыя гора-навукоўцы ездзілі ў Вільню і ВЫРАЗАЛІ там са старой «Нашай Нівы» артыкулы і ілюстрацыі!.. Часам было цяжка расчытаць, часам даводзілася літаральна «рэканструяваць» тэксты... Нездарма працэс выдання расцягнуўся на гэтулькі гадоў... І таму ідэя перавыдання ўзнікла найперш як ідэя ратавання «Нашай Нівы», бо гэта — наш нацыянальны скарб!..

Архівіст Віталь СКАЛАБАН: «ХАДЗІЛІ БАЙКІ, ШТО КУПАЛА ЦІ НЕ АСАБІСТА МАРКІ НА КАНВЕРТЫ КЛЕІЎ, РАССЫЛАЮЧЫ «НАШУ НІВУ»...

Славуты архівіст, загадчык аддзела публікацый Нацыянальнага архіва Беларусі Віталь СКАЛАБАН грунтоўна даследуе легендарную «Нашу Ніву». Да яго мы звярнуліся, каб расказаў пра цікавосткі тае газеты...

— Спадар Віталь, калі вы даведаліся пра існаванне «Нашай Нівы»?

— Цяжка сказаць. Але ўпершыню поўны камплект «Нашай Нівы» я перагледзеў з запалам у бібліятэцы імя Салтыкова-Шчадрына ў Ленінградзе, былой Імператарскай. Гэта быў недзе 1966—1967 год. Тут ужо ў Мінску не можна было патрапіць у бібліятэцы, але так... не вельмі гэта ўхвалялася.

— У савецкай Беларусі «Наша Ніва» была забароненай тэмай?

— Ішла палеміка пра «беларускіх сепаратыстаў», якія парушалі адзінства вялікага рускага народа, былі спробы рэабілітаваць «Нашу Ніву» у межах камуністычнай ідэалогіі... Быў артыкул Ларчанкі, потым спробы ў 1950-я гады, потым Цімох Гарбунчэ надрукаваў артыкул у Маскве ў 1964 годзе...

— Спадар Віталь, дарабак «Нашай Нівы» цяпер выдавецтва многія. А як усё пачыналася ў 1906 годзе?

— А пачыналася проста: хочаш газету выдаваць — выдавай! Знаходзь грошы — і выдавай!.. Да таго ж, з'явіўся дазвол на беларускай мове друкавацца. І пачалося: спачатку «Наша Доля», потым «Наша Ніва»... Між іншым, на выданне «Нашай Нівы» ахвяравала грошы княгіня Марыя Магдалена Радзівіл... Як і на «Вянок» Багдановіча, і на першую кнігу Канстанцыі Буйло...

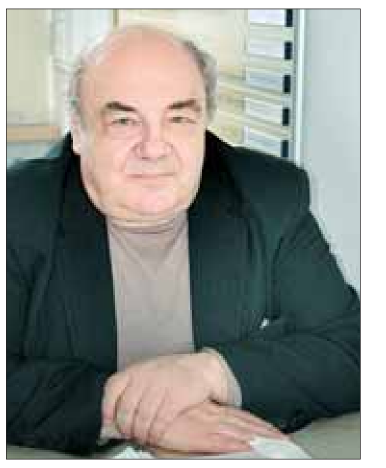

— Калі перагледаю тую «Нашу Ніву», мяне не пакідае захапленне, наколькі якасна і прафесійна яна была зроблена з пункту гледжання журналістыкі. Яна выглядае сучасна і праз 100 гадоў!..

— Гэта была дэмакратычная журналістыка! Да пачатку вайны... Пасля пачалася вайна, на Купалу завялі крымінальную справу — што праўда, пасля яна развалілася. Ваенная цэнзура прыбірала з гатовае газеты радкі, абзацы і цэлыя артыкулы!.. І газета выходзіла з агромністымі белымі плямамі!..

— Спадар Віталь, а як газета тады дастаўлялася да чытача? Гэта займала шмат часу?

— Пошта працавала выдатна!.. Не горш, чым сёння! Мяркую, што і спосаб быў прыкладна такі. З іншага боку, хадзілі байкі, што рассылаючы газету ў канвертах, Купала ледзьве не асабіста сядзеў і клеіў маркі...

— Ці плацілі ў той «Нашай Ніве» ганарар аўтарам?

— Бадай што, не... Аднак ёсць найцікавейшы дакумент — бухгалтарская кніга «Нашай Нівы» за 1915 год. І апошні запіс перад тым, як газета спыніла сваё існаванне, быў такі: «Рэдактар І. Луцэвіч (сапраўднае імя Янкі Купалы — рэд.) выпісаў пазыку Я. Купалу ганарар стольца рублёў...» І гэты запіс павінен увайсці ў збор твораў Купалы!..

— Сто гадоў таму чытачы актыўна пісалі ў газету?

— Прыкладна як і цяпер: беларусы пісалі ў газету як у апошнюю інстанцыю. Ёсць найцікавейшы ліст, яго пісаў у «Нашу Ніву» селянін з маёй малой радзімы — Ляхавіцкага раёна. Яны скардзяцца на свайго пана, які кепскі: ці то ён у лес не пускае, ці што там... Дарэчы, зявая: адкуль людзі ўмелі пісаць па-беларуску? Яны ж у школе не вучыліся... Школа, наадварот, пасля замінала, бо людзей перавучвалі пісаць па-руску... А ў газету пісалі так, як ведалі, як размаўлялі, як падказвала памяць продкаў!..

— Як вы ацэньваеце стыль той «Нашай Нівы» — такі сабе награна-прымітыўны? Пры тым, што выдаўцы былі людзі інтэлігентныя людзі. А побач — навіны кшталту «ішоў мужык з карчмы — напіўся і ўтапіўся». Дзеля чаго гэта рабілася?

— Газета была разлічана на самага рознага чытача. Такі «спрошчаны» стыль быў не паўсюль. Ён мог быць у навінах, у паведамленнях. Але вазьміце публіцыстыку — там ідуць вельмі сур'ёзныя рэчы... Сапраўды, была такая гульня: «у світку ўбраўся і пішу для сялян». Вашую заўвагу даволі злосна сфармуляваў у лісце ў рэдакцыю Фабіян Шантыр: што «Нашу Ніву» ніхто не ўспрымае, што адарваліся ад народа, што гэта «панская забаўка». Аднак, калі разабрацца, то ліст з'явіўся пасля таго, як газета не надрукавала нейкія там Шантыравы творы... Ластоўскі пахваліў Багдановіча, а яго, Шантыра, не пахваліў... І Шантыр пакрыўдзіўся. Усё як заўжды ў творчым асяродзі. Асабліва калі не друкуюць...

— Спадар Віталь, вы рады, што скончана факсімільнае выданне «Нашай Нівы»?

— Гэта падзея! Цяпер газета захавана — і яе можа пачытаць кожны, яе можна вывучаць і даследаваць. А ўжо сёння ідзе праца па стварэнні электроннага архіва беларускай перыёдыкі. І ўзнікаюць складаныя пытанні: якія будуць прыярытэты, што з газет перавесці ў лічбу, хто, які з якіх грошы будзе гэта рабіць? Перыёдыка ў нас надзвычай багатая, але — дзе вы прачытаеце «Мінскія губернскія ведамасці», «Віцебскія...», «Магілёўскія...», дзе друкаваўся Рамановіч?.. У нас вельмі кепска захаваныя гэтыя газеты. На добры толк, трэба ўсё гэта перавадзіць у лічбу. Бо многае ўжо літаральна рассыпаецца ў руках...

— Як вы лічыце — з'яўленне «Нашай Нівы» ў пачатку XX стагоддзя было патрэбай тагачаснай інтэлігенцыі ці народу?

— Ведаеце, што такое каньяк? Ён напой працоўнага класа, які п'ецца вуснамі ягоных найлепшых прадстаўнікоў! Тут тая самая сітуацыя. Лепшыя прадстаўнікі нашага народа рабілі гэтую газету...

Глеб ЛАБАДЗЕНКА.
Фота аўтара.

P.S. *Пятая частка факсімільнага выдання ўжо з'явілася ў кнігарнях. Пытайцеся! Дарэчы, наклад выдання — 1 тыс. экземпляраў, кошт — каля 150 тыс. руб.*

«Еўрабачанне-2010»

БІЛАН РАСІЮ НЕ ПРАДСТАВІЦЬ

Спявак зняў сваю заяўку на ўдзел у расійскім адборачным туры «Еўрабачання» — ва ўсякім выпадку, менавіта так каментуе падзеі прадзюсар Білана Яна Рудкоўская. Сумеснае рашэнне нібыта было прынятае самім артыстам, прадзюсарам і аўтарам песні Філіпам Кіркоравым. Па другой версіі, заяўку адхіліў аргкамітэт — тэлеканал «Расія», палічыўшы, што іншыя прэтэндэнты будуць знаходзіцца з колішнім пераможцам «Еўрабачання» ў няроўных умовах.

Таксама выпалі са спісу кандыдатаў на пуцёўку ў Осла гурт «Yo Yo» — новы дзявочы праект вядомага прадзюсара Максіма Фадзеева, англамоўны гурт «Plazma» (яго не прапусціла журы пасля паўфінальнага праслухоўвання) і сумнеўнага мінулага мадэль-актрыса Алена Бяркова. Да фіналу папярэдне дапушчаны 25 выканаўцаў, сярод якіх як даволі раскручаныя артысты — Аляксандр Панаётаў (выпускнік праекта «Народны артыст» чатыры гады штурмаваў адборы на «Еўрабачанне» ў Расіі і Украіне), Эд Шульжэўскі (саліст папулярных мюзіклаў «Нотр-Дам дэ Пары» і «Рамэа і Джульета»), дуэт «Сцэнакардыя» (Гран-пры конкурсу «Пяць зорак» у 2005 годзе) і гурт «Princessa Avenue» (напамін пра «Фабрыку зорак-6» і прадзюсара Віктара Дробыша), эпатажны музычны калектыў Пятра Наліча, так і «цёмныя конікі» — новы праект Іосіфа Прыгожына спявачка Алена Ясеніна (добра знаёмая нам як уладальніца 1-й прэміі «Славянскага базару-2008» Алена Валеўская), італьянскі спявак Антанела Кароцца і... гурт «Буранаўскія бабулі» (самыя сапраўдныя бабулі з Удмурціі, многім з якіх па 70 гадоў і болей, аб'яднаныя ў аматарскі фальклорны калектыў!).

Карацей, паглядзець фінальнае шоу расійскага адбору, запланаванае на 7 сакавіка, будзе як мінімум цікава. Тым больш, яго ўбачаць і беларусы — на канале «РТР-Беларусь».

Вікторыя ЦЕЛЯШУК.

Рускіх балерын на конкурсе ўжо бачылі, а вось такіх бабулек — не!

Учреждение образования

«ПОЛЕССКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ УНИВЕРСИТЕТ»

ОБЪЯВЛЯЕТ КОНКУРСЫ НА ЗАМЕЩЕНИЕ ВАКАНТНЫХ ДОЛЖНОСТЕЙ:

1. Проректор по научной работе — 1 ед. Предъявляемые квалификационные требования (в рамках общеустановленных) к кандидату на замещение должности: наличие ученой степени доктора по одной из следующих отраслей наук: экономические, биологические, медицинские.

Кандидаты на замещение должности подают на имя ректора личное заявление с приложением следующих документов: 1) личный листок по учету кадров; 2) автобиография; 3) копии дипломов о высшем образовании, ученой степени, аттестата об ученом звании; 4) список научных трудов и изобретений.

2. Научных работников, с учетом ниже оговоренных квалификационных требований (в рамках общеустановленных):

2.1. Заведующий НИЛ информационных ресурсов — 1 ед. (ученая степень в соответствии с профилем лаборатории);

2.2. Заведующий НИЛ лонгитудинальных исследований — 1 ед. (доктор медицинских или биологических наук);

2.3. Заведующий НИЛ экоагротуризма — 1 ед. (ученая степень в соответствии с профилем лаборатории).

Кандидаты на замещение должностей подают на имя ректора личное заявление с приложением следующих документов: 1) личный листок по учету кадров; 2) автобиография; 3) копии дипломов о высшем образовании, ученой степени, аттестата об ученом звании; 4) характеристика с последнего места работы; 5) список научных трудов и изобретений.

3. Профессорско-преподавательского состава по кафедрам, с учетом ниже оговоренных квалификационных требований (в рамках общеустановленных):

3.1. Кафедра БАНКОВСКОГО ДЕЛА:

Заведующий кафедрой — 1 ед. (доктор наук по профилю кафедры);
Профессор — 1 ед. (доктор наук по профилю кафедры);
Доцент — 4 ед. (кандидат наук по профилю кафедры).

3.2. Кафедра БУХГАЛТЕРСКОГО УЧЕТА, АНАЛИЗА И АУДИТА:

Профессор — 1 ед. (доктор наук по профилю кафедры);
Доцент — 2 ед. (кандидат наук по профилю кафедры).

3.3. Кафедра ВЫСШЕЙ МАТЕМАТИКИ И ИНФОРМАЦИОННЫХ ТЕХНОЛОГИЙ:

Заведующий кафедрой — 1 ед. (доктор наук по профилю кафедры);
Профессор — 1 ед. (доктор наук по профилю кафедры);
Доцент — 3 ед. (кандидат наук по профилю кафедры).

3.4. Кафедра ИНОСТРАННЫХ ЯЗЫКОВ:

Профессор — 1 ед. (доктор наук по профилю кафедры);
Доцент — 3 ед. (кандидат наук по профилю кафедры).

3.5. Кафедра ФИНАНСОВ:

Профессор — 1 ед. (доктор наук по профилю кафедры);
Доцент — 3 ед. (кандидат наук по профилю кафедры).

3.6. Кафедра ЭКОНОМИЧЕСКОЙ ТЕОРИИ:

Заведующий кафедрой — 1 ед. (доктор наук по профилю кафедры);
Профессор — 1 ед. (доктор экономических наук);
Доцент — 3 ед. (кандидат экономических наук).

3.7. Кафедра ЭКОНОМИКИ ПРЕДПРИЯТИЙ:

Профессор — 2 ед. (доктор экономических наук);
Доцент — 2 ед. (кандидат экономических наук).

3.8. Кафедра МЕНЕДЖМЕНТА:

Заведующий кафедрой — 1 ед. (доктор экономических наук);
Профессор — 1 ед. (доктор экономических наук);
Доцент — 5 ед. (кандидат экономических наук).

3.9. Кафедра ГУМАНИТАРНЫХ НАУК, ФИЛОСОФИИ И ПРАВА:

Заведующий кафедрой — 1 ед. (доктор наук по профилю кафедры);
Профессор — 1 ед. (доктор по общественным, гуманитарным наукам);
Доцент — 5 ед. (2 кандидата философских наук; 1 кандидат педагогических наук; 1 кандидат наук, специалист в области туризма и гостеприимства; 1 кандидат социологических наук).

3.10. Кафедра ОБЩЕЙ И КЛИНИЧЕСКОЙ МЕДИЦИНЫ:

Заведующий кафедрой — 1 ед. (доктор медицинских наук);
Профессор — 1 ед. (доктор медицинских наук);
Доцент — 3 ед. (кандидат медицинских наук).

3.11. Кафедра БИОТЕХНОЛОГИИ:

Профессор — 2 ед. (1 доктор биологических наук; 1 доктор химических наук);
Доцент — 1 ед. (кандидат химических наук).

3.12. Кафедра ФИЗИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ И СПОРТА:

Заведующий кафедрой — 1 ед. (доктор педагогических наук);
Профессор — 1 ед. (доктор педагогических наук);
Доцент — 2 ед. (кандидат педагогических наук).

Кандидаты на замещение должностей подают на имя ректора личное заявление с приложением следующих документов: 1) личный листок по учету кадров; 2) автобиография; 3) копии дипломов о высшем образовании, ученой степени, аттестата об ученом звании; 4) характеристика с последнего места работы; 5) список научных трудов и изобретений.

Срок подачи заявлений — 1 месяц со дня опубликования объявления.

НАШ АДРЕС:
225710, г. Пинск, ул. Днепровской Флотилии, 23.
Сайт университета: www.psunbrb.by.
Справки по тел.: (8 0165) 31 21 71, 31 21 92.

ЗА «НОРМУ ЖЫЦЦЯ»!

Прамая лінія

Фота Яўгена ПЯСЕЦКАГА.

Ад ужывання да злоўжывання... не, не адзін крок — працяглы шлях, у якога абавязкова ёсць сведкі. Сваякі, напрыклад. Гадамі яны бараць у тое, што ўсё само сабой неяк вырашыцца: адночы «злоўжывальнік» збярэцца з сіламі і... кіне піць. Зборы гэтыя, праўда, рэгулярна адкладваюцца, літаральна да таго часу, калі ўжо, прама скажам, становіцца надта позна: чарка адбірае ў залежнага і сілу, і волю, і розум...

Ёсць розныя формы алкагалізму — піўны, вінны, гарэлачны. Можна спіцца на шампанскім ці каньяку. Пры гэтым кожны выпадак злоўжывання алкаголем мае свае прычыны. А значыць, не існуе і наўрад ці калі-небудзь з'явіцца ўніверсальная пілюля «ад алкагалізму».

Пад агульным наркалагічным наглядам у Беларусі цяпер знаходзяцца 285 тысяч хворых. З іх на ўліку дыспансэрным — 181 тысяча. Гэта ўжо выпадкі выражанай хваробы, з распадам асобы і ўскладненнямі накшталт алкагольнага псіхозу. Уласна дыспансэрны нагляд ажыццяўляецца літаральна за 20 тысячамі — асацыяльнымі элементамі. Пры гэтым звароты ў цэнтры і аддзяленні з нагоды платнага лячэння алкагалізму ў статыстыку пакуль не трапляюць, хоць ад іх вывучэння рэальнага ўзроўню алкагалізацыі насельніцтва дзяржава не адмаўляецца. Тым больш, зніжэння спажывання градусных напояў у краіне не назіраецца. На душу насельніцтва прыпадае каля 12 літраў абсалютнага алкаголю ў год. Сусветная арганізацыя аховы здароўя настойвае на тым, што без пагрозы для нацыі можна гаварыць пра 5-8 літраў.

Паводле афіцыйных звестак, у нас сёння рэгіструецца 43,5 выпадкаў алкагольных псіхозаў на 100 тысяч насельніцтва. Гэта менш, чым заяўляе афіцыйная статыстыка Расіі ці Украіны. Аднак хіба гэта павінна суцішаць? Той, хто жыве з алкаголікам і ведае, што такое алкагольны псіхоз, пагодзіцца: 43 выпадкі — гэта вельмі, вельмі многа.

А на вашы пытанні адказаў загадчык сектара наркалогіі Рэспубліканскага навукова-практычнага цэнтра псіхічнага здароўя, кандыдат медыцынскіх навук Уладзімір МАКСІМЧУК.

☎ — Навагрудскі раён, Канстанцін Паўлавіч. Сыну — 44 гады. У запоі. Ён глуханямы, нервовы, пераканаць ні ў чым немагчыма. Жыве ў Гродне, п'е ўжо гадоў шэсць. Працуе, а як выхадны, дык два дні п'е.

— Спрабавалі калі-небудзь лячыць?

— Не пакуль. Угаворваем, але ж ён глуханямы, надта псіхаваты. Нават прыступ быў алкагольны, ляжаў у гродзенскай бальніцы... П'е, што называецца, да ўпаду...

— Трэба паслядоўна, настойліва ўгаворваць сына пайсці на кансультацыю, паколькі нарколаг можа выпісаць прэпараты, падчас ужывання якіх піць будзе цяжка: цяга знізіцца. Я параіў бы вам звярнуцца ў Гродзенскую абласную клінічную бальніцу, у аддзяленне наркалогіі. Адрас установы: праспект Касманаўтаў, 60, корпус 6. Можаце спаслацца на «прамую лінію» і звярнуцца непасрэдна да галоўнага ўрача Аляксандра Якаўлевіча Канаваленкі.

☎ — Шаркоўшчына, Галіна Уладзіміраўна. Пяць разоў сына кадзіравалі, і няма толку. Што рабіць?

— Калі адны метады псіхатэрапіі ўжо не дапамагаюць, значыць, трэба класці сына ў стацыянар, прымяняць іншыя стандартныя, класічныя метады лячэння. Можаце звяртацца ў Віцебскую абласную бальніцу.

— Мне сказалі, што без накіравання туды не трапіць.

— Думаю, павінны прыняць. А можаце пад'ехаць і да нас, у РНПЦ псіхічнага здароўя.

— А можна да вас без накіравання?

— Калі сын сам будзе выказваць жаданне лячыцца, прыедзе з пашпартам, то яму не адмовяць у дапамозе.

— Гэта будзе платна?

— Не. Платна — толькі асобныя метады.

— Колькі можа працягвацца курс?

— У сярэднім тры тыдні, потым можна працягваць лячэнне па месцы жыхарства... Такі экспрэс-метад, як кадзіраванне аднаразна вашаму сыну не падыходзіць, так што спрабуйце ўгаварыць яго на іншы варыянт.

☎ — Мядзельскі раён, Алена Францаўна. Я хацела б атрымаць кансультацыю адносна таго, якім чынам угаварыць сына на лячэнне. Яму 32 гады. Дзесьці з таго моманту, як ён паехаў вучыцца ў Мінск, пачаў злоўжываць. Першы раз кадзіраваўся, потым падлячыўся. Усё па просьбе жонкі. Калі ў яго грошай няма, то і не п'е. Як толькі грошы ёсць, будзе піць, пакуль не скончацца. А як нап'ецца, паводзіць сябе абсалютна неадэкватна...

— У гэтым захворванне і праяўляецца: хворы дэманструе адсутнасць усякай устойлівасці, жаданне выпіць заўсёды бярэ верх. Я вам параіў бы паслядоўна, настойліва шукаць кантакт з сынам...

— Я яшчэ хацела сказаць, што не так даўно па ўласным жаданні ён яшчэ раз закадзіраваўся. І вось ужо ўсё — сарваўся... Галоўнае, што пакуль п'е, і на працу не ходзіць...

— Метад кадзіравання вашаму сыну ўжо, напэўна, не падыходзіць. Як правіла, такі метад спрацоўвае на пачатку развіцця залежнасці. Калі ж ёсць рэцыдывы, трэба падбіраць новыя метады. Неабходна паступова, акуратна ўгаворваць сына на лячэнне ў стацыянары.

— А дзе ўсё ж такі мне самой пракансультавацца адносна таго, каб правільна падысці да сына, каб ён мяне пачуў?

— У Мінску можна звярнуцца ў гарадскі наркалагічны дыспансэр, што на вуліцы Гастэлы, 16. Там дадуць кансультацыі менавіта сваякам залежнага чалавека.

☎ — Мінск, Людміла Міхайлаўна. Я званю з-за свайго пляменніка. Ён педагог, але бываюць моманты, калі хацелася б яго падлячыць... Ведаю, што на вуліцы Чагладзэ ёсць платнае і бясплатнае лячэнне алкагольнай залежнасці. Там бясплатна лячыўся сын маёй знаёмай. Але ж яго лячылі толькі аднымі таблеткамі. Не было ні псіхолага, ні псіхатэрапеўта. Толькі што ізаляцыя, а так можна было і дома прымаць лекі... Чаму атрымліваецца так, што ў платным аддзяленні ёсць многае, а бясплатныя паслугі такія слабыя? Навошта дзяржава наогул траціць грошы на такую дапамогу?

— Платны метад лячэння сапраўды прадугледжвае большы аб'ём паслуг...

— І яшчэ. Калі чалавек кладзецца на лячэнне ў дыспансэры, яго ставяць на ўлік, а раз так, то ён губляе работу...

— Вы крыху ўскладняеце... Мы ўжо некалькі гадоў трымаемся ананімнасці ў лячэнні, усё робіцца са згоды хворага. Улік жа мы вядзём для таго, каб было зразумела, хто, калі быў у бальніцы. Улік — гэта рэгістрацыя, і не болей за тое. Клініку ж таксама правяраюць, і мы павінны даваць справаздачу. Калі ж чалавек лечыцца платна, то ён нават у рэгістрацыю не трапляе.

— Калі пляменнік будзе лячыцца бясплатна, яго паставяць на ўлік?

— Калі ён папросіцца не ставіць, то могуць не паставіць. На бальнічным жа лісце будзе пазначаны шыфр установы. Аплачваецца такі ліст на 80 працэнтаў.

— А чаму там, дзе плаціш, лечаць дастойна, а там, дзе бясплатна, — зусім не лечаць?

— Вялікай розніцы ў лячэнні няма. Вы мяркуеце літаральна па адным выпадку... Аднаму бясплатнае лячэнне можа не дапамагчы, а некаму дапаможа. Іншая рэч, платна — гэта значыць, за 30-40 тысяч рублёў у суткі — ідуць лячыцца тыя, хто саспеў для лячэння. Такія хворыя больш адказна ставяцца да працэсу. А ў іншых выпадках, бывае, сваякі прывозяць, маўляў, «рабіце з ім што хочаце», а як толькі таму становіцца лепш, патрабуюць выпісаць. Сваякі часам думаюць, што мы чамусьці павінны за кароткі тэрмін вярнуць ім новага, здаровага чалавека. Так не бывае.

☎ — Салігорск, Таццяна Аляксееўна. Сыну — 36 гадоў. У ЛПП не бяруць па стане здароўя. Некалі развёўся, пачалася дэпрэсія, не лячыўся і пачаў піць. Была яшчэ і траўма галавы. Кадзіравалі не раз... 10 гадоў на маім утрыманстве. Я плачу аліменты... Што з ім рабіць? Як прымусіць працаваць? Ці можна пакласці ў цэнтр?

— Можна прайсці абследаванне наконт інваліднай групы. Акрамя таго, у Салігорску ёсць псіханеўралагічны дыспансэр — па вуліцы Каржа, 1. Можаце звярнуцца туды, а можаце ў Мінск пад'ехаць, у наш РНПЦ псіхічнага здароўя — Даўгінаўскі тракт, 152. Калі паедзеце без накіравання з салігорскага дыспансэра, звяртайцеся, калі ласка, у арганізацыйна-метадычны аддзел.

☎ — Мінск, Надзея Канстанцінаўна. Ці можна каго-небудзь са спецыялістаў-нарколагаў цэнтра запрасіць да нас, у Беларускі дзяржаўны эканамічны ўніверсітэт, з лекцыямі?

— У нас пры Мінскім гарадскім наркалагічным дыспансэры па адрасе: вул. Гастэлы, 16, ёсць аддзел санітарна-асветніцкай работы. Пазваніце, калі ласка, па нумары 203 56 56 і пакіньце заяву на лекцыю.

☎ — Мінск, Мікалай. Ці можна прымаць якія-небудзь лекі для лячэння алкагалізму ў хатніх умовах?

— У першую чаргу трэба прымаць полівітамінныя комплексы. Можна ўжываць розныя заспакаяльныя сродкі — транквілізатары, бензадыязепіны, а таксама аскарбінавую кіслату, актываваны вугаль. Ёсць яшчэ такая народная методыка: з'ядаць па шэсць-восем лімонаў з мёдам у дзень. Гэта, безумоўна, калі няма ніякіх праблем са страўнікава-кішачным трактам. Вялікая колькасць вітаміну С паніжае жаданне выпіць. Можна ўжываць настоі шыпшыны, сухацвету (бяссмертніку), сіроп чорнай парэчкі. Ёсць яшчэ такая трава як баранец. Калі выпіць яе настой, атрымаеш стойкае адхіленне. Праўда, баранец дае і пабочныя непрыемныя эфекты. Мяркуецца, што лепш уздзейнічае тая трава, што атрымала паболей сонца, сабрана ў паўднёвых краінах. Прадаецца ў аптэках і такая біялагічна актыўная дабаўка, як прапратэн. Яна таксама аказвае сваё станоўчае дзеянне ў сэнсе зніжэння цягі. Усё пералічанае можа быць эфектыўным, дапамагчы чалавеку не піць, спыніцца на пачатку фарміравання залежнасці, на стадыі п'янства. Лепш за ўсё звярнуцца да спецыяліста, паколькі самалячэнне не заўсёды можа быць правільным і эфектыўным.

Аднак, вельмі важна, каб усё гэта было дапаўненнем да ўнутранай праграмы чалавека не ўжываць алкаголь у прынцыпе. Псіхалагічна залежнаму трэба ўсяляк замацоўвацца ў сваёй мэце, прыдумваць, напрыклад, чым запоўніць вольны час, абзавесціся новым хобі, больш працаваць. І харчавацца, дарэчы, рэгулярна. Рэгулярнае харчаванне будзе спрыяць адсутнасці звычкі выпіць. Голад правакуе цягу. Калі ж усё пералічанае не спрацоўвае, значыць, алкагалізм пайшоў развівацца далей.

— А калі проста закадзіравацца?

— Механічныя, пад ціскам блізкіх, паходы залежнага на кадзіраванне не дапамогуць. Хворы будзе рабіць гэта дзеля гэтых блізкіх, — каб толькі адвязаліся. Сама хвароба нараджае ў чалавека ўнутраны пратэст. Безумоўна, з хваробай жыць лягчэй, пітушчы атрымлівае больш задавальнення, не прымае нічога блізка да сэрца. Алкагалізм — гэта ўнутраная абарона, і пераадолець яе вельмі складана. Запалохваннем, крыкамі тут нічога не дасягнуць. Асабліва складана з людзьмі нізкага сацыяльнага статусу. Чым больш разнапланавы, інтэлектуальна развіты чалавек, тым больш шанцаў падабраць да яго ключ і перамагчы ягоную ўнутраную абарону.

☎ — Віцебская вобласць, Дыяна. У якіх выпадках хворага абавязкова паставяць на ўлік?

— Калі меў месца алкагольны псіхоз, учынена правапарушэнне або ёсць буйныя паводзіны, а таксама калі размова ідзе аб нарказалежнасці, наяўнасці ВІЧ-інфекцыі, сіфілісу. А ва ўсіх астатніх выпадках — толькі рэгістрацыя. Такая інфармацыя нікуды не паведамляецца... Ёсць, праўда, шэраг прафесій, калі нарколагі пакідаюць за сабой права агледзець чалавека.

— А праз які час здымаюць з уліку?

— Праз тры гады, калі ўвесь гэты час не было рэцыдыву. На першым годзе ўрач мае права выклікаць для агляду, правяраць, ці выконваюцца яго рэкамендацыі.

Святлана БАРЫСЕНКА,
Вольга ШАЎКО.

(Працяг будзе.)

ДРЭННЫ НАСТРОЙ СПРЫЯЕ РАЦЫЯНАЛЬНАМУ МЫСЛЕННЮ

Пра нас

Негатыўныя эмоцыі спрыяюць крытычнаму мысленню. Да такой высновы прыйшла група аўстралійскіх вучоных у выніку праведзенага даследавання.

Яны выклікалі ва ўдзельнікаў эксперыменту добры ці дрэнны настрой, дэманструючы ім адпаведныя фільмы, а таксама прапаноўваючы ўспомніць аб прыемных і непрыемных падзеях у іх жыцці. Потым прасілі людзей ацаніць праўдзівасць некаторых «урбаністычных легендаў» і чутак. Высветлілася, што добраахвотнікі, якія былі ў дрэнным настроі, менш схільныя давяраць атрыманай інфармацыі, чым тыя, хто адчуваў станоўчыя эмоцыі.

Даследчыкі таксама ўстанавілі, што дрэнны настрой у меншай ступені спрыяў прыняццю спантанных рашэнняў, якія грунтуюцца на расавых ці рэлігійных прымхах.

Удзельнікі даследавання, якія адчувалі негатыўныя эмоцыі, дапускалі менш недакладнасцяў, калі іх прасілі ўспомніць пэўныя падзеі. Акрамя таго, добраахвотнікі з гэтай групы лепш аргументавалі сваё меркаванне ў пісьмовым выглядзе.

Навукоўцы мяркуюць: вынікі даследавання сведчаць пра тое, што не вельмі добры настрой спрыяе ўважліваму і ўдумліваму стаўленню да інфармацыі, а таксама забяспечвае больш практычны, кампрамісны і паспяховы стыль зносінаў. У сваю чаргу, пазітыўна настроены чалавек схільны праяўляць гнуткасць мыслення, творча ставіцца да справы і займацца сумеснай з іншымі людзьмі дзейнасцю.

АБ'ЁМ ТАЛІІ ЗАЛЕЖЫЦЬ АД УЗРОЎНЮ ДАХОДАЎ

Мексіканцы прызнаныя самымі тоўстымі людзьмі ў свеце. Па афіцыйных звестках 70 працэнтаў насельніцтва Мексікі церпяць ад празмернай паўнаты. Характэрна, што такі ж паказчык адзначаецца і сярод дзяцей ва ўзросце ад 5 да 11 гадоў. За апошнія 30 гадоў колькасць мексіканцаў з залішняй вагой цела павялічылася ўтрая. Для барацьбы з залішняй вагой цела ў сваіх грамадзян улады заключылі нацыянальнае пагадненне з мясцовымі кампаніямі па вытворчасці прадуктаў харчавання. Жыхарам краіны рэкамендавана штодня займацца фізічнымі практыкаваннямі сама меней паўгадзіны, спажываць у ежу больш гародніны і садавіны, сачыць за сваёй вагой і скараціць у рацыёне харчавання колькасць высокакаларыйных прадуктаў.

Як паведамляюць замежныя інфармагенцтвы, у ЗША ад залішняй вагі церпяць 68 працэнтаў насельніцтва, сярод іх 34 працэнты хворыя на атлусценне. Асаблівую занепакоенасць у амерыканскіх медыкаў выклікае тая акалічнасць, што 17 працэнтаў дзяцей ва ўзросце, старэйшым за два гады, таксама хворыя на атлусценне, а сярод немаўлят і дзяцей ва ўзросце да двух гадоў гэты паказчык складае 10 працэнтаў. Пры гэтым аб'ём таліі амерыканцаў напрамую залежыць ад узроўню іх даходаў — чым людзі бяднейшыя, тым большая іх вага.

ДАПАМАЖЫ СВАЙМУ АРГАНІЗМУ... ШКЛЯНКАЙ ЧЫСТАЙ ВАДЫ

На думку спецыялістаў з Вялікабрытаніі, усе папулярныя спосабы ачышчэння арганізма — марная трата часу і грошай.

Напрыклад, альтэрнатыўная медыцына прапануе ачышчаць арганізм пры дапамозе траў, электрычнасці і электрамагнітных хваляў. У Японіі надзвычай папулярнае ачышчэнне арганізма з дапамогай пластыру, які ўтрымлівае розныя травы і прымацоўваецца да стапы. Гэты пластыр імкліва набірае папулярнасць таксама ў ЗША і іншых краінах. Вытворцы сцвярджаюць, што пластыр паступова выцягвае з арганізма таксіны, хоць няма ніякіх навуковых доказаў таго, што пластыр сапраўды выводзіць таксіны ці спраўляецца з гэтай задачай лепш, чым ныркі і печань.

Не менш распаўсюджаны і спецыяльныя дыеты для ачышчэння арганізма: лічыцца, што яны дапамагаюць палепшыць фізічнае здароўе, псіхічны стан, стымулююць працэс стрававання, зніжаюць вагу і павышаюць супраціўляльнасць хваробам. Звычайна ачышчальная дыета ўключае ў сябе вялікую колькасць гародніны і садавіны, а прадукты не падвяргаюцца кулінарнай апрацоўцы. Чалавеку рэкамендуюць піць больш вады, адмовіцца ад алкагольных напіткаў і кавы. Мяркуецца, што ачышчэнню арганізма спрыяюць таксама галаданне, ужыванне сырых прадуктаў і нізкакаларыйная дыета.

Паводле меркавання спецыялістаў навуковага аддзела Food Standards Agency (Вялікабрытанія), самае лепшае, што мы можам зрабіць для свайго арганізма — гэта выпіць пару шклянак чыстай вады, трохі паварушыцца і замяніць фастфуд і паўфабрыкаты якаснай хатняй ежай. Чалавечая печань і сама спраўляецца з ачышчэннем ад ядаў і таксінаў, таму ўсе размовы пра спецыяльнае ачышчэнне бессэнсоўныя. Лепш выкінуць з галавы ачышчальныя дыеты, не траціць грошы на спецыяльныя біялагічна актыўныя дабаўкі, а купіць сабе што-небудзь сапраўды прыемнае, напрыклад, дыск з добрай музыкай...

Надзея НІКАЛАЕВА.

ОТКРЫТОЕ АКЦИОНЕРНОЕ ОБЩЕСТВО «АКТАМИР»

СООБЩАЕТ О ПРОВЕДЕНИИ 25 марта 2010 г. ОЧЕРЕДНОГО ГОДОВОГО ОБЩЕГО СОБРАНИЯ АКЦИОНЕРОВ

Повестка дня:

1. Об итогах деятельности ОАО «Актамир» за 2009 год.
2. Отчет Ревизионной комиссии.
3. Утверждение годового отчета, бухгалтерских балансов, счетов прибыли и убытков по итогам работы за 2009 год.
4. Об утверждении направлений распределения прибыли и о выплате дивидендов за 2009 год. Определение направлений использования чистой прибыли на 2010 год и 1 квартал 2011 года.
5. Об избрании членов Наблюдательного совета и Ревизионной комиссии ОАО «Актамир».
6. О внесении изменений и дополнений в Устав ОАО «Актамир».
7. Об утверждении регламента работы ОАО «Актамир» с реестром владельцев ценных бумаг.
8. О рассмотрении событий по внеоборотным активам.

Место проведения собрания: г. Москва, 1-й Кирпичный пер., д. 2.

Начало собрания в 10.00 (время московское).

Список акционеров, имеющих право на участие в собрании, будет составлен по данным реестра акционеров на 5 марта 2010 года.

Регистрация участников будет проводиться с 9.45 по месту проведения собрания.

Лица, имеющие право на участие в собрании, могут ознакомиться с материалами к собранию с 16 марта 2010 года в рабочие дни с 16.00 до 17.00 по месту нахождения ОАО «Актамир»: г. Минск, пер. Бехтерева, 10, а в день проведения собрания — по месту его проведения.

Участникам собрания необходимо иметь при себе: акционерам общества — паспорт или другой документ, удостоверяющий личность; представителям акционеров — паспорт и доверенность. УНП 100097980

УП «МИНСКИЙ ГОРОДСКОЙ ЦЕНТР НЕДВИЖИМОСТИ» 19 марта 2010 года

ПОВТОРНО ПРОВОДИТ ОТКРЫТЫЙ АУКЦИОН

по продаже обращенного в доход государства здания столовой, расположенного по адресу: г. Минск, ул. Долгобродская, д. 17 (двухэтажное кирпичное здание общей площадью 1 764 кв. м, год постройки – 1962).

Начальная цена – 3 826 462 680 белорусских рублей.

К участию в аукционе допускаются юридические и физические лица, предоставившие организатору аукциона следующие документы:

заявление на участие в аукционе; заявление об ознакомлении с документами, продаваемым имуществом, порядком проведения аукциона; копии учредительных документов (для юридических лиц) и свидетельства о регистрации (для юридических лиц и индивидуальных предпринимателей); соглашение о правах и обязанностях сторон в процессе подготовки и проведения аукциона (в двух экземплярах); заверенную банком копию платежного поручения, подтверждающего внесение задатка; а также иные документы в соответствии с порядком проведения аукциона.

Задаток в размере 200 000 000 белорусских рублей перечисляется на расчетный счет УП «Минский городской центр недвижимости» № 3012024570010 в филиале ОАО «БПС-Банк» по Минской области, г. Минск, бульвар им. В. Мулявина, 6, код 153001331; УНП 190398583.

Победителем торгов признается участник, предложивший наивысшую цену за продаваемый объект. Процедура проведения торгов указана в порядке проведения аукциона.

Оплата объекта осуществляется в течение срока, указанного в протоколе о результатах аукциона. Аукцион состоится **19 марта 2010 года** в 15.00 по адресу: г. Минск, ул. К. Маркса, 39, зал аукционов. Прием документов, а также консультации по вопросам участия в аукционе осуществляются **с 03.03.2010 по 17.03.2010** включительно в рабочие дни с 09.00 до 18.00 (в пятницу – до 16.45) по адресу: г. Минск, ул. К. Маркса, 39, каб. 6.

Телефоны для справок: (017) 227 48 36, 227 40 22.

ИНФОРМАЦИЯ О ПРОВЕДЕНИИ АУКЦИОНА БЕЗ УСЛОВИЙ ПО ПРОДАЖЕ ИМУЩЕСТВА, ОБРАЩЕННОГО В ДОХОД ГОСУДАРСТВА

Адрес объекта и его наименование	- здание котельной общей площадью 178 кв. м, год постройки – 1971, стены кирпичные, перекрытия железобетонные; - здание мехмастерской общей площадью 604 кв. м; год постройки – 1977; - здание конторы общей площадью 308 кв. м, год постройки – 1971, стены кирпичные, перекрытия железобетонные, крыша шиферная; - здание лесопильного цеха общей площадью 308 кв. м, год постройки – 1971; - здание столярной мастерской общей площадью 355 кв. м, год постройки – 1971; - насосная установка, год ввода в эксплуатацию – 1990; - теплотрасса, год ввода в эксплуатацию – 1991. Объекты расположены по адресу: Минская обл., г. Вилейка, ул. Стахановская, 225. Объекты продаются одним лотом. Начальная цена 344 600 000 рублей.
Продавец	Комиссия по работе с имуществом, обращенным в доход государства при Вилейском райисполкоме
Организатор аукциона	Строительное инвестиционно-коммунальное унитарное предприятие «УКС-Сервис»
Сумма задатка	10 % от начальной цены на р/с 3012190930030 в отделении 932 ОАО «Белинвестбанк», г. Молодечно, код 739, УНН 600182305, ОКПО 04064333, получатель: СИКУП «УКС-Сервис»
Порядок оплаты за объект Победителем аукциона	Оплата в размере цены продажи объекта (за вычетом задатка) в течение 2 месяцев и 25 дней на р/с СИКУП «УКС-Сервис»
Документы, представляемые для участия в аукционе	Заявление на участие в аукционе, соглашение о правах и обязанностях сторон в процессе подготовки и проведения аукциона в 2-х экземплярах, заверенная банком копия платежного документа, подтверждающего внесение задатка; юридическим лицам – копия учредительных документов и свидетельства о регистрации, заверенные нотариально, доверенность, выданная представителю юридического лица; физическим лицам – паспорт или иной документ, удостоверяющий личность, справка ГНИ об отсутствии задолженности по подоходному налогу.
Конечный срок и адрес приема заявок	02.04.2010 г., до 16.00, г. Молодечно, ул. Мира, 15, каб. 1, СИКУП «УКС-Сервис», тел. (8 0176) 75 16 09, 75 19 20 (факс)
Дата, время и место аукциона	05.04.2010 г. в 15.00, г. Молодечно, ул. Мира, 15, СИКУП «УКС-Сервис»
	Аукцион состоится при наличии одного участника на один лот.

УП «МИНСКИЙ ГОРОДСКОЙ ЦЕНТР НЕДВИЖИМОСТИ» (организатор аукциона) 25 марта 2010 года

ПОВТОРНО ПРОВОДИТ ОТКРЫТЫЙ АУКЦИОН

по продаже единым лотом принадлежащего ЗАО «Минский инструментальный завод» (продавец) имущества оздоровительного лагеря «Восток», расположенного по адресу: Минская область, Минский район, Острошицко-Городокский с/с, западнее д. Острошицкий Городок.

В состав лота входит следующее имущество:

№ п/п	Наименование и характеристики продаваемого имущества
1.	Корпус № 1-клуб (здание специализированное культурно-просветительного и зрелищного назначения) площадью 389,4 кв. м, инв. номер 600/С-120065
2.	Корпус № 2 (здание специализированное для лечебно-профилактических и санаторно-курортных целей) площадью 152,0 кв. м, инв. номер 600/С-120064
3.	Корпус № 3 (здание специализированное для лечебно-профилактических и санаторно-курортных целей) площадью 144,8 кв. м, инв. номер 600/С-120063
4.	Корпус № 4 (здание специализированное для лечебно-профилактических и санаторно-курортных целей) площадью 148,5 кв. м, инв. номер 600/С-120062
5.	Корпус № 5 (здание специализированное для лечебно-профилактических и санаторно-курортных целей) площадью 199,2 кв. м, инв. номер 600/С-120061
6.	Корпус (8 комнат) № 6 (здание специализированное для лечебно-профилактических и санаторно-курортных целей) площадью 229,2 кв. м, инв. номер 600/С-120060
7.	Корпус (8 комнат) № 7 (здание специализированное для лечебно-профилактических и санаторно-курортных целей) площадью 211,6 кв. м, инв. номер 600/С-120059
8.	Корпус хозяйственный (здание нежилое) площадью 90,3 кв. м, инв. номер 600/С-120056
9.	Кухня-склад (здание специализированное для общественного питания) площадью 31,1 кв. м, инв. номер 600/С-120057
10.	Столовая (здание специализированное для общественного питания) площадью 388,3 кв. м, инв. номер 600/С-120052
11.	Цех предварительной очистки картофеля (здание нежилое) площадью 22,3 кв. м, инв. номер 600/С-120055
12.	Овощехранилище с подвалом (здание специализированное складов, торговых баз, баз материально-технического снабжения, хранилищ) площадью 91,7 кв. м, инв. номер 600/С-120058
13.	Медпункт (здание специализированное для лечебно-профилактических и санаторно-курортных целей) площадью 127,7 кв. м, инв. номер 600/С-120054
14.	Спальный корпус на 72 места (незавершенное законсервированное капитальное строение) площадью 1584,4 кв. м

Имущество, входящее в состав лота, расположено на земельном участке площадью 5,1124 га, кадастровый номер 623685206101000889.

Начальная цена – 1 325 848 000 белорусских рублей без учета НДС.

К участию в аукционе допускаются юридические и физические лица, предоставившие организатору аукциона следующие документы:

заявление на участие в аукционе; заявление об ознакомлении с документами, продаваемым имуществом, порядком проведения аукциона; заверенные копии учредительных документов (для юридических лиц) и свидетельства о регистрации (для юридических лиц и индивидуальных предпринимателей); соглашение о правах и обязанностях сторон в процессе подготовки и проведения аукциона (в двух экземплярах); заверенную банком копию платежного поручения, подтверждающего внесение задатка; а также иные документы в соответствии с порядком проведения аукциона.

Задаток в размере 130 000 000 белорусских рублей перечисляется на расчетный счет УП «Минский городской центр недвижимости» № 3012024570010 в филиале ОАО «БПС-Банк» по Минской области, г. Минск, код 153001331, УНП 190398583.

Победителем торгов признается участник, предложивший наивысшую цену за продаваемый лот. Процедура проведения торгов указана в порядке проведения аукциона.

Договор купли-продажи между продавцом и победителем торгов подписывается в течение 10 календарных дней с даты проведения аукциона.

Оплата стоимости приобретенного имущества осуществляется в срок, указанный в договоре купли-продажи, по согласованию с продавцом.

Аукцион состоится **25 марта 2010 года в 11.00** по адресу: г. Минск, ул. К. Маркса, 39, зал аукционов. Прием документов, а также консультации по вопросам участия в аукционе осуществляются **с 03.03.2010 по 23.03.2010** в рабочие дни с 09.00 до 18.00 (в пятницу – до 16.45) по адресу: г. Минск, ул. К. Маркса, 39, каб. 6.

Телефоны для справок:
(017)227 48 36 – УП «Минский городской центр недвижимости»;
(029)110 90 02 – ЗАО «Минский инструментальный завод».

Сайт в интернете: www.mgcn.by

УП «МИНСКИЙ ГОРОДСКОЙ ЦЕНТР НЕДВИЖИМОСТИ» 19 марта 2010 года

ПОВТОРНО ПРОВОДИТ ОТКРЫТЫЙ АУКЦИОН

по продаже двухэтажного кирпичного здания с инвентарным номером 500/С-17147 общей площадью 374,2 кв. м, расположенного по адресу: г. Минск, ул. Ангарская, д. 5, корп. 6.

Начальная цена – 914 417 100 белорусских рублей. Площадь земельного участка 0,0739 га.

На продаваемое здание обращено взыскание в счет неисполненного налогового обязательства, неуплаченных пеней и примененных экономических санкций.

К участию в аукционе допускаются юридические и физические лица, предоставившие организатору аукциона следующие документы:

заявление на участие в аукционе; заявление об ознакомлении с документами, продаваемым имуществом, условиями проведения аукциона; копии учредительных документов (для юридических лиц) и свидетельства о регистрации (для юридических лиц и индивидуальных предпринимателей); соглашение о правах и обязанностях сторон в процессе подготовки и проведения аукциона (в двух экземплярах); заверенную банком копию платежного поручения, подтверждающего внесение задатка; а также иные документы в соответствии с условиями проведения аукциона.

Задаток в размере 90 000 000 белорусских рублей перечисляется на расчетный счет УП «Минский городской центр недвижимости» № 3012024570010 в филиале ОАО «БПС-Банк» по Минской области, г. Минск, бульвар им. В. Мулявина, 6, код 153001331; УНП 190398583.

Победителем торгов признается участник, предложивший наивысшую цену за продаваемый объект. Порядок проведения торгов указан в условиях проведения аукциона.

Оплата объекта осуществляется в течение срока, указанного в протоколе о результатах аукциона. Аукцион состоится **19 марта 2010 года** в 16.00 по адресу: г. Минск, ул. К. Маркса, 39, зал аукционов. Прием документов, а также консультации по вопросам участия в аукционе осуществляются **с 03.03.2010 по 17.03.2010** включительно в рабочие дни с 09.00 до 18.00 (в пятницу – до 16.45) по адресу: г. Минск, ул. К. Маркса, 39, каб. 6.

Телефон для справок: (017) 227 48 36.
Сайт в интернете: www.mgcn.by.

УП «МИНСКИЙ ГОРОДСКОЙ ЦЕНТР НЕДВИЖИМОСТИ» 19 марта 2010 года

ПОВТОРНО ПРОВОДИТ ОТКРЫТЫЙ АУКЦИОН

по продаже изолированного помещения (вспомогательное (подсобное) помещение № 1 Н общей площадью 251,14 кв. м, инвентарный номер 500/D-694957), принадлежащего ОАО «Камволь» и расположенного по адресу: г. Минск, ул. Солнечная, д. 30.

Начальная цена – 682 964 100 белорусских рублей.

К участию в аукционе допускаются юридические и физические лица, предоставившие организатору аукциона следующие документы:

заявление на участие в аукционе; заявление об ознакомлении с документами, продаваемым имуществом, порядком проведения аукциона; копии учредительных документов (для юридических лиц) и свидетельства о регистрации (для юридических лиц и индивидуальных предпринимателей); соглашение о правах и обязанностях сторон в процессе подготовки и проведения аукциона (в двух экземплярах); заверенную банком копию платежного поручения, подтверждающего внесение задатка; а также иные документы в соответствии с порядком проведения аукциона.

Задаток в размере 60 000 000 белорусских рублей перечисляется на расчетный счет УП «Минский городской центр недвижимости» № 3012024570010 в филиале ОАО «БПС-Банк» по Минской области, г. Минск, бульвар им. В. Мулявина, 6, код 153001331; УНП 190398583.

Победителем торгов признается участник, предложивший наивысшую цену за продаваемый объект. Процедура проведения торгов указана в порядке проведения аукциона.

Оплата объекта осуществляется в течение срока, указанного в протоколе о результатах аукциона. Аукцион состоится **19 марта 2010 года** в 15.30 по адресу: г. Минск, ул. К. Маркса, 39, зал аукционов. Прием документов, а также консультации по вопросам участия в аукционе осуществляются **с 03.03.2010 по 17.03.2010** включительно в рабочие дни с 09.00 до 18.00 (в пятницу – до 16.45) по адресу: г. Минск, ул. К. Маркса, 39, каб. 6.

Телефоны для справок: (017) 227 48 36, 227 40 22.

ИЗВЕЩЕНИЕ О ПРОВЕДЕНИИ АУКЦИОННЫХ ТОРГОВ

РУП «БЕЛСПЕЦКОНТРАКТ» проводит 3-й открытый повторный аукцион по продаже имущества республиканской собственности 12 марта 2010 года

Лот	Наименование техники	Местонахождение объекта	Год выпуска	Пробег в км/ наработка в м/ч, (износ)	Начальная цена продажи (руб.)	Сумма задатка, (руб.)
1	2	3	4	5	6	7
23.	Аэродромная железобетонная плита ПАГ-18, 4 кат., партия — 20 штук	г. Лида в/часть 19764	1977	–	5 600 000	560 000
23А	Аэродромная железобетонная плита ПАГ-18, 4 кат., партия — 20 штук	г. Лида, в/часть 19764	1977	–	5 600 000	560 000
23Б	Аэродромная железобетонная плита ПАГ-18, 4 кат., партия — 27 штук	г. Лида, в/часть 19764	1977	–	7 560 000	756 000

Аукцион состоится по адресу: г. Минск, ул. Казинца, 2, 6-й этаж, **в 11.00 12 марта 2010 г.**

К участию в аукционе допускаются юридические лица, индивидуальные предприниматели и физические лица, оплатившие задаток и подавшие заявление на участие в аукционе, учредительские и другие необходимые документы до 17.00 10 марта 2010 года.

Победитель аукциона обязан:

1. Заключить договор купли-продажи 12 марта 2010 г.
2. Произвести оплату стоимости движимого имущества разовым платежом в течение 5-ти банковских дней со дня подписания договора купли-продажи.

Задаток и денежные средства победителем лота перечисляются на расчетный счет РУП «Белспецконтракт»: 3012008660018, код 357, в Октябрьском отд. ОАО «БПС-Банк» г. Минск, ул. Чкалова, 18/1, УНП 101099370. **Без НДС. Справки по тел.: (017) 278 06 97, факс 224 20 01. Наш адрес в интернете: www.belspeckontrakt.com.**

Міністэрства інфармацыі Рэспублікі Беларусь выказвае глыбокія спачуванні намесніку Міністра Лапцёнку Ігару Мікалаевічу і яго сям'і ў сувязі з напаткаўшым іх вялікім горам — смерцю МАЦІ ЖОНКІ.

Калектыў рэдакцыі газеты «Звязда» выказвае шчырыя спачуванні намесніку Міністра Міністэрства інфармацыі Рэспублікі Беларусь Лапцёнку Ігару Мікалаевічу і яго сям'і ў сувязі з напаткаўшым іх вялікім горам — смерцю МАЦІ ЖОНКІ.

У МІНСК З'ЕХАЛІСЯ «МІС»

Фота Сяргея ЧОРНАГА.

Пачатак вясны, нягледзячы на надвор'е, аказаўся цёплым — прынамсі для 30 фіналістак Нацыянальнага конкурсу прыгажосці «Міс Беларусь-2010». Арганізатары далі прыгажуням з усіх рэгіёнаў нашай краіны магчымасць адчуць сябе калі не ўжо каралевамі, то ва ўсякім разе чаканымі VIP-гасцямі. Да гатэля «Вікторыя», які на бліжэйшыя два месяцы заменіць дзяўчатам дом, канкурсантак прывезлі бялюткія лімузіны, швейцары праводзілі ўсіх па чырвонай дывановай дарожцы, а ўсярэдзіне ўдзельніцам прапаноўвалі па келіху шампанскага.

Зрэшты, гэта «баляванне» было нядоўгім — у той жа дзень, расказала кіраўнік дырэкцыі спецпраектаў канала АНТ Анжэліна Мікульская, у дзяўчат адбыўся агульны збор і сустрэча са стылістамі, а ўжо ўчора канкурсанткі прыступілі да рэпетыцый. Расклад заняткаў даволі жорсткі: штодня адбываюцца ўрокі харэаграфіі, дэфіле, акцёрскага майстэрства, з удзельніцамі працуюць мадэльеры, фатографы, псіхолагі; пазней да іх далучацца трэнеры, якія будуць рыхтаваць прыгажунь да спаборніцтва ў намінацыі «Міс спорт», і педагогі па творчых дысцыплінах, якія дапамогуць раскрыць здольнасці дзяўчат з прыцэлам на намінацыю «Міс талент». Таксама яшчэ да розыгрышу галоўнай кароны «Міс Беларусі» стануць вядомыя ўладальніцы тытулаў «Міс топ-мадэль», «Міс фота» і «Міс дабрачыннасць». З двух месяцаў падрыхтоўкі толькі 8 сакавіка, у гонар свята, стане для дзяўчат паўнацэнным выхадным.

Нагадаем, сёлета прыкладна з тысячы прэтэндэнтак з розных куткоў Беларусі журы адабрала для ўдзелу ў фінале Нацыянальнага конкурсу прыгажосці па 6 дзяўчат з Мінска і Мінскай вобласці, 5 прадстаўніц Гомельшчыны, 4 — з Гродзенскай вобласці, па 3 — з Брэстчыны, Віцебшчыны і Магілёўшчыны. Пры тым упершыню абсалютная большасць канкурсантак — брунеткі, канкурэнцыю ім складаюць усяго 5 светлавалосых дзяўчат.

Фінал конкурсу «Міс Беларусь-2010» адбудзецца 30 красавіка ў сталічным Палацы спорту. Аднак тэлеверсія конкурсу пачнецца на тэлеканале АНТ амаль на месяц раней, 28 сакавіка — першае шоу нагадае пра самыя яркія моманты кастынгу, а чатыры наступныя ў падрабязнасцях прадставяць намінацыі «Міс спорт», «Міс талент», «Міс топ-мадэль» і «Міс фота».

Вікторыя ЦЕЛЯШУК.

СНЕГ СЫХОДЗІЦЬ — СЕТКА ЗНІКАЕ

На абочыне аўтамагістралі Брэст—Мінск каля в. Радковічы была нацягнута сетка для затрымання снегу. Такім чынам дарожнікі ахоўвалі праезную частку магістралі.

І вось 180 метраў гэтай сеткі нехта ўкраў. Напэўна, яна пойдзе на плот, а вось дарожнікі панеслі страты ў 2,5 млн рублёў.

А ДЗЕ ДАКУМЕНТЫ?

Супрацоўнікі міліцыі сумесна з пamежнікамі ў адным з гаражоў па вул. Кар'ернай у Брэсце канфіскавалі кантрабандной бытавой тэхнікі на 38 млн рублёў і гарэлкі на сем мільёнаў.

А каля в. Кашара ў Столінскім раёне затрымалі аўтамашыну, у якой беспрацоўны жыхар Брэста перавозіў 42 вядры мёду (паўтоны) без дакументаў.

Праводзіцца праверка.

Сымон СВІСТУНОВІЧ.

ЗЛАДЗЕІ «СПЕЦЫЯЛІЗАВАЛІСЯ» НА «БМВ»

Каля дваццаці ўладальнікаў аўтамашын «БМВ» пацярпелі ад зламыснікаў у Гродне ў мінулыя выхадныя. Усе іншамаркі «начавалі» каля пад'ездаў жылых дамоў, прычым ніводная з іх не была абсталяваная ахоўнай сігналізацыяй, паведамляе аддзяленне інфармацыі і грамадскіх сувязяў УУС Гродзенскага аблвыканкама.

У ноч на суботу без люстэркаў задняга выгляду, радыёантэнаў і датчыкаў «парктронік» засталіся шэсць аўтамабіляў, што стаялі ў раёне вуліц Савецкіх памежнікаў, Вольгі Саламавай і Фолюш. А наступнай ноччу ўжо на іншых вуліцах горада зладзеі паклалі вока яшчэ на 13 «БМВ», пакінуўшы іх без аналагічных дэталяў, а таксама абмывальнікаў фараў. Зламыснікі пакуль не затрыманыя і таму аўтаўладальнікам варта ўспомніць пра ахоўныя стаянкі.

Барыс ПРАКОПЧЫК.

СКАНВОРД

Склаў Андрэй МІХАЙЛАЎ.

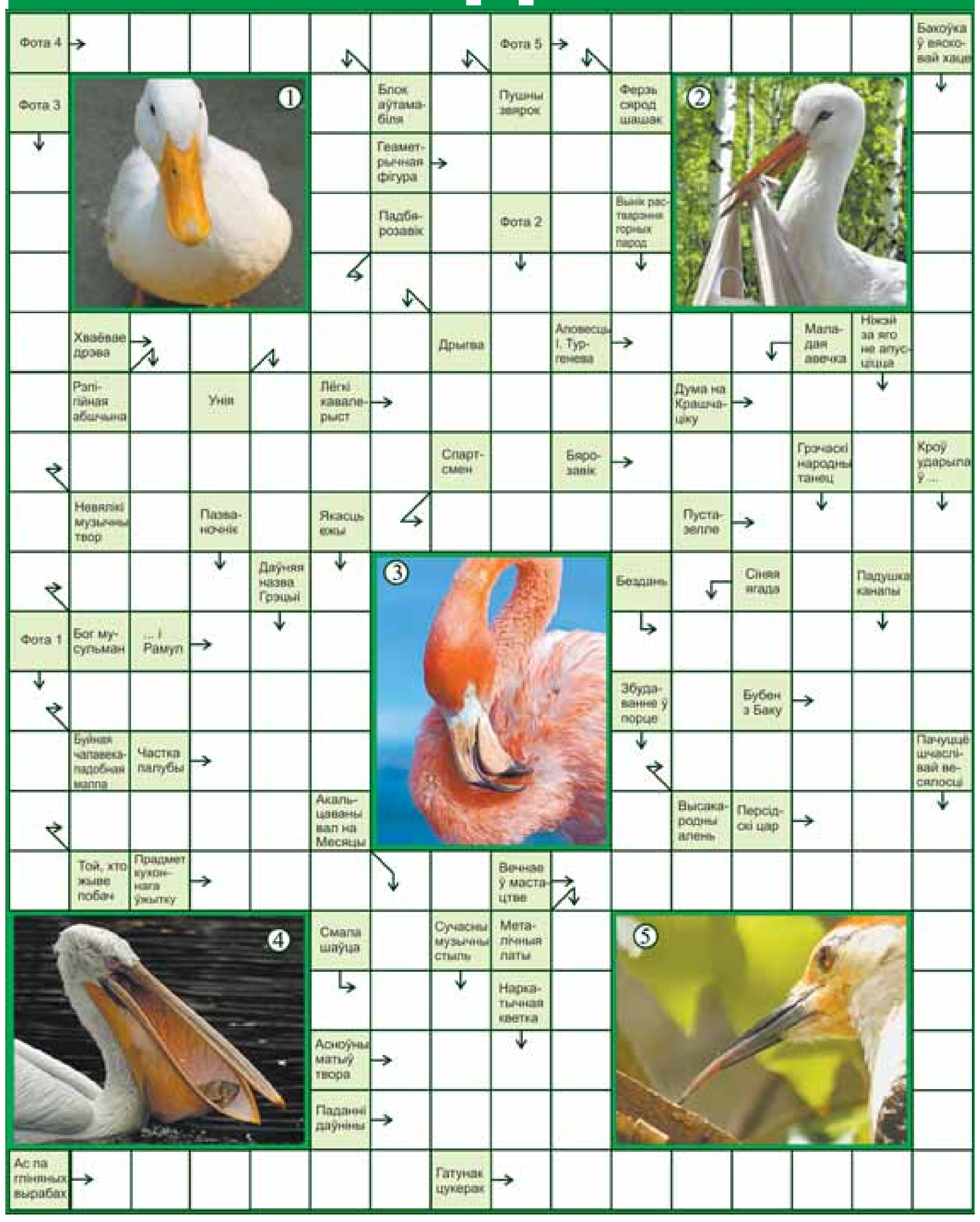

Геаграфія дзелавога супрацоўніцтва: Польшча

Веслаў ПАКЛАДЭК:

«МЫ СУСЕДЗІ І ПАВІННЫ ЗАЎСЁДЫ ІМКНУЦЦА ДА ЛЕПШАГА!»

ДРУГОЕ пасяджэнне Сумеснай польска-беларускай камісіі па эканамічным супрацоўніцтве, якое прайшло ў студзені ў Мінску, адбылося ва ўмовах значнага паніжэння тавараабароту паміж нашымі краінамі. Якія меры для пераадолення негатыўных тэндэнцый і наступнага паспяховага партнёрства былі прапанаваны падчас названага мерапрыемства? На гэтае і іншыя пытанні «Звязды» адказвае кіраўнік аддзела садзейнічання гандлю і інвестыцыям, першы дарадца Пасольства Рэспублікі Польшча ў Рэспубліцы Беларусь Веслаў ПАКЛАДЭК.

— Крызіс сапраўды адбіўся на нашым тавараабароце, — адзначыў спадар Пакладэк. — На пасяджэнні Сумеснай камісіі было прапанавана некалькі мерапрыемстваў, якія змогуць у поўнай ступені інтэнсіфікаваць наша супрацоўніцтва і ўзаемны тавараабмен. Вядома, вынікі не з'явяцца імгненна, для гэтага патрэбен час. Кажучы аб прапановах, мы маем на ўвазе, у першую чаргу, праекты ў беларускай энергэтыцы. У найбліжэйшай будучыні яны павінны ўзмацніць наша ўзаемадзеянне ў эканамічнай галіне, а канкрэтна — стымуляваць рост гандлю паміж нашымі краінамі. Таксама з гэтай мэтай ёсць намер пабудаваць паміж Беларуссю і Польшчай прадуктаправод, па якім будзе пастаўляцца звадкаваны газ на польскі бок. Каб эканоміць на транспарце, прапаноўваецца будаўніцтва паміж населенымі пунктамі Свіслач—Вавілы прадуктаправода працягласцю ў 30—40 кіламетраў. Да іншых дзеянняў, якія ў будучыні могуць станоўча адбіцца на тавараабмене, адносіцца дэкларавання дапамога польскіх установ у прасоўванні беларускіх тавараў на рынак Польшчы, а тым самым і Еўрасаюза.

Беларускі бок падчас пасяджэння камісіі прадэманстраваў свае дадатковыя экспартныя магчымасці, у тым ліку ў металургічнай, электратэхнічнай і сельскагаспадарчай галінах, што было перададзена на разгляд прадстаўнікам польскага бізнесу.

Заўважу, што ў польскага боку ёсць таксама іншыя канструктыўныя прапановы. У прыватнасці, наша кампанія «Фамур» актыўна працуе ў Беларусі і прапануе пачаць сумесную вытворчасць надзейнай і недарагой тэхнікі для шахтаў аб'яднання «Беларуськалій». Польскія прадпрымальнікі бачаць магчымасць укаранення вынікаў іх добрых распрацовак. Калі працэс пойдзе, гэта паўплывае на павелічэнне ўзаемнага тавараабароту, а ў перспектыве гэта тэхніка можа быць і прадметам паставак ў іншыя краіны, напрыклад, у Расію і ва Украіну.

Наступны момант — гэта вяртанне Еўрасаюзам для Беларусі прэферэнцый (GSP), якія яна мела раней. Мы за тое, каб сёлета тут таксама з'явіўся істотны прагрэс, але для гэтага патрэбныя пэўныя дзеянні з беларускага боку. Мы садзейнічаем усяму, што спрые развіццю эканамічных кантактаў Беларусі з Польшчай — членам Еўрасаюза. Бо мы суседзі і ў адносінах паміж нашымі краінамі заўсёды павінны імкнуцца да лепшага.

— Мытны саюз Беларусі, Расіі і Казахстана, безумоўна, стварае новыя ўмовы для развіцця і польска-беларускага супрацоўніцтва, выводзячы яго на якасна новы ўзровень. Гэта пытанне актыўна абмяркоўвалася і на пасяджэнні камісіі. Якія перспектывы бачацца вам у гэтай сувязі?

— Сёння наконт Мытнага саюза пакуль яшчэ складана сказаць нешта канкрэтнае. На жаль, такія арганізацыі нараджаюцца, пераадольваючы шматлікія праблемы. Мы верым, што будуць вынікі, але не варта чакаць іх імгненнага з'яўлення. Для Польшчы, нашага бізнэсу і Еўрасаюза ў цэлым гэта, верагодна ў будучыні, будзе плюсам. Мяркуем, што некаторыя пытанні змогуць узгадніць ужо ў рамках Мытнага саюза. Для нашых прадпрыемстваў станоўчым гэты саюз стане ў тым выпадку, калі будзе працаваць так, як Еўрапейскі саюз. Але на сёння ёсць і адмоўныя праявы пачатку дзейнасці Мытнага саюза. Польскія прадпрымальнікі, якія прыйшлі ў Беларусь як інвестары і атабарыліся ў свабодных эканамічных зонах, сутыкнуліся з праблемай экспарту. У іх з'явіліся шматлікія невядомыя: як іх надалей будуць трактаваць, у якой ступені захаваецца іх статус і г.д. Адсутнасць канкрэтных рашэнняў для захавання стабільнасці працы ў СЭЗ з'яўляецца свайго роду тормазам для прыходу туды новых прадпрыемстваў. Давядзецца трохі пачакаць, каб польскія прадпрымальнікі сталі з аптымізмам глядзець на Мытны саюз.

На пасяджэнні двухбаковай камісіі бакі дамовіліся аб правядзенні ў першым квартале гэтага года ў Варшаве форуму-семінара, у якім возьмуць удзел беларускія прадстаўнікі Міністэрства замежных спраў, Дзяржаўнага мытнага камітэта, Міністэрства эканомікі. Беларускі бок паспрабуе паказаць прынцыпы працы Мытнага саюза і падзяліцца вопытам першых месяцаў яго існавання, а таксама прадэманстраваць яго пазітыўныя бакі ў будучыні. Гэта — правільнае рашэнне: чым раней польскія прадпрымальнікі будуць валодаць такой інфармацыяй, тым хутчэй будзе развівацца наша далейшае супрацоўніцтва.

— Па выніках сустрэчы, якая адбылася ў Мінску, была падпісана дамова паміж Дзяржаўным камітэтам па маёмасці Рэспублікі Беларусь і польскім акцыянерным таварыствам «AKJ Capital» аб прадстаўленні інтарэсаў Беларусі па пытаннях прыцягнення ў яе інвестыцый. Што стаіць за гэтай дамовай?

— Наша кампанія выкарыстала беларускі закон аб інвестыцыйных агентах. «AKJ Capital» прыйшла да высновы, што ў яе ёсць добрыя кантакты не толькі ў Польшчы, але і ў Еўропе, і яна можа быць тым звяном, якое пастараецца прыцягнуць у Беларусь інвестараў. З беларускага боку дамовай вызначаны арганізацыі і ўстановы для падтрымкі і ўзаемадзеяння, такія, як «Белхарчпрам», «Белнафтахім», Мінскі аблвыканкам. Што датычыцца метадаў, то адзін з іх — гэта перакананне патэнцыйных інвестараў. У нашай кампаніі ёсць вопыт у іх пошуку, і яе дзейнасць будзе накіравана на тое, каб садзейнічаць іх прыходу ў Беларусь. Знакавым з'яўляецца тое, што гэта — дамова нумар адзін, якую падпісаў Урад Беларусі з польскай арганізацыяй у якасці інвестыцыйнага агента.

Калі казаць аб польскіх інвестыцыях у Беларусі, то наша Пасольства пастаянна вядзе працу ў гэтым напрамку. Мы кансультуем як нашых, так і вашых прадпрымальнікаў. Магу сказаць, што ў пачатку мінулага года польскія партнёры праяўлялі большую цікавасць да інвеставання ў беларускую эканоміку. У другой жа палове гэта цікавасць пайшла на спад. Магчыма, гэта звязана з крызісам або з прыпыненнем лібералізацыі беларускай эканомікі. Але сам факт, што польскія інвестары пастаянна цікавяцца і пастаянна з'яўляюцца на беларускім рынку ўжо ў канкрэтнай справе, азначае, што працэс, хоць і павольна, але працягваецца.

— Сёння Польшча і Беларусь працягваюць працу па праекце электрастанцыі ў Зэльве. Якія новыя перспектыўныя прапановы ў энергетычнай сферы абмяркоўваліся ў Мінску?

— Зэльва — гэта, вядома, найважнейшы праект на сёння. Праца пастаянна ідзе, і аб яе выніках нас будуць апавяшчаць. Падчас студзеньскай сустрэчы ў Мінску таксама абмяркоўваўся новы праект, у якім Польшча можа адыграць кансультацыйную ролю, асабліва ў пачатку яго развіцця. Беларускі бок папрасіў дапамагчы ў справе здабычы і эксплуатацыі бурага вугалю, залежы якога ёсць у беларускай зямлі і якія дагэтуль не выкарыстаныя. У Польшчы ёсць вялікі вопыт у гэтай галіне. У нас ёсць тры вялікія басейны бурага вугалю каля гарадоў Турув, Белхатув і Конін. Натуральна, ёсць практыка распрацоўкі кар'ераў і злучэння здабычы вугалю з вытворчасцю электраэнергіі. Мы гатовыя дапамагчы. Для Беларусі, як я разумею, праект мае вялікае значэнне. Бо калі можна выкарыстаць альтэрнатыўную крыніцу энергіі, то варта гэта зрабіць.

— Сёння вывучаецца магчымасць сумеснай працы ў нафтагазавай сферы, хімічнай прамысловасці, чыгуначных перавозках, сельскай гаспадарцы. Якія праекты па гэтых напрамках распрацоўваюцца цяпер?

— У любой з гэтых сфераў мы можам узаемадзейнічаць. Але пакуль яны ў стадыі распрацоўкі. У хімічнай прамысловасці, як было сказана вышэй, будаўніцтва прадуктовага трубаправода. Калі казаць аб чыгуначных перавозках, ёсць ідэя сумеснага выкарыстання кантэйнернага тэрмінала, які нядаўна быў уведзены ў эксплуатацыю ў порце горада Гданьска. Напрыклад, ажыццяўленне перавозак кантэйнераў з Гданьска ў Кітай праз Польшчу і Беларусь. Гэты праект мае шанцы на рэалізацыю. У Гданьскага порта наладжаны дзелавыя адносіны з рознымі партамі ў свеце. Наша ідэя можа быць цікавай многім, у тым ліку і Беларусі. Ёсць таксама рашэнні па стварэнні лагістычных цэнтраў з польскім капіталам. Побач з беларускім горадам Жабінка адзін з такіх праектаў пачынае рэалізоўвацца.

Што датычыцца харчовай галіны, то тут пакуль няма новых канкрэтных інвестараў. Але мы рады, што некаторыя беларускія заводы мадэрнізуюцца з дапамогай польскага абсталявання, якое адпавядае сучасным патрабаванням і адрозніваецца прымальнымі цэнамі, а таксама пастаўляецца ў крэдыт на нармальных агульнаеўрапейскіх умовах.

— Падчас пасяджэння камісіі немалаважнае значэнне надавалася малому і сярэдняму бізнэсу. Якія рашэнні па развіцці ўзаемадзеяння малых і сярэдніх прадпрыемстваў Польшчы і Беларусі будуць увасабляцца ў жыццё ў найбліжэйшай будучыні?

— У гэтай справе канкрэтыкі не вельмі шмат. У асноўным уся праца накіравана на кантакты, перадачу вопыту польскіх прадпрыемстваў. Ад беларускіх бізнэсменаў мы таксама чакаем абмену вопытам для таго, каб польскія партнёры маглі атрымліваць больш ведаў аб вашай эканоміцы. Але пакуль усё зводзіцца да таго, каб навучаць малы і сярэдні бізнэс, даць яму тыя веды, якія з'яўляюцца эфектыўнымі пры вядзенні бізнэсу. Тут маюцца на ўвазе розныя семінары, якія праводзяцца і ў Польшчы, і ў Беларусі. Наша Агенцтва па развіцці малога і сярэдняга бізнэсу збіраецца праводзіць семінары для беларускіх прадпрымальнікаў. Гэтым пытаннем хочуць заняцца і Польская гаспадарчая палата, і Польскае агенцтва інфармацыі і замежных інвестыцый. Гэта накіравана на так званую інтэрнацыяналізацыю малога і сярэдняга бізнэсу. Вядома, трэба ўлічваць, што не ўсе нашы прынцыпы можна ўвесці ў дзейнасць беларускіх бізнэсменаў, бо эканамічныя сістэмы Польшчы і Беларусі шмат у чым адрозніваюцца. Але спадзяёмся, што з цягам часу беларуская эканоміка будзе бліжэй да эканомікі Еўрасаюза.

Тут варта ўзгадаць і семінары для дзяржаўных службоўцаў. Бо патрэбны новыя веды і новыя спосабы працы з бізнэсам і наведвальнікамі, і гэта абгрунтавана. Асаблівая ўвага будзе надавацца працэсу складання праектаў у рамках фондаў ЕС або Усходняга партнёрства, што вельмі актуальна сёння. Кіраўніцтва Любускага ваяводства, напрыклад, прапанавала Гомельскаму аблвыканкаму, з якім у іх існуюць партнёрскія сувязі, навучанне дзяржаўных службоўцаў падрабязнасцям падрыхтоўкі праектаў, што з'яўляецца асаблівай каштоўнасцю.

— У першай палове лютага міністры замежных спраў дзвюх краін падпісалі Дамову аб правілах прымежнага руху. Якія ўмовы, па вашым меркаванні, гэта створыць для развіцця турыстычнай сферы?

— Думаю, гэта будзе вельмі добры крок для кантактаў асабліва ў памежнай зоне. Ёсць верагоднасць, што гэта дамова станоўча паўплывае і на турыстычную сферу, і дасць новы імпульс для ўсталявання новых сувязяў. Што датычыцца турызму, то я лічу, што разглядаць прымежны рух як значную крыніцу яго развіцця не варта. Хоць Аўгустоўскі канал можа даць пэўныя вынікі, таму што як польскі, так і беларускі бок зацікаўлены ў сумеснай справе. Дамова паўплывае не толькі на турыстычную сферу, але і на іншыя. Гэта можа быць добрым імпульсам і для трансгранічнага супрацоўніцтва.

Размову вялі Кацярына ДАРАФЕЙЧЫК і Барыс ЗАЛЕСКІ.

Мода. Стыль. Шарм.

Прамысловасць. Энергетыка. Рэсурсы.

ЯВЛЯЕМСЯ ОФИЦИАЛЬНЫМ ПОСТАВЩИКОМ НА ВОСТОЧНЫЙ РЫНОК ТАКИХ ПРОДУКТОВ, КАК:

- инжекторные питатели;
- скребки нефтяные;
- рукавные фильтры для жидкостей;
- рефрактомеры;
- pH-метры;
- промышленные системы фильтров;
- контейнеры;
- резервуары;
- датчики уровня;
- грузовики для транспортировки теплоносителя.

Контакт: «Cieplownia Siemianowice» Sp. z o.o.
ul. Olimpijska 14, 41-100 Siemianowice Slaskie, Polska/Польша.
Тел./факс: + 48 32 228 07 69.
E-mail: marketing@cieplowniasiemianowice.pl
Http://www.cieplowniasiemianowice.pl/offer.pdf

Архітэктура. Будаўніцтва. Рамонт.

Компания Baril Coatings (Барил Коутингс) — производитель антикоррозионных покрытий для стальных и бетонных конструкций. Предлагаем широчайший спектр продуктов для оптимального выбора систем окраски соответственно требованиям объекта стандарту ISO 12944. Имеем сертификат качества ISO 9001:2000, ISO 14001, а также NORSOK, COT.

Предлагаем также полную гамму декоративных красок.

Наша современная система позволяет воспроизвести любое повторение цвета палитры RAL, NCS и т.д.

Ищем эксклюзивного дистрибьютора для продажи наших красок. Обеспечим техническую поддержку и рекламные материалы.

Для получения более подробной информации просим обращаться: +48 32 279 32 15; www.baril.pl

СЁННЯ

Сонца	Усход	Захад	Даўжыня дня
Мінск —	6.54	17.50	10.56
Віцебск —	6.45	17.38	10.53
Магілёў —	6.44	17.40	10.56
Гомель —	6.39	17.38	10.59
Гродна —	7.09	18.06	10.57
Брэст —	7.07	18.08	11.01

Месяц

Поўня 28 лютага.
Месяц у сузор'і Шаляў.

Імяніны

Пр. *Кузьмы, Льва.*
К. *Марыны, Гераніма, Фелікса.*

Фота Марыны БЕГУНКОВАЙ.

...у суседзяў

ВАРШАВА 0..+2°С	КІЕЎ -2..0°С	РЫГА -1..+1°С
ВІЛЬНЮС -4..-2°С	МАСКВА -4..-2°С	С.-ПЕЦЯРБУРГ -3..-1°С

3 сакавіка

Дзве даты

1067 год — першыя летапісныя ўзгадванні пра гарады Полацкага княства Мінск (летапісны Меньск, Менеск) і Оршу (Рьша).

1918 год — у Брэст-Літоўску быў падпісаны мірны дагавор (Брэсцкі мір) паміж Савецкай Расіяй і дзяржавамі германскага блоку (Германія, Аўстра-Венгрыя, Балгарыя, Турцыя). Паводле дагавора, ад Расіі адыходзілі значныя тэрыторыі — Польшча, Літва, частка Беларусі, Украіна) — усяго каля 1 млн кв. км. Пры гэтым Германія атрымала кантрыбуцыю ў 6 млрд марак. Брэсцкі мір, які праіснаваў 9 месяцаў, быў ануляваны савецкім урадам пасля рэвалюцыі ў Германіі 13 лістапада 1918 года.

Цытата дня:

«Багаты той, у каго патрэбнасці ўкладваюцца ў магчымасці».

Ілья ШАВЯЛЁЎ.

АПОШНЯЯ НОЧ У РОДНАЙ ХАЦЕ

Свет і сусвет чалавека

Сярод беларусаў і сёння жыве няпісанае правіла: хаваць памерлага на трэція суткі. Якая таямніца Вечнасці прыхавана менавіта за такім часам пераходу чалавека з гэтага свету ў той, якім зместам павінны быць напоўнены абрады развітання з нябожчыкам з боку сям'і, радні і проста аднавяскоўцаў, якімі патрабаваннямі рэгламентаваліся паводзіны суродзічаў у светлую частку сутак і ўначы?

● Да нашых дзён лічыцца абавязковым адведаць памерлага дома, а затым правесці за вёску пахавальную працэсію. Гэта этыкетнае прадпісанне датычылася нават тых сваякоў або аднавяскоўцаў, з якімі памерлы быў не ў прыязных адносінах.

● Кожны, хто пераступаў парог хаты, падыходзіў да памерлага і садзіўся каля яго на лаву. Абавязкова трэба было ціхенька памаліцца аб выратаванні душы памерлага і тым самым паспрыяць ёй на саракавы дзень патрапіць у Рай.

● Часцей за ўсё здаралася так, што прыход новага чалавека абуджаў сярод прысутных і асабліва блізкай радні новую хвалю эмоцый, і хата зноў і зноў поўнілася тужлівымі жаночымі галасамі. Калі жанчына не галосіць над нябожчыкам, то гэта ўспрымалася як непавага да яго і глыбокая абраза яго радні. Галашэнні выконвалі яшчэ і даволі важную псіхафізіялагічную ролю. Яны дапамагалі праз слёзы, праз эмацыйна прамоўленае слова пазбегнуць глыбокіх псіхічных надломаў і стрэсаў. Дзіўная рэч (хоць у значнай ступені характэрная для менталітэту беларуса), але колькасць галашэнняў і іх эмацыйная моц з'яўляліся надзейным індыкатарам пашаны і павагі да памерлага і ўсёй яго радні.

● Да нашага часу ў народзе існуе перакананасць, што нябожчыка нельга пакідаць на ноч аднаго. Калі ж сканаўшага пакінуць аднаго, то нячыстая сіла можа ўчыніць што заўгодна: у хаце будуць трашчаць сцены, вуглы, столь, па хаце будуць блукаць здані даўно памерлых.

● Часцей за ўсё ноччу каля памерлага сядзелі старыя людзі. Ім было што ўспомніць як пра сваё жыццё, так і пра жыццё нябожчыка.

● Трэба сказаць, што наш паспешлівы рытм жыцця прывёў да таго, што спрадвечныя абрады продкаў мы пачынаем скарачаць. У выніку ўжо лічыцца нармальным, калі нябожчык пераначуе ў роднай хаце хоць бы адну ноч. Аднак парушаючы дадзены прыродай рытм, мы самі пачынаем шкодзіць і сабе, і сваім дзецям. Прыпыніцеся хоць у такую часіну, адкіньце прэч паўсядзённы тлум і ціха, пра сябе, пагаварыце з Вечнасцю. А словы шчырай малітвы дапамогуць вярнуць душэўны спакой і фізічную моц.

Аксана КАТОВІЧ, Янка КРУК.

Усміхнемся!

Самы шчаслівы перыяд жыцця маладога таты, гэта калі дзіця ўжо нарадзілася, але яшчэ не выпісалася з мамай з радзільні.

☺

У Адэсе.

— Вой, ваш Фіма на твар — выліты тата!

— Гэта не страшна, быў бы здаровы!

☺

Ешце, госці дарагія, па восьмым піражку...

☺

Засмучаны пацыент распавядае ўрачу:

— Доктар, сёння мне прыснілася, што я — людаед, і мы ўсім племем даядаем жанчыну, жудасна падобную на маю жонку!

— Ну, навошта ж так хвалявацца, мала што можа прысніцца!

— Так? У такім разе патлумачце мне, куды ж дзелася мая жонка?!

Гэта можа быць з кожным: учора скрыня гарэлкі напала на двух мужчын, якія вярталіся з працы, і адабрала ў іх усю зарплату.

☺

— Што на працы робіш?

— Дадому хачу!

ЗВЯЗДА БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА

ЗАСНАВАЛЬНІКІ: Савет Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Палата прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь

РЭГІСТРАЦЫЙНАЕ ПАСВЕДЧАННЕ НУМАР 2 АД 17 ЛЮТАГА 2009 ГОДА.

Галоўны рэдактар У. НАРКЕВІЧ. РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ: І. БАРАНОЎСКІ, С. ГРЫБ, У. ЗДАНОВІЧ (намеснік галоўнага рэдактара), Н. КАРПЕНКА, Л. ЛАХМАНЕНКА, С. ПРОТАС (намеснік галоўнага рэдактара), С. РАСОЛЬКА, Л. РЫЖАНКОВА (першы намеснік галоўнага рэдактара), Л. СВІДРЫЦКАЯ, А. СЛАНЕЎСКІ (намеснік галоўнага рэдактара), В. ЦЕЛЯШУК, Л. ЦІМОШЫК, І. ШЧУЧЭНКА.

НАШ АДРАС: 220013 г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10-а.

ТЭЛЕФОНЫ: прыёмнай – 287 19 19 (тэл./факс); аддзелаў: пісьмаў — 287 18 64, падпіскі і распаўсюджвання — 287 18 36, 287 18 51, юрыдычнага — 287 19 68, сакратарыята — 292 05 82, адказных за выпуск дадаткаў: «Чырвоная змена» — 292 44 12; «Мясцовае самакіраванне» — 292 21 03, уласных карэспандэнтаў: у Брэсце: 20 37 98, Віцебску: 43 23 74, Гродне: 43 25 29, Гомелі: 40 91 92, Баранавічах: 47 71 94, Магілёве: 32 74 31; бухгалтэрыі: 292 22 03.

http://www.zviazda.by;

e-mail: info@zvyazda.minsk.by

ПРЫЁМ РЭКЛАМЫ тэл./факс: 287 17 79, e-mail: reklama@zvyazda.minsk.by

Аўтары апублікаваных матэрыялаў нясуць адказнасць за падбор і дакладнасць фактаў. Іх меркаванні не заўсёды супадаюць з меркаваннем рэдакцыі. Рэдакцыя па сваім меркаванні адбірае і публікуе адрасаваныя ёй пісьмы. Передрук матэрыялаў, апублікаваных у «Звяздзе», толькі з дазволу рэдакцыі.

Матэрыялы, пазначаныя гэтым значком, носяць рэкламны характар. Адказнасць за змест рэкламы нясуць рэкламадаўцы.

Газета аддрукавана ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве «Выдавецтва «Беларускі Дом друку». ЛД № 02330/0494179 ад 03.04.2009. 220013, Мінск, пр. Незалежнасці, 79. Выходзіць 250 разоў на год.

Тыраж 33.310. Індэкс 63850. Зак. № 1043. Нумар падпісаны ў 19.30.

М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
П 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12